

การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

โดย

นายอศุขชาติ ชันธมระ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

DEVELOPMENT OF FUTSAL MANAGEMENT MODEL TO PROMOTE SPORT
TOURISM

By

MR. Adunyachart KHANTHAMA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy RECREATION TOURISM AND SPORT MANAGEMENT

Department of Education Foundations

Academic Year 2023

Copyright of Silpakorn University

630630061 : การจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา แบบ 2.1

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบ, การจัดการกีฬาฟุตซอล, การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

นาย อุดลยชาติ ชันธนะ: การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อาจารย์ ดร. วิชิต อิมอารมย์

การวิจัยและพัฒนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการ และปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) พัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 3) ตรวจสอบและประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยกระบวนการการวิจัยแบบประสานวิธี แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการของนักท่องเที่ยว ด้วยเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณตามแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตซอลและผู้ที่เกี่ยวข้อง 400 คน และปัจจัยเชิงการบริหารจัดการ การสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้จัดการแข่งขันฟุตซอลและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวน 21 คน 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตซอลโดยกระบวนการสนทนากลุ่ม และ 3) การตรวจสอบและประเมินคุณภาพรูปแบบจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) นักท่องเที่ยวมีปัญหาด้านสภาพและข้อมูลสถานที่จัดการแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก และข้อมูลข่าวสาร นักท่องเที่ยวต้องการการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยวประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และการพัฒนากลไกการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ 2) ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ฟุตซอล “DPE FUTSAL” โดยกระบวนการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ การขับเคลื่อนปัจจัยความสำเร็จ (DPE) ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (D: Development) การส่งเสริมการมีส่วนร่วม (P: Participation) และการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (E: Encouragement) และการจัดระบบทรัพยากรบริหารจัดการ (FUTSAL) ประกอบด้วย การจัดการงบประมาณที่ยุติธรรม (F: Fair) การวางระบบบริหารจัดการที่เป็นหนึ่งเดียว (U: Unity) การใช้เทคโนโลยี (T: Technology) การสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว (S: Satisfaction) การสร้างทัศนคติที่ดีแก่บุคลากร (A: Attitude) และการเชื่อมโยงการตลาด (L: Linkage) 3) รูปแบบฯ ที่ถูกพัฒนาขึ้นได้รับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

630630061 : Major RECREATION TOURISM AND SPORT MANAGEMENT

Keyword : Development of Model, Futsal Management, Sport Tourism

MR. Adunyachart KHANTHAMA : DEVELOPMENT OF FUTSAL MANAGEMENT MODEL TO PROMOTE SPORT TOURISM Thesis advisor : Vichit Imarom, Ph.D.

The Research on Development of a futsal management model to promote sports tourism consisted of 3 objectives, which were 1) to study conditions, problems, needs, and management factors that are important and support the management of sports tourism, 2) to develop a futsal sports management model to promote sports tourism, and 3) to examine and evaluate the quality of the futsal sports management model to promote sports tourism. The research used mixed methods divided into 3 steps: 1) Studying the conditions, problems, and needs of tourists by collecting and analyzing quantitative data according to questionnaires from a sample group of 400 student futsal competition participants and related people and studying management factors by interviewing and analyzing qualitative data from 21 student futsal competition organizers, (2) developing a futsal sports tourism management model from focus group discussions, and (3) quality examination and evaluation of the developed management model from connoisseurship process.

The research finding revealed that 1) The tourists have had problems with the conditions and information about competition venues and tourist attractions. Tourists have desired the development of standardized, safe, and well-facilitated tourist destinations. And the supporting factors contributing to successful tourism management have included comprehensive promotion, participation from all sectors, and the development of quality management mechanisms. 2) The researchers have developed a model for futsal sports tourism called “DPE FUTSAL” from expert focus group discussion. It is divided into 2 parts which are the driving key success factors (DPE), which included D: Development of tourist destinations, P: Participation and promotion of cooperation with all sectors, E: Encouragement of information accessibility. Additionally, the management system (FUTSAL) includes F: Fair allocate budgets equitably, U: Unity management system, T: Technology utilization, S: Satisfaction of Tourists, A: Attitude development among staff and stakeholder, and L: Linkage between all marketing components. 3) The developed management model was examined and evaluated by an expert-based seminar (connoisseurship) with a highly appropriate level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้ดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความเมตตา คำชี้แนะ ความกรุณาและการได้รับความช่วยเหลือจากคณาจารย์หลายท่าน โดยเฉพาะอาจารย์ ดร.วิจิต อัมมอารมย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณวีร์ บุญคุ้ม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิสา บุญมาก อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รวมถึงผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โรม วงศ์ประเสริฐ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำเสนอแนะ วิพากษ์ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ และเป็นกำลังใจให้มาโดยตลอด จึงขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำและตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ รวมถึงขอขอบพระคุณผู้บริหาร ข้าราชการ ฝ่ายจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้ปกครอง และกองเชียร์ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์และบุคลากรคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร รวมถึงเพื่อน พี่ น้องทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเป็นกำลังใจและมีส่วนร่วมผลักดันให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ สมาชิกในครอบครัว และบุคคลอันเป็นที่รักของผู้วิจัยที่คอยสนับสนุนให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้อย่างดีเสมอมา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นองค์ความรู้ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ต่อไปอย่างสูงสุดและยั่งยืน

อดุลยชาติ ชันธมะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอล.....	9
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ และบริหารจัดการทรัพยากร.....	26
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	32
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	38
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ.....	44
6. การวิจัยและพัฒนา.....	49
7. กรอบนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์.....	51
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา สภาพ ปัญหา และความต้องการ ความคาดหวัง และปัจจัยความสำเร็จ เพื่อเป็นข้อมูลและกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	67
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	72
ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบและรับรองคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	75
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการ และความคาดหวัง ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	96
ขั้นตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงกีฬา	105
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	110
สรุปผลการวิจัย.....	111
การอภิปรายผล	114
ข้อเสนอแนะการวิจัย.....	117
ภาคผนวก.....	120
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	121
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	131
ภาคผนวก ค ภาพการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	134
ภาคผนวก ง ภาพการจัดการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ.....	136
ภาคผนวก จ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	140
ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	165

ภาคผนวก ช การประเมินคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	167
รายการอ้างอิง	177
ประวัติผู้เขียน	183

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกตั้งแต่ปี 1989-2021	12
ตารางที่ 2 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ตั้งแต่ปี 2539-2565	13
ตารางที่ 3 การแข่งขันฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์ประเภททีมชาย ตั้งแต่ปี 2550-2564.....	14
ตารางที่ 4 การแข่งขันฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์ประเภททีมหญิง ตั้งแต่ปี 2550-2564.....	15
ตารางที่ 5 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์อาเซียนตั้งแต่ปี 2558-2566.....	15
ตารางที่ 6 การแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2549-2566	18
ตารางที่ 7 ประเภทและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา.....	33
ตารางที่ 8 ลำดับชั้นของกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบมีส่วนร่วม.....	42
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	80
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	80
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	81
ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	81
ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	82
ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา.....	83
ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรม.....	83
ตารางที่ 16 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างสนใจและให้ความสำคัญ.....	84
ตารางที่ 17 ปัญหาที่นักท่องเที่ยวพบในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาระหว่างและหลังการ แข่งขันฟุตบอล	85
ตารางที่ 18 ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวด้านใดดังต่อไปนี้ ที่มีความสำคัญและมีผลต่อประสบการณ์ที่ดี ในการท่องเที่ยวระหว่างและหลังการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	86
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	90

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	66
แผนภาพที่ 2 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	77
แผนภาพที่ 3 รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา Futsal Management Model To Promote Sport Tourism	104

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาแต่ละชนิด รวมทั้งการจัดการแข่งขันกีฬา หลากหลาย ประเภทล้วนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการรักษาความ สมบูรณ์แข็งแรงของเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังความตอนหนึ่ง ในพระบรมราโชวาทในพิธี พระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล ณ อาคารใหม่ สวนอัมพรวันที่ 22 ตุลาคม 2522 ที่ว่า “การรักษาความสมบูรณ์แข็งแรง เป็นปัจจัยของเศรษฐกิจที่ดีและสังคมที่มั่นคง เพราะ ร่างกายที่แข็งแรงจะอำนวยผล ให้สุขภาพจิตใจสมบูรณ์ และเมื่อมีสุขภาพสมบูรณ์ ดีพร้อมทั้งร่างกาย และจิตใจแล้ว ย่อมมีกำลังทำประโยชน์ สร้างสรรค์เศรษฐกิจและสังคมของบ้านเมืองได้เต็มที่ ” (สำนักงานกองทุนส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ, 2552) ปัจจุบัน ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับการ ออกกำลังกายเป็นอย่างมาก เพื่อให้มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงและห่างไกลโรคภัยไข้เจ็บ โดยรัฐบาล ได้ส่งเสริม สนับสนุน และผลักดันให้ใช้กีฬาเป็นสื่อในการพัฒนาคนและประเทศชาติ ดังเห็นได้จาก การจัดกิจกรรมทางกายเพื่อสุขภาพะโลกและการพัฒนาชาติที่ยั่งยืน ซึ่งการออกกำลังกายเป็นสิ่ง สำคัญในการดำเนินงานควบคู่ไปกับยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ และช่วยลดปัญหาการเจ็บป่วยของโรค ซึ่งนับเป็นการลงทุนที่ดีอย่างหนึ่ง ผลตอบแทนที่ได้ก็คือประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และมี สุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืน ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายทางด้านสาธารณสุขของประเทศได้โดยส่งเสริมให้เด็ก และเยาวชนตระหนักถึงประโยชน์ของกีฬา เพิ่มโอกาสให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมและเข้าถึง การกีฬาอย่างเท่าเทียม ตอบสนองต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 แนวนโยบาย แห่งรัฐ ส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจ เข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ ประชาชน ตามกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2566 - 2570 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์เพื่อส่งเสริมให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี ประชาชนเล่นกีฬาและเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเพิ่มขึ้น และตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570 โดยใช้กีฬาสร้างโอกาสในการเจริญเติบโตในหน้าที่การงานเพื่อจูงใจให้มี การประกอบอาชีพเหล่านี้มากขึ้น และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศการท่องเที่ยวจะช่วยใน การสร้างความเจริญและลดความเหลื่อมล้ำทั่วทุกพื้นที่ โดยการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชน

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปเข้าร่วมการแข่งขัน ร่วมชม และร่วมเชียร์การแข่งขันกีฬา กล่าวคือ เป็นการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว เพื่อไปเข้าร่วมการแข่งขัน หรือชมเชียร์การแข่งขันกีฬาที่เกิดขึ้นในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาหนึ่งภายใต้ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566-2570 และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570 เนื่องจากเห็นว่าเป็นแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวโลกและ แนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ และสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว เชิงกีฬาได้เป็นอย่างดี โดยรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทยที่สำคัญ โดยเน้นการผลักดันกิจกรรมกีฬาให้เป็นหนึ่งในประสบการณ์การท่องเที่ยว การพัฒนา และใช้โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับคนทุกกลุ่ม การส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมและการแข่งขันกีฬา เพื่อสร้างโอกาสและประสบการณ์ให้กับนักกีฬา บุคลากรกีฬา กองเชียร์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารและสื่อ เทคโนโลยีในการทำตลาดเชิงรุก รวมทั้งสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ โดยการเชื่อมโยงของธุรกิจภายใน ห่วงโซ่อุปทานการท่องเที่ยว 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ที่พัก (Accommodation) การขนส่ง (Transport) กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity) และอาหารและของที่ระลึกจากงานฝีมือ (Food and Craft) นอกจากนี้ การท่องเที่ยวเชิงกีฬายังมีห่วงโซ่อุปทานอีกบางประการ เช่น ผู้ที่เกี่ยวข้องด้านการวางแผนการท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้แก่ ผู้วางแผนการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Planner) ผู้ประกอบการทัวร์กีฬา (Sports Tour Operator) และตัวแทนท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Travel Agency) ฯลฯ และยังมี ความเกี่ยวข้องกับผู้นำเสนอปัจจัยการผลิต (Input Providers) ต่าง ๆ ด้วย เช่น เจ้าของสถานที่เล่นหรือจัดกิจกรรมกีฬา ร้านขายอุปกรณ์กีฬา ร้านอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565; กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีนโยบายในการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการท่องเที่ยว แห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566-2570 เพื่อให้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน นโยบาย ด้านการท่องเที่ยวของรัฐบาล รวมทั้งเป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศหลัง สถานการณ์โควิด 19 และนำทิศทาง การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวไทยในอนาคต จากการวิเคราะห์ของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพบว่า การท่องเที่ยวของโลกมีการชะลอตัวลงในช่วงปี 2563 เป็นต้น มา เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ส่งผลให้การท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศเกิดการชะงักงันต่อเนื่องเป็นเวลานาน จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลกลดลงกว่า 1 พันล้านคน และคาดว่าจะมีความเสียหายมากกว่า 1.1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (กระทรวงการท่องเที่ยว

และกีฬา, 2565) หลังสถานการณ์โควิด 19 การท่องเที่ยว กลับมาเป็นกลไกหรือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาและสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง โดยเน้นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการท่องเที่ยว การใช้จ่าย และการกระตุ้นเศรษฐกิจของทุกภาคส่วนเพิ่มขึ้น

กีฬาฟุตซอล (Futsal) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย เป็นกีฬาที่เล่นกันมานานแล้ว ดังประวัติความเป็นมา (กรมพลศึกษา, 2558) ดังนี้

คำว่า “ฟุตซอล (FUTSAL)” เป็นคำที่ใช้เรียกในการแข่งขันระหว่างชาติ มาจากภาษาสเปนและโปรตุเกส ที่ใช้เรียก “ซอคเกอร์ (Soccer)” ว่า “Futbol หรือ Futebol” และคำว่าในร่ม “ในร่ม (Indoor)” นำมาจากภาษาฝรั่งเศสและภาษาสเปน ที่เรียกว่า “Salon หรือ Sala” เป็นการแข่งขันที่มักเรียกกันอยู่เสมอ ๆ ว่าเป็นการเล่น “ฟุตบอล 5 คน (Five-A-Side Football or Soccer)”

กีฬาฟุตซอลใช้เล่นในสนามบาสเกตบอลมาก่อน และสามารถเล่นได้กับพื้นผิวสนามหลายแบบ ลูกบอลที่ใช้มีการกระดอนน้อย ผู้เล่นต้องใช้ความสามารถทางทักษะเป็นอย่างมากในการบังคับให้เกิดการเคลื่อนไหว เป็นกีฬาที่ทำให้เกิดการพัฒนาก่อให้เกิดทักษะต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ต้องการปฏิริยาตอบสนองที่รวดเร็ว ความคิดที่ฉับไวและการส่งที่แม่นยำ ทำให้การแข่งขันมีความตื่นเต้นเร้าใจทั้งผู้เล่นและผู้ชม

การเล่นกีฬาฟุตซอลนั้นย้อนหลังไปปี ค.ศ.1930 ที่เมืองมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัยในขณะนั้น โฆ อัน คาร์ลอส เซเรยานี (Juan Carlos Ceriani) เป็นผู้คิดริเริ่มการเล่นฟุตบอล 5 คนเป็นแรกเพื่อใช้แข่งขันในระดับเยาวชนของ วาย เอ็ม ซี เอ (Y M C A) มีการแข่งขันในสนามบาสเกตบอลทั้งในร่มและกลางแจ้งโดยไม่มีการใช้กำแพงกั้นด้านข้าง เป็นเกมกีฬาอีกชนิดหนึ่ง ที่ชาวอเมริกาได้นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย ด้วยลีลาการเล่นที่พลิ้วไหว สนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจตลอดเวลาทุก ๆ นาทีของการแข่งขัน (เอ็ดดูเชทพาร์ค, 2562)

กีฬาฟุตซอล (Futsal) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีความสนุกสนาน ตื่นเต้นอยู่ตลอดเวลา สามารถแข่งขันได้ในทุกฤดูกาลเนื่องจากแข่งขันในสนามในร่ม และเป็นเพียงไม่กี่ชนิดกีฬาของประเทศไทย ที่สามารถไปเข้าร่วมการแข่งขันในระดับโลกได้ จึงเป็นอีกประเภทกีฬาหนึ่งที่มีผู้สนใจเล่นและเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากการที่ในปัจจุบัน มีการแข่งขันฟุตซอลในหลากหลายระดับ ไม่ว่าจะเป็นในระดับลีกอาชีพ ระดับอุดมศึกษา และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนของกรมพลศึกษา ซึ่งเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปหลากหลายรุ่นได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขัน จากหลากหลายจังหวัด จากข้อมูลของกรมพลศึกษา

พบว่า ในแต่ละปี จะมีทีมฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลระหว่างโรงเรียนประเภททั่วไปในทุกช่วงอายุ จำนวนมากกว่า 250 โรงเรียนจากกว่า 35 จังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งทั้งหมดจะต้องเดินทางเข้ามาแข่งขันที่สนามกีฬาแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร และสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดปทุมธานี นำมาซึ่งเด็กและเยาวชนนักกีฬา พร้อมทั้งครอบครัว กองเชียร์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันจำนวนมาก เข้ามาใช้บริการที่พัก ร้านอาหาร การจับจ่ายใช้สอย และร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งจำเป็นต้องมีรูปแบบการจัดการและการประสานความร่วมมือที่เหมาะสมและชัดเจน ในการรองรับกลุ่มคนจำนวนมากที่เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่

จากการสรุปรายงานการวิเคราะห์และประเมินผล โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนกลาง ประจำปีงบประมาณ 2565 ของสำนักการกีฬา กรมพลศึกษา พบข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันและการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ของกรมพลศึกษา ในหลากหลายประเด็นไม่ว่าจะเป็น ข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนถึงร้อยละ 42.39 ต้องเข้าพักในที่พักที่เป็นลักษณะโรงแรม ร้อยละ 51.15 มีการเดินทางมาเข้าร่วมการแข่งขันพร้อมกับคณะนักกีฬา ส่วนในด้านความคิดเห็นต่อการจัดการแข่งขัน พบว่า ร้อยละ 34.96 มองว่า ควรจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่องทุกปี ร้อยละ 24.51 เห็นว่า ควรเพิ่มระยะเวลาทำการแข่งขัน ร้อยละ 13.54 เห็นว่า ควรเพิ่ม กิจกรรมต่าง ๆ ในการแข่งขัน และร้อยละ 95.22 ของกลุ่มตัวอย่างจะเข้าร่วมการแข่งขันอีกในการแข่งขันครั้งต่อไป ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ ล้วนสะท้อนให้เห็นว่า มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นจริงในการแข่งขัน มีการใช้บริการที่พัก และการเดินทาง ควรมีการจัดกิจกรรมต่อเนื่องทุกปี และการเพิ่มระยะเวลาในการจัดการแข่งขัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เข้าร่วมอยู่ในพื้นที่นานมากขึ้น ในด้านความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขัน พบว่า ระดับความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุดอยู่ในประเด็นเกี่ยวกับความพร้อมในการจัดการแข่งขัน ข่าวสารของการแข่งขัน และรายงานผลการแข่งขัน และประเด็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์โครงการ และป้ายบอกทาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การบริหารจัดการและการประชาสัมพันธ์การแข่งขัน ยังขาดความพร้อมและการบริหารจัดการที่ดี (สำนักการกีฬา, 2565)

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เนื่องจากการบริหารจัดการและด้านนโยบาย ยังไม่ได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐานเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดปัญหาในด้านการทำงาน ด้านประสิทธิภาพ และยังขาดผู้สนับสนุนในการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเห็นความจำเป็นอย่างยิ่งว่าจะต้องมีการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอลเพื่อ

ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึงกระบวนส่วนต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีมาตรฐาน ตามยุทธศาสตร์การศึกษาแห่งประเทศไทย ที่ได้มุ่งส่งเสริมพัฒนากีฬาให้เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งในส่วนของพัฒนากีฬาฟุตบอล ยังมีหลายส่วนที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งงานวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะศึกษาสภาพทั่วไปของการจัดการการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อค้นหาสภาพปัญหา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และนำเสนอรูปแบบการจัดการที่เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่จัดการแข่งขัน และเพื่อให้กีฬาฟุตบอลได้มาตรฐานประสบความสำเร็จในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยในการสร้างกระแสความนิยมในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความสามัคคี และส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่เชิงกีฬาในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นประโยชน์และใช้ เป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลให้เป็นมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกัน ควรมีการบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ก็ต้องการแผนการทำงานที่มีการประสานชัดเจนของแต่ละหน่วยงานระหว่างการท่องเที่ยวและการกีฬา ซึ่งจะต้องมีการผลักดันสู่การเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคได้ จะต้องมีแผนการทำงานและไม่ลืมเป้าหมายการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น เพื่อความยั่งยืนของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการและปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
3. เพื่อตรวจสอบ ประเมิน และรับรองคุณภาพของรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ประจำปีงบประมาณ 2565 ซึ่งประกอบด้วย นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ทีมของโรงเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน ครอบครัวผู้ชมและเชียร์กีฬาของโรงเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ จำนวนประมาณ 15,000 คน (สำนักการศึกษา, 2565)

กลุ่มตัวอย่างการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ กลุ่มผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้ตัดสิน ผู้ปกครอง ครอบครัว ผู้ชมและเชียร์กีฬา ที่จัดการแข่งขันขึ้นใน กรุงเทพมหานคร และปทุมธานี ในระหว่างเดือนธันวาคม 2565 – กุมภาพันธ์ 2566 กำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่นในการสุ่ม 95% จากประชากร 15,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชั้นของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน โดยออกเป็น (1) กลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล (2) กลุ่มผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ของทีม (3) กลุ่มผู้ปกครองและครอบครัว (4) กลุ่มผู้ตัดสิน และ (5) ผู้ชมและเชียร์

โดยเกณฑ์คัดเข้าคือ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล ซึ่งประกอบด้วย นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้ตัดสิน ผู้ปกครอง ครอบครัว ผู้ชมและเชียร์กีฬา ที่มาจากต่างถิ่น ไม่ได้มีภูมิลำเนาหรืออยู่อาศัยในพื้นที่เขตหรืออำเภอที่จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน และเกณฑ์คัดออกคือ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล ที่มีภูมิลำเนาหรืออยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขต/อำเภอ ที่จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มผู้จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน โดยดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 21 คน โดยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากกลุ่มผู้จัดการแข่งขันซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารของกรมพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการผู้จัดการแข่งขัน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นกลุ่มนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านฟุตบอลเป็นอดีตผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติ และทำงานอยู่ในวงการกีฬา ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดราชบุรี, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครสวรรค์, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี จำนวน 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มวิชาการและมาตรฐานวิชาชีพ และผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 8 คน

ผู้ให้ข้อมูลหลักในการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวยุโรป ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นกลุ่มนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านฟุตบอลเป็นอดีตผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติ และทำงานอยู่ในวงการกีฬา ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยุโรป จำนวน 6 คน ได้แก่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสาคร, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

2. ด้านระยะเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้ ทำการรวบรวมข้อมูลจากการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ที่ดำเนินการแข่งขันในช่วงปลายปี 2565 - 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพอยู่โดยปกติเพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ไปยังอีกสถานที่หนึ่งเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการ ท่องเที่ยว โดยวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางอาจจะเป็นการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬานั้นหรือไม่ก็ได้

การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การจัดกิจกรรมและบริหารทรัพยากรเกี่ยวกับการท่องเที่ยว โดยใช้การแข่งขันกีฬาเป็นวัตถุประสงค์หลักในการมาร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยว

การแข่งขันฟุตบอล หมายถึง การแข่งขันกีฬาฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งจัดขึ้นโดย กรมพลศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ของกรมพลศึกษาเพื่อผลักดันไปสู่ประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กีฬาฟุตบอล หมายถึง กีฬาฟุตบอลที่เล่นหรือแข่งขันกันนอกร่มหรือในห้อง โดยการแข่งขันประกอบด้วยผู้เล่น 2 ทีม แต่ละทีมจะมีผู้เล่นจำนวนไม่เกิน 5 คน ต้องมี 1 คนเป็นผู้รักษาประตู โดยใช้กฎกติกาของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)

นักกีฬาฟุตบอล หมายถึง นักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และมีคุณสมบัติไม่ขัดข้องต่อกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของกรมพลศึกษา

การพัฒนารูปแบบการจัดการ หมายถึง การพัฒนารูปแบบจำลองหรือโครงสร้างของกิจกรรมหรือกระบวนการการบริหาร จัดสรร และจัดระเบียบทรัพยากรการบริหาร ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหรือเกิดผลผลิตตามที่กำหนดไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูล สภาพ ปัญหา ความต้องการและปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการกีฬาฟุตบอล
2. ได้รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอลที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนพัฒนากีฬาของกระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา
3. เกิดประโยชน์ต่อการนำไปใช้ ในการดำเนินงานจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ในพื้นที่จัดการแข่งขันและพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารทางวิชาการ ตำรา และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาฟุตซอล
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ และบริหารจัดการทรัพยากร
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ
6. การวิจัยและพัฒนา (Research and Development)
7. กรอบนโยบาย ยุทธศาสตร์
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาฟุตซอล

ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารทางวิชาการ ตำรา และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาฟุตซอล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ความเป็นมาของกีฬาฟุตซอล

ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น (2564) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของกีฬาฟุตซอล เอาไว้ว่า เมื่อเริ่มต้นเข้าสู่ฤดูหนาว ประเทศในทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก จะประสบปัญหาภัยกับหิมะตกและสภาพอากาศที่หนาวเย็น ทำให้ไม่สามารถจัดการแข่งขันกีฬากลางแจ้งชนิดต่าง ๆ ได้รวมทั้งกีฬาฟุตบอลด้วย จึงถือว่าเป็นช่วงสิ้นสุดฤดูกาลการแข่งขัน แต่เนื่องจากฤดูหนาวมีระยะเวลาที่ยาวนาน และสภาพอากาศกลางแจ้งไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการแข่งขันและการเล่นกีฬาฟุตบอล จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้คนหันมาเล่นกีฬาในร่มแทน และนี่คือที่มาของกีฬาฟุตบอลในร่ม 5 คน หรือที่เรียกกันว่า “ฟุตซอล” (Futsal) กีฬาฟุตซอลเป็นกีฬาที่มีการเล่นอย่างแพร่หลายทั่วโลก มีความสำคัญเป็นอย่างมากและเป็นที่ได้รับความนิยม เนื่องจากกีฬาฟุตซอลเป็นอีกชนิดกีฬาหนึ่งที่มีความสนุกสนาน ตื่นเต้นเร้าใจ ทุกวินาทีของการ

แข่งขันกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีการทำประตุมาก สนามมีพื้นที่ขนาดเล็ก สามารถชมลีล่านักเตะฟุตบอลได้อย่างใกล้ชิด

ฟุตบอลถือกำเนิดในประเทศแคนาดา ในปี 1854 เนื่องจากเมื่อย่างเข้าฤดูหนาวหิมะตกคลุมทำให้ไม่สามารถเล่นกีฬาฟุตบอลกลางแจ้งได้ จึงหันมาเล่นฟุตบอลในร่ม โดยใช้โรงยิมบาสเกตบอลเป็นสนาม ทำให้ช่วงนั้นเรียกกีฬาฟุตบอลว่า อินดอร์ซอคเกอร์ (Indoor Soccer) หรือไฟว์อะไซด์ซอคเกอร์ (Five a side Soccer) ในปี ค.ศ. 1930 เมื่อนายฮวน คาร์ลอส เซอเรียนี (Mr. Juan Carlo Ceriani) จากเมืองมอนเตวิเดโอ (Montevideo) ประเทศอุรุกวัย (Uruguay) ได้นำกีฬาฟุตบอลไปใช้เล่นในสมาคม วาย.เอ็ม.ซี.เอ (Young Men's Christian Association: YMCA) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเยาวชน ใช้เล่นบนสนามที่มีขนาดเล็กเท่ากับสนามบาสเกตบอล และสามารถเล่นได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง

สมาพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ก่อตั้งขึ้นที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อปี ค.ศ. 1904 (พ.ศ. 2477) สหพันธ์ฟุตบอลที่ได้รับการรับรองจากสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ได้แก่ 1) สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปแอฟริกา หรือ ซีเอเอฟ (CAF) 2) สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปอเมริกาเหนือ หรือคอนคาแคฟ (CONCACAF) 3) สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปอเมริกาใต้ หรือ คอนเมบอล (CONMEBOL) 4) สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปเอเชีย หรือ เอเอฟซี (AFC) 5) สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปยุโรป หรือ ยูฟ่า (UEFA) และ 6) สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งทวีปโอเชียเนีย (OFC)

ต่อมาในปี ค.ศ. 1932 ได้มีการพัฒนาเกมฟุตบอลใหม่ให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยนายโรเจอร์ เกรน (Mr. Roger Grain) ได้บัญญัติกติกาควบคุมการแข่งขันขึ้นมาสำหรับใช้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ในทวีปอเมริกาเหนือ เรียกเกมนี้ว่า อินดอร์ ซอคเกอร์ (Indoor Soccer)

ในประเทศเดนมาร์ก เรียกเกมนี้ว่า เฮต โฟดบอล (Hal-Fodbold)

ในประเทศสเปน เรียกเกมนี้ว่า ฟุตบอลล์ ซาล่า (Futbal Sala) หรือที่เรียกฟุตบอลว่า “Futbol” หรือ “Futbol” ตามด้วยคำว่า “SALA” หรือ “SALon” ที่แปลว่า อินดอร์ หรือ ในร่ม เมื่อนำมารวมกันเป็นคำว่า “Futsal” หมายถึง การเตะบอลในสนามขนาดเล็กในร่มหรือในร่ม เมื่อนำมารวมกันเป็นคำว่า “Futsal” หมายถึง การเตะบอลในสนามขนาดเล็กในร่ม

ในประเทศอิตาลี เรียกเกมนี้ว่า แคลเค็ตโต้ (Calcetto)

ในประเทศเยอรมัน เรียกเกมนี้ว่า ฮาลเลน ฟุตบอล (Hallen Fuball)

ในประเทศโปรตุเกส เรียกเกมนี้ว่า ฟุตเทอโบลล์/ซาลอน (Futtebol) หรือ (Salon)

ในประเทศอังกฤษ เรียกเกมนี้ว่า ไฟว์ อะไซด์ (Five-A-Side)

ในปี ค.ศ. 1989 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International de Football Association : FIFA) ได้เข้ามาเป็นผู้กำกับดูแลกีฬานี้ และเพื่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการสื่อสารความหมาย และมีความเข้าใจตรงกัน จึงได้ตั้งชื่อใหม่อย่างเป็นทางการว่า ฟุตซอล (Futsal) ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาสเปนหรือโปรตุเกสที่เรียกฟุตบอลว่า Futbol หรือ Futebol แล้วตามด้วย Sala หรือ Salon ซึ่งแปลว่าในร่ม

ในปี ค.ศ. 1992 เมื่อประเทศบราซิลได้ครองความชนะเลิศด้วยลีลาการเล่นอย่างเหลือเชื่อในการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกเป็นครั้งที่ 2 ที่ประเทศฮ่องกง จึงทำให้สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อทำการปรับปรุงกติกาการเล่นให้มีความทันสมัย และเพิ่มสีสันให้กับเกมการแข่งขันมากยิ่งขึ้น และได้นำกติกาที่ใช้ในการแข่งขันชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 3 ปี ค.ศ. 1996 ที่ประเทศสเปน ครั้งที่ 4 ปี ค.ศ. 2000 ที่ประเทศกัวเตมาลา หลังจากนั้นไม่นานสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ก็ได้ทำการแก้ไขปรับปรุงกติกาฟุตซอลขึ้นมาใหม่อีกครั้งหนึ่ง และได้ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกในการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 5 ปี ค.ศ. 2004 ที่ประเทศไต้หวัน ครั้งที่ 5 ปี ค.ศ. 2008 ที่ประเทศบราซิล ครั้งที่ 7 ปี ค.ศ. 2012 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน ครั้งที่ 8 ปี ค.ศ. 2016 ที่ประเทศโคลอมเบีย และครั้งที่ 9 ปี ค.ศ. 2021 ที่ประเทศลิทัวเนีย

ฟุตซอล เป็นเกมที่กำลังได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และมีผู้นิยมเล่นกันมากกว่า 25 ล้านคน การเล่นจะมีผู้เล่นในสนามทีมละ 5 คน โดยผู้เล่นของทั้งสองทีมต้องพาลูกฟุตซอลบุกไปทำประตูฝ่ายตรงข้ามให้ได้มากที่สุดภายในระยะเวลาที่กติกากำหนด และป้องกันไม่ให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามบุกมาทำประตูของตัวเอง ฟุตซอลเป็นเกมที่สามารถเล่นได้ทุกสภาพสนามและทุกสภาพอากาศ แต่โดยทั่วไปมักนิยมเล่นในสนามพื้นเรียบ อาทิเช่น พื้นไม้ปาเก้ พื้นยางสังเคราะห์และพื้นคอนกรีต ลูกฟุตซอลที่ใช้ในการแข่งขันจะเป็นลูกฟุตซอลที่มีการกระดอนต่ำเมื่อตกกระทบกับพื้นสนาม และมีขนาดเล็กกว่าลูกฟุตบอล จากคุณสมบัติพิเศษของลูกฟุตซอลนี้เอง จึงทำให้การเล่นฟุตซอลต้องอาศัยทักษะในการเล่นสูงมาก ผู้เล่นจะต้องมีความรวดเร็วและคล่องแคล่วว่องไวทั้งในเกมรุกและเกมรับ มีการตัดสินใจอย่างรวดเร็วในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า รวมทั้งต้องอาศัยความแม่นยำในการรับส่งลูกฟุตซอลและการยิงประตู (คณาธิป จิระสัญญาณสกุล, 2548)

1.1.1 การแข่งขันฟุตบอลในระดับโลกและระดับทวีป

การแข่งขันฟุตบอลในต่างประเทศมีการแข่งขันฟุตบอลในระดับโลกและ ระดับทวีปอย่างเป็นทางการ ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ค.ศ. 1965 มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลเป็นครั้งแรกขึ้นในทวีปอเมริกาใต้ ประเทศอุรุกวัย ได้รับรางวัลชนะเลิศของทวีปอเมริกาใต้

ค.ศ. 1979 มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศในทวีปอเมริกาใต้ อีก 6 ครั้ง นักกีฬาฟุตบอลประเทศบราซิลได้รับรางวัลชนะเลิศไปทุกครั้ง

ค.ศ. 1980 และ ค.ศ. 1984 มีการแข่งขันฟุตบอลแพนอเมริกาคัพ โดยนักกีฬาฟุตบอลประเทศบราซิลได้รับรางวัลชนะเลิศไปได้ทั้งสองครั้ง

การแข่งขันชิงแชมป์โลกครั้งแรกจัดขึ้นภายใต้การควบคุมของฟีฟ่า (Fifusa) ซึ่งปัจจุบันได้ถูกรวบรวมไว้เป็นสมาชิกอยู่ในสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ

ค.ศ. 1982 มีการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) เป็นครั้งแรก ณ กรุงเซาเปาโล ประเทศบราซิล และนักกีฬาฟุตบอลประเทศบราซิลเจ้าภาพจัดการแข่งขันได้รับรางวัลชนะเลิศ

ค.ศ. 1985 มีการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) เป็นครั้งที่ 2 ณ ประเทศสเปน และนักกีฬาฟุตบอลประเทศบราซิลได้รับรางวัลชนะเลิศ

ค.ศ. 1988 มีการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก (อย่างไม่เป็นทางการ) เป็นครั้งที่ 3 ณ ประเทศออสเตรเลีย นักกีฬาฟุตบอลประเทศบราซิลแชมป์ให้แก่ประเทศปารากวัยเป็นครั้งแรก

หลังจากนั้นสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ ได้เข้ามาดูแลการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกอย่างเป็นทางการ โดยมีการจัดการแข่งขันตั้งแต่ปี 1989 – 2021 ดังตาราง

ตารางที่ 1 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกตั้งแต่ปี 1989-2021

ครั้งที่	ปีที่แข่งขัน	ประเทศเจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
1	1989	เนเธอร์แลนด์	บราซิล	เนเธอร์แลนด์	สหรัฐอเมริกา
2	1992	ฮ่องกง	บราซิล	สหรัฐอเมริกา	สเปน
3	1996	สเปน	บราซิล	สเปน	รัสเซีย
4	2000	กัวเตมาลา	สเปน	บราซิล	โปตุเกส
5	2004	ไต้หวัน	สเปน	อิตาลี	บราซิล
6	2008	บราซิล	บราซิล	สเปน	อิตาลี

ครั้งที่	ปีที่แข่งขัน	ประเทศเจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
7	2012	ไทย	บราซิล	สเปน	อิตาลี
8	2016	โคลอมเบีย	อาร์เจนติน่า	รัสเซีย	อิหร่าน
9	2021	ลิทัวเนีย	โปตุเกส	อาร์เจนติน่า	บราซิล

ที่มา: ฟุตซอลโลก; สารานุกรมเสรี (2567e) : สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567

กีฬาฟุตซอลจัดได้ว่าเป็นเกมกีฬาที่ยิ่งใหญ่รองจากกีฬาฟุตบอล ซึ่งมีผู้ชมคลั่งไคล้กีฬาชนิดนี้มากที่สุดในโลก เนื่องจากเป็นเกมกีฬาที่สนุก มีสีสันในการเชียร์ เนื่องจากว่าในเกมกีฬาฟุตบอลนั้นเป็นที่นิยมทั้งในระดับสโมสรในลีกของแต่ละประเทศและระดับนานาชาติ นั่นก็คือการแข่งขันฟุตบอลโลก แต่ในปัจจุบันนี้เกมกีฬาฟุตซอล (Futsal) หรือฟุตบอล 5 คน ก็กำลังได้รับความนิยมอย่างสูงสุดเช่นเดียวกัน

1.1.2 การแข่งขันฟุตซอลในทวีปเอเชีย

สหพันธ์ฟุตซอลแห่งทวีปเอเชีย ได้จัดการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์เอเชียขึ้น โดยมีข้อมูลในการจัดการแข่งขัน ครั้งที่จัดการแข่งขัน ปีที่ทำการแข่งขัน ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันและผลการแข่งขันทีมที่ชนะเลิศ ทีมที่ได้อันดับที่ 2 และทีมที่ได้อันดับที่ 3 โดยมีรายละเอียด ดังตาราง ตารางที่ 2 การแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์เอเชีย ตั้งแต่ปี 2539-2565

ครั้งที่	ปีที่แข่งขัน	ประเทศเจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
1	2539	มาเลเซีย	อิหร่าน	เกาหลีใต้	ญี่ปุ่น
2	2542	ไทย	อิหร่าน	คาซัคสถาน	ไทย
3	2544	อิหร่าน	อิหร่าน	ญี่ปุ่น	อุซเบกิสถาน
4	2545	อินโดนีเซีย	อิหร่าน	ญี่ปุ่น	ไทย
5	2546	อิหร่าน	อิหร่าน	ญี่ปุ่น	ไทย
6	2547	ไต้หวัน	อิหร่าน	ญี่ปุ่น	ไทย
7	2548	เวียดนาม	อิหร่าน	ญี่ปุ่น	อุซเบกิสถาน
8	2549	อุซเบกิสถาน	ญี่ปุ่น	อุซเบกิสถาน	อิหร่าน
9	2550	ญี่ปุ่น	อิหร่าน	ญี่ปุ่น	อุซเบกิสถาน
10	2551	ไทย	อิหร่าน	ไทย	อุซเบกิสถาน

ครั้งที่	ปีที่ แข่งขัน	ประเทศ เจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
11	2553	อุซเบกิสถาน	อิหร่าน	อุซเบกิสถาน	ญี่ปุ่น
12	2555	เอมิเรตส์	ญี่ปุ่น	ไทย	อิหร่าน
13	2557	เวียดนาม	ญี่ปุ่น	อิหร่าน	อุซเบกิสถาน
14	2559	อุซเบกิสถาน	อิหร่าน	อุซเบกิสถาน	ไทย
15	2561	ไต้หวัน	อิหร่าน	อุซเบกิสถาน	ไทย
16	2563	คูเวต	อิหร่าน	ญี่ปุ่น	อุซเบกิสถาน
17	2565	คูเวต	ญี่ปุ่น	อิหร่าน	อุซเบกิสถาน

ที่มา : ฟุตซอลชิงแชมป์เอเชีย; สารานุกรมเสรี (2567b) : สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567

1.1.3 การแข่งขันฟุตซอลในกีฬาซีเกมส์

ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ได้บรรจุกีฬาฟุตซอลขึ้นเป็นครั้งแรก ณ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน โดยมีข้อมูลในการจัดการแข่งขันครั้งที่จัดการแข่งขัน ปีที่ทำการแข่งขัน ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันและผลการแข่งขันทีมที่ชนะเลิศ ทีมที่ได้อันดับที่ 2 และทีมที่ได้อันดับที่ 3 โดยมีรายละเอียด การแข่งขันทีมชาย และทีมหญิง ดังตาราง

ตารางที่ 3 การแข่งขันฟุตซอลในกีฬาซีเกมส์ประเภททีมชาย ตั้งแต่ปี 2550-2564

ครั้งที่	ปีที่ แข่งขัน	ประเทศ เจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
1	2550	ไทย	ไทย	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย
2	2554	อินโดนีเซีย	ไทย	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
3	2556	เมียนมาร์	ไทย	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
4	2560	มาเลเซีย	ไทย	มาเลเซีย	เวียดนาม
5	2562	ฟิลิปปินส์	ไม่มีการแข่งขันชนิดกีฬาฟุตซอล		
6	2564	เวียดนาม	ไทย	อินโดนีเซีย	เวียดนาม

ที่มา: ฟุตซอลในกีฬาซีเกมส์; สารานุกรมเสรี (2567d) : สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567

ตารางที่ 4 การแข่งขันฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์ประเภททีมหญิง ตั้งแต่ปี 2550-2564

ครั้งที่	ปีที่แข่งขัน	ประเทศเจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
1	2550	ไทย	ไทย	เวียดนาม	ฟิลิปปินส์
2	2554	อินโดนีเซีย	ไทย	เวียดนาม	เมียนมาร์
3	2556	เมียนมาร์	ไทย	เวียดนาม	มาเลเซีย
4	2560	มาเลเซีย	ไทย	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
5	2562	ฟิลิปปินส์	ไม่มีการแข่งขันชนิดกีฬาฟุตบอล		
6	2564	เวียดนาม	ไทย	เวียดนาม	มาเลเซีย

ที่มา: ฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์; สารานุกรมเสรี (2567d) : สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567

1.1.4 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์อาเซียน

เป็นการแข่งขันฟุตบอลสโมสรในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยสหพันธ์ฟุตบอลอาเซียน (เอ.เอฟ.เอฟ) ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2537 โดยมีสมาชิกอาเซียนในปัจจุบัน จำนวน 12 ประเทศ โดยมีข้อมูลในการจัดการแข่งขันจากตารางที่ 5 ครั้งที่ของการแข่งขัน ปีที่ทำการแข่งขัน ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันและผลการแข่งขันทีมที่ชนะเลิศ ทีมที่ได้อันดับที่ 2 และทีมที่ได้อันดับที่ 3 โดยมีรายละเอียด ดังตาราง

ตารางที่ 5 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์อาเซียนตั้งแต่ปี 2558-2566

ครั้งที่	ปีที่แข่งขัน	ประเทศเจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
1	2558	ไทย	การทำเรือแห่งประเทศไทย (ไทย)	เฟลดา ยูไนเต็ด (มาเลเซีย)	เอ็มไอซี เอฟซี (เมียนมาร์)
2	2559	เมียนมาร์	การทำเรือแห่งประเทศไทย (ไทย)	ท่ายเซ็นนัม (เวียดนาม)	เอ็มไอซี เอฟซี (เมียนมาร์)
3	2560	ไทย	การทำเรือแห่งประเทศไทย (ไทย)	ซันนา ควิญฮวา (เวียดนาม)	มะละกา ยูไนเต็ด (มาเลเซีย)
4	2561	อินโดนีเซีย	แบงค็อก บีทีเอส (ไทย)	อีสต์โคสต์ ฮีต (ออสเตรเลีย)	เอ็มไอซี เอฟซี (เมียนมาร์)
5	2562	ไทย	ชลบุรี บลูเวฟ (ไทย)	ซานาเทค คัน	เอ็มไอซี เอฟซี

ครั้งที่	ปีที่แข่งขัน	ประเทศเจ้าภาพ	ผลการแข่งขัน		
			ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
				หว่า(เวียดนาม)	(เมียนมาร์)
6	2563	ไม่มีการจัดการแข่งขัน			
7	2564	ไทย	ชลบุรี บลูเวฟ(ไทย)	การทำเรือแห่งประเทศไทย (ไทย)	เซลิงงอร์ (มาเลเซีย)
8	2565	ไทย	บินตัง ติมัวร์ ชูรา บายา (อินโดนีเซีย)	ห้องเย็นท่าข้าม (ไทย)	เซลิงงอร์ (มาเลเซีย)
9	2566	ไทย	แบล็ก สติล (อินโดนีเซีย)	ห้องเย็นท่าข้าม (ไทย)	ท่ายเขินนัม (เวียดนาม)

ที่มา: ฟุตซอลชิงแชมป์สโมสรอาเซียน; สารานุกรมเสรี (2567a) : สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567

1.1.5 ประวัติกีฬาฟุตซอลในประเทศไทย

กีฬาฟุตซอล ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่ามีเล่นในประเทศไทยเมื่อใด แต่มีเกมการเล่นชนิดหนึ่งที่นิยมเล่นกันในหมู่คนไทยภายในสถานที่ต่าง ๆ เรียกกันว่า “ฟุตบอลลูกหนู” มีรูปแบบการเล่นคล้ายฟุตซอล เพียงแต่ฟุตบอลลูกหนูไม่มีผู้รักษาประตู เนื่องจากประตูที่ใช้เล่นมีขนาดเล็ก เป็นเกมการเล่นที่ไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนในเรื่องของจำนวนผู้เล่น เครื่องแต่งกาย ขนาดสนาม รวมขนาดของลูกฟุตซอล โดยทั่วไปนิยมใช้ลูกพลาสติกในการเล่นและไม่มีการจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการ (สมชาย นิลบดี, 2548)

การแข่งขันกีฬาฟุตซอลได้รับความนิยมสูงสุด รวมถึงประเทศไทยมีการเล่นฟุตซอลกันอย่างแพร่หลาย และมีการจัดการแข่งขันทั่วไปในหลายระดับ ทั้งระดับโรงเรียน ระดับมหาวิทยาลัย ระดับสโมสร และระดับชาติ ปัจจุบันการแข่งขันกีฬาฟุตซอล เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ทั้งเพื่อการแข่งขันหรือเพื่อการออกกำลังกาย โดยใช้พื้นที่ในการเล่นน้อยกว่าฟุตบอล โดยเล่นได้ทั้งในร่มหรือกลางแจ้ง เช่น โรงยิมเนเซียม สนามหญ้า หรือตามลานกีฬาต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ทำให้กีฬาฟุตซอลมีความนิยมอย่างแพร่หลายและมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วในประเทศไทย

การแข่งขันฟุตซอลในประเทศไทยเริ่มจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2535 – 2536 ซึ่งจัดโดยความร่วมมือระหว่างสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับบริษัททรีบอค โดยการนำทีมจากสโมสรถ้วยพระราชทานประเภท ก ซึ่งเป็นระดับสูงสุดในขณะนั้นเชิญเข้าแข่งขัน

พ.ศ. 2540 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับ กรุงเทพมหานคร บริษัท เดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด และการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้เริ่มเข้ามาดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอล อย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก ที่ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ โดยใช้ชื่อการแข่งขันว่า สตาร์อินดอร์ซอคเกอร์ “Bangkok Star Indoor Soccer 1997” ได้มีสโมสรชั้นนำของการแข่งขันฟุตบอลไทยลีกเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก ผลการแข่งขัน ทีมชนะเลิศ ได้แก่ ทีมสโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2541 ได้มีการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเป็นครั้งที่ 2 ขึ้นที่ ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ ผลการแข่งขันปรากฏว่า ทีมชนะเลิศ ได้แก่ ทีมสโมสร กรุงเทพมหานคร อันดับ 2 ได้แก่ ทีมสโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย

พ.ศ. 2542 ไม่มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเป็นครั้งที่ 3

พ.ศ. 2543 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเป็นครั้งที่ 3 ที่ห้างสรรพสินค้า เดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ โดยมีการเปลี่ยนชื่อการแข่งขันใหม่ เป็นการแข่งขัน “อัมสเตอร์ดัมฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย” สำหรับการแข่งขันรอบคัดเลือกในแต่ละภาค เข้ามาแข่งขันรอบสุดท้ายร่วมกับสโมสรฟุตบอลระดับไทยแลนด์ลีก ผลการแข่งขันปรากฏว่า ทีมสโมสร ทหารอากาศ ได้ครองแชมป์ประเทศไทย และในปีเดียวกันนี้เองประเทศไทย ได้รับเกียรติจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 2 เพื่อคัดเลือกตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันชิงแชมป์โลก ครั้งที่ 4 ที่ประเทศกัวเตมาลา ในฐานะทีมอันดับ 3 ของการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 2

พ.ศ. 2544 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเป็นครั้งที่ 4 ขึ้นที่ ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ ผลการแข่งขันปรากฏว่า ทีมชนะเลิศการแข่งขัน ได้แก่ ทีมสโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นการคว้าแชมป์เป็นสมัยที่ 2 ของการแข่งขัน อันดับ 2 ได้แก่ ทีมจังหวัดกาญจนบุรี

พ.ศ. 2545 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเป็นครั้งที่ 5 ในการแข่งขันครั้งนี้ ทีมสโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทยได้รับรางวัลชนะเลิศ

พ.ศ. 2546 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยเป็นครั้งที่ 6 ในการแข่งขันครั้งนี้ ทีมสโมสรราชนาวิได้รับรางวัลชนะเลิศ อันดับ 2 ได้แก่ ทีมสโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย และประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอล 4 เส้า นานาชาติ ขึ้นที่อาคาร นิมิบุตร สนามกีฬาแห่งชาติ โดยใช้ชื่อการแข่งขันว่า “ไทยแลนด์ไฟท์ 2003” (Thailand Fight 2003) โดยมียอดทีมระดับโลกเข้าร่วมการแข่งขัน ได้แก่ ทีมประเทศบราซิล ในฐานะแชมป์โลก ทีม

ประเทศรัสเซีย ในฐานะแชมป์ทวีปยุโรป มีประเทศญี่ปุ่น ในฐานะแชมป์เอเชียและทีมชาติไทย ผลการแข่งขันปรากฏว่า ทีมชนะเลิศการแข่งขัน ได้แก่ ทีมประเทศบราซิล

พ.ศ. 2547 – 2548 ไม่มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล

พ.ศ. 2549 – 2550 สมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้จัดการแข่งขัน ฟุตบอลลีกอาชีพขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีทีมที่เข้าร่วมทำการแข่งขัน จำนวน 10 ทีม ได้แก่ ทีมสโมสรชลบุรี บลูเวฟ ทีมสโมสรแคทเทเลคอม ทีมสโมสรการทำเรือแห่งประเทศไทย ทีมสโมสรการไฟฟ้า ทีมสโมสรจังหวัดนครราชสีมา ทีมสโมสรจังหวัดนนทบุรี ทีมสโมสรมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต ทีมสโมสรมหาวิทยาลัยศรีปทุม ทีมสโมสรกรุงเทพมหานคร และทีมสโมสรไอ แอม สปอร์ต

สรุปการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกอาชีพ ของประเทศไทย ปีที่จัดการแข่งขัน และผลการแข่งขันครั้งที่ 1 – 16 ดังตาราง

ตารางที่ 6 การแข่งขันฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2549-2566

ครั้งที่	ปีที่แข่งขัน	ผลการแข่งขัน		
		ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
1	2549/50	ชลบุรี บลูเวฟ	ไอแอมสปอร์ต	ทีโอที
2	2550/51	การทำเรือแห่งประเทศไทย	ชลบุรี บลูเวฟ	แคท เทเลคอม
3	2552	ชลบุรี บลูเวฟ	แคท เทเลคอม	ไอแอมสปอร์ต
4	2553	ชลบุรี บลูเวฟ	การทำเรือแห่งประเทศไทย	แคท เทเลคอม
5	2554/55	ชลบุรี บลูเวฟ	ลำปาง ยูไนเต็ด	การทำเรือแห่งประเทศไทย
6	2555/56	ชลบุรี บลูเวฟ	ลำปาง ยูไนเต็ด ปทุมคงคา	ศรีปทุม ชันไรส์ ศรีสะเกษ
7	2557	ชลบุรี บลูเวฟ	การทำเรือแห่งประเทศไทย	ราชนาวีสโมสร
8	2558	ชลบุรี บลูเวฟ	แบงค์คอก เอฟซี	การทำเรือแห่งประเทศไทย
9	2559	ชลบุรี บลูเวฟ	การทำเรือแห่งประเทศไทย	แบงค์คอก บีทีเอส

ครั้งที่	ปีที่ แข่งขัน	ผลการแข่งขัน		
		ชนะเลิศ	อันดับ 2	อันดับ 3
10	2560	ชลบุรี บลูเวฟ	การทำเรือแห่งประเทศไทย	แบงค็อก บีทีเอส
11	2561	การทำเรือแห่งประเทศไทย	การทำเรือแห่งประเทศไทย	สุราษฎร์ธานี
12	2562	การทำเรือ เอเอสเอ็ม	พีทีทีชลบุรี บลูเวฟ	สุราษฎร์ธานี
13	2563	พีทีทีชลบุรี บลูเวฟ	การทำเรือ เอเอสเอ็ม	แคท เอพีซี
14	2564/65	พีทีทีชลบุรี บลูเวฟ	ห้องเย็นท่าข้าม	แบงค็อก บีทีเอส
15	2565	การทำเรือ	ห้องเย็นท่าข้าม	แบล็คเพิร์ล ยูไนเต็ด
16	2566	ห้องเย็นท่าข้าม	แบล็คเพิร์ล ยูไนเต็ด	บลูเวฟ ชลบุรี

ที่มา: ฟุตซอลไทยลีก; สารานุกรมเสรี (2567c) : สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567

ในปัจจุบันนี้ กีฬาฟุตซอลในประเทศไทย เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและความสนใจจากทุกเพศทุกวัย เนื่องจากเป็นเกมกีฬาที่มีการทำประตูมาก มีความตื่นเต้น สนุกเร้าใจในทุก ๆ นาทีของการแข่งขัน และสามารถเล่นได้ตลอดทั้งปี ทุกสภาพอากาศ ทำให้กีฬาฟุตซอลเป็นกีฬายอดนิยมในปัจจุบัน นอกจากนี้ กีฬาฟุตซอลยังมีการจัดการแข่งขันที่แพร่หลายและได้รับความนิยมอย่างสูง จะเห็นได้จากการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลก การแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์ทวีป การแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์เอเชีย การแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์อาเซียน การแข่งขันฟุตซอลไทยแลนด์ลีก รวมทั้งมีการบรรจุกีฬาฟุตซอลในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาแห่งชาติ กีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ รวมถึงกีฬานักเรียนของกรมพลศึกษา ซึ่งได้แก่ การแข่งขันกีฬาฟุตซอล ประเภท ก. ประเภท ข. และประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

1.2 การจัดการแข่งขันกีฬา

กีฬา คือ กิจกรรมการเล่นแข่งขันที่มีระเบียบแบบแผน หมายถึงว่า กิจกรรมการเล่นนั้นได้ถูกปรับปรุงให้ดีขึ้นจนได้ระดับ มีรูปแบบการเล่นและกระบวนการเล่นเป็นเฉพาะ มีกฎ กติกา ซึ่งอาจกำหนดไว้เป็นหลักฐานหรือไม่ก็ตาม สำหรับขบวนการเล่น ตลอดจนกติกานั้น ๆ ไม่อาจเปลี่ยนแปลงไปขณะทำการแข่งขันอยู่ นอกจากจะกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ในภายหลัง (ปรีชา ตันจรียานนท์, 2559)

การแข่งขันกีฬา หมายถึง สถานการณ์การแข่งขันหรือการต่อสู้ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ที่ร่วมกันเพื่อชัยชนะ เพื่อความเป็นเลิศ และเพื่อผลประโยชน์หรือส่วนแบ่งที่มากกว่า กับคู่แข่งที่เป็นบุคคลและไม่ใช่บุคคล โดยดำเนินการตามแบบหรือวิธีการที่คิดขึ้น ซึ่งอาจจะมีอยู่หลายวิธีหรือหลายรูปแบบ การใช้วิธีการแข่งขันที่ดีและเหมาะสมนั้น ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อความสำเร็จของการแข่งขันกีฬาในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน (น้อม สังข์ทอง, 2543; สถาบันพัฒนาบุคลากร การพลศึกษาและการกีฬา, 2564)

การจัดการกีฬา หมายถึง กระบวนการจัดการ (*Process Management*) ที่จะต้องมีวิธีการปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินการทางการกีฬาสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์ ซึ่งในการจัดการกีฬาที่มีอยู่ปัจจุบัน ยังนิยมใช้รูปแบบการปฏิบัติตามๆ กันมาด้วยประสบการณ์เป็นหลักและแนวทางในการปฏิบัติ อย่างไรก็ตามในการพัฒนาการกีฬาจำเป็นต้องทำการศึกษาพัฒนา ศาสตร์ด้านการจัดการควบคู่ไปด้วย เนื่องจาก ปัจจุบันการจัดการกีฬามีการใช้ศาสตร์การจัดการ การเงิน การจัดการธุรกิจมาดำเนินการ แต่โดยแท้จริงแล้วการจัดการการกีฬามีความครอบคลุมใน หลายส่วนของการจัดการเพราะกระบวนการกีฬามีกระบวนการที่ครอบคลุมในศาสตร์หลายแขนง และยังครอบคลุมไปถึงอุตสาหกรรมทางการกีฬา ดังนั้น การจัดการการกีฬาจึงเป็นศาสตร์ที่นอกจาก จะมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการกีฬาแล้ว ยังมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์ของการจัดการ ด้วย ซึ่งสาระต่างๆ ที่ควรเกี่ยวกับการจัดการกีฬา ควรประกอบด้วย (เทพประสิทธิ์ กุศลวัชวิชัย, 2558)

1. การจัดการองค์การกีฬา
2. การจัดการการแข่งขันกีฬา
3. การจัดการการฝึกนักกีฬา
4. การจัดการสถานกีฬา - ศูนย์กีฬา
5. การจัดการสนามแข่งขันกีฬา
6. การจัดการธุรกิจ อุตสาหกรรมกีฬาและกิจการการออกกำลังกาย
7. สถาบันและองค์กรส่งเสริมกีฬา-แผนพัฒนากีฬา
8. องค์กรวิชาชีพ-อาชีพการกีฬา

1.2.1 หลักการจัดการแข่งขันกีฬา

การดำเนินการแข่งขันกีฬาจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ ได้แก่ (1) การจัดทำเนิการการแข่งขันกีฬาทั่วไปหรือการจัดแข่งขันมหกรรมกีฬา ซึ่งเป็นการแข่งขันกีฬาหลาย ๆ ประเภทในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ เป็นต้น และ (2) การจัดการแข่งขันกีฬาเฉพาะอย่างเท่านั้น เช่น การแข่งขันมวยสากล เป็นต้น (ปรีชา ตันจรรย์นนท์, 2529) โดยการจัดการแข่งขันกีฬาควรประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ขั้นตอนการวางแผนการจัดการแข่งขัน ซึ่งเป็นการเตรียมการหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า ทำให้ผู้บริหารต้องมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานหรือกระทำการอะไรบางอย่างในอนาคต โดยกำหนดว่าจะทำอะไร (ระบุงานที่ต้องทำ) ทำทำไม (ระบุวัตถุประสงค์ของงานที่จะทำ) ทำเมื่อไหร่ (ระบุระยะเวลาของการปฏิบัติงาน) ทำอย่างไร (ระบุวิธีปฏิบัติงานและขั้นตอนการปฏิบัติงาน) ใครเป็นคนทำและทำกับใคร (ระบุผู้รับผิดชอบ ผู้ร่วมงาน และผู้ได้รับประโยชน์) ทำที่ไหน (ระบุสถานที่ที่จะทำ) ใช้งบประมาณเท่าไร (ระบุประมาณการงบประมาณ) เพื่อจะได้เตรียมการตามขั้นตอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ประหยัดทั้งเวลา งบประมาณ และแรงงาน (2) ขั้นตอนดำเนินการจัดการแข่งขัน โดยดำเนินการจัดการแข่งขันตามโปรแกรมที่จัดไว้ตามกำหนดการจัดการแข่งขันกีฬา โดยควรมีการประสานกับคณะกรรมการและทีมงาน อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (3) การควบคุมการแข่งขัน คือ การตรวจสอบ ดูแลงานของคณะกรรมการจัดการแข่งขันแต่ละฝ่ายว่า ทุกอย่างดำเนินการไปอย่างสอดคล้องกับแผนที่เตรียมไว้ พร้อมทั้งจับบันทึกรวบรวมสถิติและผลการแข่งขันไว้เพื่อรายงานผลการแข่งขันให้นักกีฬา ผู้ชม ผู้สื่อข่าว และบุคคลทั่วไปทราบ และเป็นข้อมูลในการสรุปประเมินผลการจัดการแข่งขัน (4) ขั้นตอนการสรุปประเมินผล เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการจัดการแข่งขัน เพื่อสรุปผลการแข่งขันและประเมินว่าการแข่งขันเป็นไปวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด พร้อมทั้งสรุปการแข่งขันชนิดต่าง ๆ ไปยังหน่วยงานที่ส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขัน (ยศพนธ์ สุขุมลนันทน์, 2564)

1.2.2 ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา

สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา (2564) อธิบายว่า การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาในแต่ละระดับเป็นการลงทุนที่ต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรเป็นจำนวนมาก แต่ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นเจ้าภาพคุ้มค่าต่อการลงทุน ผู้จัดการแข่งขันกีฬาจึงต้องคำนึงถึงผลประโยชน์เชิงวัตถุประสงค์ควบคู่ไปกับเชิงปรัชญาและอุดมการณ์ ผู้จัดการจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยพื้นฐานที่ส่งอิทธิพลต่อการจัดการแข่งขันกีฬา โดยแบ่งเป็น

1. ปัจจัยทางการเมือง
2. ปัจจัยด้านบุคลากร
3. ปัจจัยด้านงบประมาณและผู้สนับสนุน
4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี
5. ปัจจัยด้านเครื่องอำนวยความสะดวก (สถานที่, วัสดุอุปกรณ์)
6. ปัจจัยด้านการสื่อสารมวลชน

ปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้มีความสำคัญ ผู้จัดจะต้องศึกษาและบริหารจัดการปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้ให้มีความพร้อมที่สามารถจะดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

1.2.3. วิธีการจัดการแข่งขันกีฬา

วิธีการจัดการแข่งขันกีฬา เป็นแบบแผนที่คิดขึ้นเพื่อหาผู้ชนะเลิศหรือผู้ชนะตำแหน่งอื่น ๆ ซึ่งมีอยู่หลายวิธีด้วยกันหรืออาจใช้หลายรูปแบบผสมกันก็ได้ โดยวิธีการจัดการแข่งขันกีฬาจะต้องเลือกให้เหมาะสมที่สุด และต้องตอบสนองจุดมุ่งหมายในการจัดการแข่งขันให้มากที่สุด การพิจารณาคัดเลือกวิธีการจัดการแข่งขันแบบใดแบบหนึ่ง ต้องพิจารณาถึงข้อพิจารณาต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการแข่งขันกีฬาในเชิงของการบริหารจัดการ ดังต่อไปนี้ (น้อม สังข์ทอง, 2543)

1. จุดมุ่งหมายของการแข่งขัน มีความต้องการที่จะได้ผู้ชนะเลิศที่แท้จริงหรือไม่
2. มีความต้องการที่จะให้ทุกทีมมีโอกาสได้แข่งขันอย่างเท่าเทียม
3. ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสแข่งขันกี่ครั้งหรือเท่ากันทุกคนหรือไม่
4. สามารถให้ความยุติธรรมและความมั่นใจต่อผู้เข้าร่วมการแข่งขันมากน้อยเพียงใด
5. การจัดนั้น จัดสำหรับทีมหรือผู้เล่นส่วนใหญ่
6. การจัดการแข่งขันควรคำนึงถึงการแข่งขันแบบเป็นทีมหรือบุคคล
7. การจัดนั้นต้องคำนึงถึง วัย อายุ เพศ ความสนใจ และความสามารถของผู้เข้าร่วมการแข่งขันด้วย
8. ต้องการจัดให้มีความสนใจหรือเร้าความสนใจตลอดการแข่งขันหรือไม่
9. ระยะเวลาในการจัดการแข่งขันมีมากน้อยเพียงใด
10. มีอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เพียงพอกับการแข่งขันหรือไม่
11. มีความต้องการได้ผู้ชนะเลิศกี่อันดับ
12. ควรคำนึงถึงวิธีการหาตำแหน่งรองชนะเลิศและตำแหน่งอื่น ๆ ได้อย่างเที่ยงตรงแค่ไหน อย่างไร

13. มีกรรมการ ผู้ตัดสิน และบุคลากรที่จะดำเนินการแข่งขันเพียงพอหรือไม่
14. ใช้วิธีแบ่งกลุ่มที่จะให้สอดคล้องกับแนวทางการแข่งขันอย่างไร
15. สถานที่จัดการแข่งขันมีความพร้อมและเหมาะสมกับการแข่งขันหรือไม่
16. งบประมาณมีเพียงพอหรือไม่
17. ชนิดกีฬา ประเภทกีฬา และรุ่นที่จัดการแข่งขัน
18. ความสอดคล้องสัมพันธ์กับระเบียบและข้อบังคับว่าด้วยการแข่งขันกีฬานั้น ๆ

วิธีการจัดการแข่งขันในปัจจุบันที่นิยมนำมาใช้เป็นต้นแบบของการจัดการแข่งขันกีฬาชนิดต่าง ๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 รูปแบบใหญ่ ดังต่อไปนี้ (สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา, 2564)

1. การจัดการแข่งขันแบบมีที่ (Meet) – เป็นรูปแบบจัดการแข่งขันกีฬาแบบหนึ่งส่วนใหญ่จะใช้กับการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทบุคคล ในการแข่งขันจะไม่มีปะทะกันกับฝ่ายตรงข้ามหรือคู่ต่อสู้ โดยแข่งขันในพื้นที่หรือเขตที่ผู้จัดการแข่งขันเตรียมไว้ เช่น กรีฑา วายน้ำ กอล์ฟ ยิงปืน ยิงธนู โบว์ลิ่ง เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการแข่งขันที่ไม่เสียเวลามาก บางชนิดกีฬาใช้เวลาเพียง 2-3 วันก็เสร็จแล้ว โดยมีวิธีการจัดคือ หากจำนวนนักกีฬาไม่เกินจำนวนของสถานที่ในการจัดการแข่งขันแต่ละชนิด ก็สามารถจัดการแข่งขันพร้อมกันและหาผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศในลำดับต่าง ๆ ได้เลย แต่หากจำนวนนักกีฬาเกินกว่าจำนวนที่กำหนด จะต้องมีการแข่งขันรอบคัดเลือกก่อน แล้วค่อยหาผู้ชนะในแต่ละรอบเข้าไปแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศอีกครั้งหนึ่ง

2. การจัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก (Elimination) – เป็นวิธีการจัดการแข่งขันที่นิยมใช้จัดการแข่งขันกีฬาประเภทบุคคลเป็นส่วนใหญ่ หรือนิยมใช้กับการจัดการแข่งขันที่มีผู้เข้าแข่งขันเป็นจำนวนมาก แต่มีเวลาจำกัด โดยข้อดีของการแข่งขันแบบแพ้คัดออก คือ ใช้เวลา งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และจำนวนบุคลากรน้อย และเหมาะสมกับการแข่งขันที่มีจำนวนผู้เข้าร่วมการแข่งขันมาก แต่ข้อเสียคือ นักกีฬาไม่มีโอกาสแก้ตัว ให้คุณค่าเชิงกีฬาน้อย นักกีฬาได้ประสบการณ์น้อย โดยมีการคัดออกในหลากหลายวิธี เช่น แบบแพ้ครั้งเดียวคัดออก แบบแพ้ 2 ครั้งคัดออก แบบแพ้คัดออกแบบหารองชนะเลิศที่แท้จริง แบบแพ้คัดออกให้รางวัลปลอบใจ แบบแพ้คัดออกแบบหารองชนะเลิศรางวัลชมเชย แบบกึ่งแพ้ 2 ครั้งคัดออก และแบบแพ้คัดออกแบบมูลเลอร์-แอนเดอร์สัน ซึ่งการแข่งขันแบบแพ้คัดออกจะต้องมีการจัดสายและจับฉลากแบ่งสายการแข่งขัน มีการกำหนดมีดวงของการแข่งขันเพื่อให้เกิดเป็นธรรมเนียมและเท่าเทียมในการจับคู่การแข่งขัน

3. การจัดการแข่งขันแบบพบกันหมด (Round Robin หรือ League) – เป็นการจัดการแข่งขันที่ให้โอกาสให้ทุกทีมได้แข่งขันกับทีมอื่น ๆ ทีมละ 1 ครั้ง ซึ่งเรียกว่าพบกันหมดแบบรอบเดียว ซึ่งจะทำให้การแข่งขันมีความสนุกสนานมาก นักกีฬาได้แสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งสามารถบอกถึงความสามารถของนักกีฬาได้อย่างแท้จริง ซึ่งมีข้อดีคือความเท่าเทียม ผู้แพ้มีโอกาสดำเนินการบอกได้ถึงความสามารถอย่างแท้จริงของนักกีฬาหรือทีมกีฬา และการแข่งขันมีความสนุกสนาน แต่ข้อเสียคือ ใช้เวลานาน บุคลากรมาก งบประมาณมาก ใช้ทรัพยากร สถานที่จำนวนมาก และไม่สามารถจัดการแข่งขันที่มีจำนวนทีมเป็นจำนวนมากได้ การแข่งขันวิธีนี้เหมาะกับการแข่งขันที่มีจำนวนผู้แข่งขันหรือทีมที่เข้าร่วมไม่มาก แต่หากมีจำนวนมาก สามารถแบ่งออกเป็นสายหรือกลุ่มเพื่อแข่งขันแบบพบกันหมดได้

4. การจัดการแข่งขันแบบผสม (Combination) เป็นการจัดการแข่งขันที่ผสมผสานเอาวิธีการจัดการแข่งขันทั้ง 3 รูปแบบที่จัดมาแล้วข้างต้น มาผสมผสานกันตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับองค์ประกอบของการจัดการแข่งขัน โดยสามารถดำเนินการได้หลากหลายรูปแบบ เช่น เป็นการแข่งขันแบบพบกันหมด ในรอบคัดเลือก แล้วเป็นการแข่งขันแบบแพ้คัดออกในรอบรองชนะเลิศหรือชิงชนะเลิศ เป็นต้น

5. การแข่งขันแบบท้าทาย (Challenge) เป็นวิธีการจัดการแข่งขันอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเหมาะสมกับกีฬาบางประเภท เช่น การแข่งขันชกมวย หรือกีฬาที่มีการปะทะและบอบช้ำจากการแข่งขันค่อนข้างมาก เพื่อเป็นการลดความบอบช้ำและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการแข่งขัน โดยมีผู้ชนะเลิศหรือแชมป์ และเปิดโอกาสให้มีวางอันดับรองลงมา มีโอกาสที่จะทำชิงตำแหน่งของแชมป์

1.3 การแข่งขันกีฬาฟุตซอล นักเรียน นักศึกษาแห่งประเทศไทยของกรมพลศึกษา

กรมพลศึกษาได้รับการสถาปนาเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ.2476 ไม่เป็นกรมหนึ่งในกระทรวงธรรมการตามพระราชบัญญัติการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2476 โดยมี หน้าที่จัดการพลศึกษาของชาติ อันเป็นประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้สมบูรณ์เต็มที่นับตั้งแต่นั้นมากรมพลศึกษา จวบจนกระทั่งเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ได้มีการปฏิรูประบบราชการไทยโดยให้กรมพลศึกษา กระทรวง ศึกษาธิการเปลี่ยนเป็นสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาและนันทนาการ เพื่อเสริมสร้างพลานามัยของประชาชน และประมาณปี พ.ศ 2547 ผู้อำนวยการกองสารวัตรนักเรียน (นายสืบ จันทะเกาศลย์) มีนโยบายให้จัดการแข่งขันกีฬาเพื่อป้องกันยาเสพติดขึ้นมาโดยมอบให้ฝ่ายสารเสพติด กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษาเชิญโรงเรียนในเครือข่ายมาแข่งขันกีฬาฟุตซอล และให้จัดการแข่งขันที่อาคารนิติบุตร กรมพลศึกษาได้จัดขึ้นเป็น

ประจำทุกปี โดยมอบให้ (นายรัศมี จินตามัย) ซึ่งเป็นราชการสังกัดกองสารวัตรนักเรียน และ เป็นผู้ตัดสินนานาชาติ ดำเนินการในเรื่องการตัดสินกีฬาฟุตบอลทั้งระบบซึ่งในขณะนั้นกีฬาฟุตบอลเพิ่งจะเริ่มมีการเผยแพร่ในประเทศไทย หลังจากปี พ.ศ. 2551 มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนราชการนายรัศมี จินตามัยได้เปลี่ยนตำแหน่งมาเป็นนักพัฒนาการกีฬา สังกัดสำนักการกีฬาและได้เสนอกีฬาฟุตบอลเพื่อบรรจุในกีฬานักเรียนส่วนกลางโดยความเห็นชอบของผู้บริหารกรมพลศึกษาท่าน ท่านอธิบดีกรมพลศึกษา (นายสมบัติ คุรุภัณฑ์) จึงเริ่มจัดการแข่งขันมาโดยตลอด โดยเริ่มต้นจากการแข่งขันโดยแบ่งเป็นรุ่นคือ 12 ปี 14 ปี 16 ปี และ 18 ปี แต่ทีมที่สมัครยังไม่มากนัก โดยจัดการแข่งขันประเภททั่วไปประมาณ 2 ปีเริ่มได้รับความนิยมจากโรงเรียนเป็นจำนวนมาก จึงได้หารือกับผู้บริหารสำนักงานกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันแบ่งเป็นประเภท ก. ประเภท ข. และประเภททั่วไปเพื่อให้มีการเลื่อนชั้นตกชั้นเพื่อให้ความสำคัญในการแข่งขันโดยประเภท ก. รุ่นละ 16 ทีม ตกชั้น 4 ทีมสุดท้ายของแต่ละสาย ส่วนประเภท ข. มีจำนวน 16 ทีมขึ้นชั้น 4 ทีม คือชนะเลิศ รองชนะเลิศ และทีมลำดับที่ 3 จำนวน 2 ทีม ส่วน 4 ทีมสุดท้ายของแต่ละสายก็ต้องตกชั้นไปอยู่ประเภททั่วไปโดยเริ่มต้นจากการตัดจำนวน 16 ทีมจากประเภททั่วไปให้เป็นประเภท ก. เลย ส่วนปีต่อมานำทีมจากประเภททั่วไปอีก 12 ทีมเป็นประเภท ข. รวมกับทีมที่ตกชั้นจากประเภท ก. จำนวน 4 ทีมรวมเป็นจำนวน 16 ทีมส่วนที่เหลือก็จะแข่งขันประเภททั่วไปโดยจัดการแข่งขันเทอมละ 1 ครั้งโดยแบ่งประเภท ก. และประเภท ข. แข่งขันในเทอมที่ 1 ส่วนประเภททั่วไปแข่งขันในเทอมที่ 2 โดยขึ้นชั้นจากประเภททั่วไปจำนวน 4 ทีมชนะเลิศ รองชนะเลิศ และอันดับ 3 จำนวน 2 ทีมรวมเป็น 4 ทีม

ปัจจุบัน กรมพลศึกษา ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลขึ้นเป็นประจำทุกปี เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ได้มีโอกาสใช้ทักษะและสร้างเสริมประสบการณ์จากการฝึกฝน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาฟุตบอลและพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลให้ก้าวไปเป็นตัวแทนระดับชาติต่อไปในอนาคต โดยบรรจุฟุตบอลเป็นหนึ่งในกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งชาติ ซึ่งมีทีมแข่งขันครบจำนวน 12 เขตมาโดยตลอดมี 1 ครั้งที่จังหวัดอุดรธานี ไม่มีทีมหญิงส่งเข้าร่วมแข่งขันในปัจจุบันการแข่งขันฟุตบอลนักเรียนส่วนกลางประเภททั่วไปมีทีมส่งเข้าร่วมแข่งขันมาจากทั่วประเทศทำให้งบประมาณกับการจัดการแข่งขันไม่สมดุลกันและมีแนวโน้มว่าจะมากขึ้นทุกปี เพราะกรมพลศึกษามีคุณภาพในการจัดการแข่งขันโดยเฉพาะได้รับความเชื่อมั่นในการตัดสินซึ่งผู้ตัดสินที่มาทำหน้าที่มีกระบวนการจากการคัดเลือกตามมาตรฐานคือผ่านการทดสอบสมรรถภาพมีการอบรมกติกาศและภาคปฏิบัติจากวิทยากรของกลุ่มพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาและมีการทบทวนแนวทางที่เป็นสากล

อันหนึ่งนักกีฬา 85% ที่เป็นนักกีฬาทีมชาติผ่านการแข่งขันจากการจัดการแข่งขันในรายการที่กรมพลศึกษาจัดขึ้น (รัศมี จินตามัย, 2565)

ในปี 2565 กรมพลศึกษา ได้จัดทำประกาศกรมพลศึกษา เรื่อง การแข่งขันกีฬาฟุตซอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ประจำปี 2565 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2565 โดยมีรายละเอียดโดยสรุป คือ เป็นการแข่งขันประเภททีมชาย โดยแบ่งออกเป็น 4 รุ่นอายุ ได้แก่ รุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี และรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี โดยผู้สมัครเข้าร่วมการแข่งขัน จะศึกษาอยู่ในโรงเรียนและต้องเข้าศึกษาในโรงเรียนนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 6 เดือน ก่อนวันเปิดรับสมัคร และต้องไม่ใช่นักฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลระหว่างโรงเรียน ไม่อยู่ระหว่างการลงโทษ ตัดสิทธิ์ไม่ให้เข้าร่วมการแข่งขัน และไม่เป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตซอลระหว่างโรงเรียน ประเภท ก. และประเภท ข.

ด้านรายละเอียดของการแข่งขัน แต่ละโรงเรียนสามารถจัดส่งนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ทีมได้ไม่เกิน 15 คน และไม่น้อยกว่า 10 คน เจ้าหน้าที่ทีม จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน หรือบุคคลที่อยู่ในโรงเรียนนั้น แต่งตั้งให้รับผิดชอบและควบคุมดูแลนักกีฬา อย่างน้อย 1 ใน 5 คน จะต้องเป็นครูหรืออาจารย์ที่สอนอยู่จริงในเวลาปกติของโรงเรียนนั้น ๆ โดยมีการกำหนดการแข่งขัน ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2565 เป็นต้นไป ณ ลานอเนกประสงค์หน้าอาคารกีฬานิมิบุตร สนามกีฬาแห่งชาติ สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โดยใช้กติกาการแข่งขันของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA) ซึ่งสมาคมกีฬาฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ และกรมพลศึกษาประกาศใช้อยู่ในปัจจุบัน จัดการแข่งขันโดยแบ่งสายหรือตามความเหมาะสม โดยการแข่งขันแบบพบกันหมดในสาย ให้ทีมที่ได้คะแนนเป็นที่ 1 และ 2 ของแต่ละสายเข้าไปเล่นในรอบที่ 2 ต่อไป โดยการแข่งขันในรอบที่ 2 ถึงรอบรองชนะเลิศ จัดการแข่งขันแบบแพ้คัดออก หากเสมอให้หาผู้ชนะโดยการเตะลูกโทษ

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ และบริหารจัดการทรัพยากร

ในส่วนของแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการ ผู้วิจัย ได้ดำเนินศึกษาค้นคว้าและแบ่งออกเป็นประเด็นต่าง ๆ คือ ความหมายของการจัดการ หลักการของการจัดการ และกระบวนการจัดการ

2.1 ความหมายของการจัดการ

นักวิชาการหลากหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการจัดการเอาไว้หลากหลาย โดยสามารถสรุปแนวคิดและคำจำกัดความของแต่ละท่านได้ดังต่อไปนี้

Drucker (1954) ได้ให้ความหมายของ การจัดการ ว่าหมายถึง เป็นหน่วยสำคัญขององค์กรที่มีหลากหลายหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นบริหารจัดการธุรกิจ (องค์กร) ให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ บริหารจัดการผู้จัดการ ให้เกิดผลผลิตแก่องค์กรจากบุคลากรและทรัพยากร และบริหารจัดการผู้ทำงานและงาน ให้ดำเนินงานตามที่กำหนดไว้

ณัฐพันธ์ เขจรันท์และฉัตรยาพร เสมอใจ (2556) กล่าวว่า การจัดการเป็นความสามารถของบุคลากรที่จะทำการกำหนดเป้าหมาย จัดระเบียบ จัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์กร และใช้งานบุคคลอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชลิตพล สืบใหม่ (2560) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง การดำเนินกระบวนการในการจัดสรรทรัพยากรที่มีความแตกต่างออกไปของแต่ละบุคคลหรือองค์กรใด ๆ เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วิชญ์ ปัญญาญงค์ (2561) ได้ให้ความหมายของ การจัดการ เอาไว้ว่าคือ ชุดของหน้าที่ต่าง ๆ กิจกรรมหรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในอันที่จะเชื่อมั่นได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปในแนวทางที่ใช้ทรัพยากรทางการบริหาร เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ด้วยความพยายามร่วมกันของกลุ่มบุคคล หรือเป็นกระบวนการบริหาร ที่มีการบูรณาการระหว่างคนกับงาน โดยมีการวางแผน จัดโครงสร้างองค์การ การเป็นผู้นำ และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ ที่ทำให้องค์การดำรงอยู่และเกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการที่แตกต่างกันออกไป ในการบริหาร จัดสรร และจัดระเบียบ ทรัพยากรการบริหาร ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์กร หรือเกิดผลผลิตตามที่กำหนดไว้

2.2 หลักการของการจัดการ

Fayol (1949) ได้นำเสนอหลักการบริหารอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นแนวทางสำคัญในการบริหารจัดการมาจนถึงปัจจุบัน โดยหลักการดังกล่าวแบ่งออกเป็น 14 ข้อได้แก่

1. การแบ่งหน้าที่และการทำงาน (Division of Work) เป็นการวางโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรอย่างชัดเจนเป็นส่วนต่าง ๆ ที่ครอบคลุมการทำงานอย่างครบถ้วน แสดงให้เห็นหน้าที่และบทบาทในการทำงานของแต่ละคน โดยแบ่งตามความชำนาญ ทักษะ และความสามารถของแต่ละคน
2. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority) เป็นอำนาจสั่งการซึ่งเป็นอำนาจโดยชอบธรรม ซึ่งผู้มีตำแหน่งสามารถออกคำสั่ง และต้องรับผิดชอบต่อคำสั่งของตนเองได้
3. ระเบียบวินัย (Discipline) เป็นระเบียบวินัย ที่คนในองค์กรต้องเคารพและยอมรับ เพื่อให้งานเป็นไปอย่างเป็นระเบียบและมีความเรียบร้อย
4. การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) เป็นหลักการของสายการบังคับบัญชาและการรายงานผลการดำเนินงานต่อสายการบังคับบัญชาของตนเอง
5. การมีทิศทาง (Unity of Direction) คือ การกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และแต่ละส่วนมีความเข้าใจในบทบาทและทิศทางของตนเอง
6. ประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Interests to the general Interests) โดยเน้นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของส่วนตน
7. หลักการตอบแทน (Remuneration) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับค่าตอบแทนหรือผลตอบแทนที่ยุติธรรม
8. หลักการรวมอำนาจ (Centralization) เป็นหลักการรวมอำนาจและการตัดสินใจที่ขึ้นกับระดับของการบังคับบัญชาและสถานการณ์
9. การมีสายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) เป็นสายการบังคับบัญชาที่เสมือนห่วงโซ่ในแต่ละส่วนตามโครงสร้างขององค์กร
10. การจัดระเบียบ (Order) ต้องมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะดวก ง่ายตาย ซึ่งจะช่วยให้การบริหารจัดการไม่ติดขัด
11. ความเที่ยงธรรม (Equity) ให้ความสำคัญกับสิทธิของความเป็นมนุษย์ มีความยุติธรรมกับผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับ และมีความโอบอ้อมอารีต่อกัน
12. หลักความมั่นคง (Stability of Tenure of Personnel) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความรู้สึกมั่นคงในหน้าที่การงาน
13. ความคิดริเริ่ม (Initiative) เป็นความคิดริเริ่มในการทำงาน ทำให้เกิดแรงจูงใจและความพึงพอใจในการทำงาน
14. มีความสามัคคีในการทำงาน (Esprit De Corp) มีการทำงานเป็นทีม และมีความสามัคคีกลมเกลียวเป็นหนึ่งเดียวกันภายในทีม

2.3 กระบวนการจัดการ

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัย จะได้ยึดกระบวนการจัดการตามหลักการการจัดการของ (Fayol, 1949) โดยแบ่งออกเป็น 5 ประการได้แก่

1. การวางแผน (Planning) โดยการศึกษา วิเคราะห์ และตัดสินใจกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ หาแนวทางและสร้างวิธีการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายในระยะเวลาและข้อจำกัด โดยการวางแผนต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทาง และขั้นตอนที่จะสร้างผลงานอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านกิจกรรม กำลังคน และงบประมาณ พร้อมทั้งสามารถจูงใจให้ผู้ปฏิบัติมุ่งมั่นที่จะทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการจัดโครงสร้าง การจัดระบบงาน การรวบรวมกลุ่มกิจกรรม การกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ และการมอบหมายงานให้ทีมงาน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกันและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด การจัดการองค์การเป็นเรื่องของการจัดระบบ ระเบียบ และความสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน

3. การบังคับบัญชา (Commanding) เป็นการสั่งงานต่าง ๆ ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี และต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้าน ตลอดจนเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาและองค์การที่มีอยู่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรด้วย

4. การประสานงาน (Coordination) เป็นการเชื่อมโยงงานและการปฏิบัติการของคนทุกคนในองค์กร ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และไปสู่เป้าหมายเดียวกันในที่สุด

5. การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการติดตาม ตรวจสอบ เปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริงกับเป้าหมายที่วางไว้ตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนด ตลอดจนศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่กำหนด เพื่อให้สามารถประกันได้ว่า กิจกรรมต่างที่ทำไปนั้น สามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว

2.4 การบริหารทรัพยากรการจัดการ

จิรวัดภู บุญวัฒนาภรณ์ (2557) ได้นำเสนอรวบรวมและประมวลแนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหารเอาไว้ โดยการเปรียบเทียบมุมมองของนักวิชาการเกี่ยวกับทรัพยากรที่สำคัญในการบริหารจัดการ โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ทรัพยากรการบริหาร หมายถึง การนำปัจจัยต่าง ๆ ขององค์การที่เกี่ยวข้อง และตรงประเด็นมาใช้ในการกำหนดแนวทางการวางแผน การจัดการ และการควบคุมกำกับดูแล ด้วยการใช้ศาสตร์

และศิลปะ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 6 ทรัพยากรที่มีความสำคัญได้แก่

1. ทรัพยากรบุคคล (Man) หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลขององค์กรในด้านต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การทำงานตามภารกิจขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถแบ่งเป็น 4 ส่วนหลักของการจัดการบุคลากรได้แก่ (1) การพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากร (2) การสร้างแรงจูงใจในการทำงาน (3) การสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กรและการทำงานเป็นทีม และ (4) การสร้างความผูกพันต่อองค์กร

2. งบประมาณ (Money) หมายถึง การวางแผนล่วงหน้าขององค์กรสำหรับการใช้จ่ายเงิน โดยกำหนดให้ทราบล่วงหน้าและมีระยะเวลาการใช้จ่ายเงินที่แน่นอนได้อย่างเพียงพอกับลักษณะของภารกิจที่กำหนดขึ้น รวมถึงความสามารถในการเบิกจ่ายได้อย่างรวดเร็ว ทันตามกำหนดเวลา โดยมีหลักการในการบริหารจัดการงบประมาณที่สำคัญ คือ (1) การวางแผนควบคุมการใช้จ่ายเงินตามแผนที่กำหนด (2) การบริหารจัดการเพื่อเบิกจ่ายเงินได้ทันตามกำหนด และ (3) การรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายของโครงการ

3. วัสดุอุปกรณ์ (Material) หมายถึง การที่องค์กร สามารถจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ตามที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานได้เพียงพอและสอดคล้องกับภารกิจ รวมถึงมีการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน โดยมีสาระสำคัญในการจัดการวัสดุอุปกรณ์ดังต่อไปนี้ (1) การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการทำงาน (2) การใช้งานได้อย่างถูกวิธี และการระมัดระวังไม่ให้เกิดชำรุดเสียหายโดยง่าย (3) การบำรุงรักษา และการทำความสะอาดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน (4) การจัดทำบัญชีหรือทะเบียนเพื่อควบคุมวัสดุอุปกรณ์สำหรับการตรวจสอบ

4. การจัดการ (Management) หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กรมาใช้ร่วมกัน เพื่อช่วยให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบในการบริหารทรัพยากรที่สำคัญคือ (1) วิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับลักษณะงาน (2) การใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างคุ้มค่า (3) การดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5. เทคโนโลยีและการสื่อสาร และข้อมูลข่าวสาร (Message) หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการทำงานมาใช้จัดการกับข้อมูลสารสนเทศขององค์กร โดยเกี่ยวข้องตั้งแต่การรวบรวมการจัดเก็บข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การพิมพ์ การสร้างรายงาน การสื่อสารข้อมูล

และการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดระบบการทำงานที่ง่าย สะดวก รวดเร็ว และช่วยให้ทำงานบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีสาระสำคัญในการบริหารเทคโนโลยีคือ (1) การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้งานรวดเร็วขึ้น (2) การช่วยประหยัดเวลาในการทำงาน (3) การช่วยประสานงานและติดตามสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (4) การช่วยจัดการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ

6. การสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์ (Marketing) หมายถึง การบริหารจัดการในการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายขององค์กร โดยเน้น (1) การสื่อสารจากภายในองค์กรสู่ภายนอก (การประชาสัมพันธ์) (2) การนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ (3) การจัดกระบวนการให้บริการที่มีคุณภาพ และ (4) การกระตุ้นให้กลุ่มเป้าหมายเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น

2.5 แนวทางการจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

สำหรับการจัดการในเชิงการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น ควรจะมีดำเนินการตามแนวทางการจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย 4 ด้านหลัก ๆ (กรรณิการ์ เทพพงษ์, 2563) ได้แก่

1. ด้านการวางแผน ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายและแผนดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกกระดับ รวมถึงแผนการตลาดและการประชาสัมพันธ์ เส้นทางท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐาน
2. ด้านการจัดการองค์กร ประกอบด้วย การแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
3. ด้านการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น น่าสนใจ และให้ข้อมูลผ่านคู่มือการท่องเที่ยวทุกช่องทาง
4. ด้านการควบคุม ประกอบด้วย การจัดประชุมติดตามประเมินผล และสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวทุกปี

จากการทบทวนวรรณกรรมด้านการจัดการและการบริหารทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการวิจัยชุดนี้ ผู้วิจัยจะใช้หลักการการบริหารจัดการตามแนวทาง 6m เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล โดยการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ด้านบุคลากร งบประมาณ สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ การบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร และการตลาดและประชาสัมพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย ควบคู่ไปกับแนวทางการจัดการส่งเสริมการ

ท่องเที่ยวเชิงกีฬา 4 หลักได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์กร การนำไปปฏิบัติ และการควบคุม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3.1 ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นแนวคิดที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน มาจากการรวมกันระหว่าง 2 คำ คือคำว่า กีฬา และการท่องเที่ยว โดยทางกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของไทย และองค์การการท่องเที่ยวโลกแห่งสหประชาชาติ ได้ให้คำนิยามการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเอาไว้ว่า “การเดินทางออกจากถิ่นที่อยู่หรือถิ่นที่ประกอบอาชีพอยู่โดยปกติเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ไปยังอีกสถานที่หนึ่งเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยมีการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการท่องเที่ยว โดยวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางอาจจะเป็นการเข้าร่วมในกิจกรรมกีฬานั้นหรือไม่ก็ได้” รูปแบบและวัตถุประสงค์ของการเข้าร่วม – ผู้เข้าร่วมจะต้องมีการท่องเที่ยวเพื่อกีฬา เป็นวัตถุประสงค์หลัก โดยอาจจะเป็นการมาเล่นกีฬาโดยตรง หรือการเข้าร่วมเพื่อชมการเล่นกีฬาหรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬาก็ได้ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

3.2 ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) นำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีอยู่หลากหลายประเภท โดยสามารถแบ่งออกได้อย่างชัดเจน เป็น 3 ประเภทคือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อการเล่นกีฬา (Active Sport Tourism) โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางไป จะเข้าร่วมการเล่นกีฬาโดยตรง ทั้งในแบบนักกีฬาสมัครเล่นหรืองานอดิเรก และนักกีฬาอาชีพในการแข่งขัน

2. การท่องเที่ยวในงานหรือมหกรรมกีฬา (Sport Event Tourism) ในกลุ่มสามารถแบ่งผู้เข้าร่วมได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ ผู้ชม และนักกีฬา ซึ่งจะเป็นกิจกรรมที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่จัดมหกรรมกีฬาได้

3. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความทรงจำ (Nostalgia Sport Tourism) เป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมชมสถานที่สำคัญด้านกีฬาในขณะที่ไม่ได้มีการแข่งขัน เช่น สนามกีฬาโอลิมปิก การเข้าชมสนามฟุตบอลของสโมสรระดับโลก เป็นต้น

นรินทร์ หลิมไพโรจน์ (2554) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการเล่นกีฬา ได้แก่ การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ คือ นักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวพร้อมทั้งวัตถุประสงค์ที่จะไปออกกำลังด้วยการเล่นกีฬา และการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขัน

คือ การไปท่องเที่ยวเพื่อมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้น โดยมีส่วนรวมได้ทั้งในการเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน และผู้เข้าชม กองเชียร์ และผู้เข้าร่วมกิจกรรมหรือมหกรรมที่จัดขึ้น

3.3 ประเภทของกลุ่มและความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ประภัสสร มีน้อย และนรินทร์ สังข์รักษา (2560) ได้นำเสนอรูปแบบจำแนกประเภทของกลุ่มนักท่องเที่ยว และความต้องการของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยปรับปรุงจากแนวคิดของ Maier and Weber (1993) โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 7 ประเภทและความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ประเภทของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ลักษณะของความต้องการ
1. กลุ่มนักกีฬาที่มีผลงานยอดเยี่ยม (Top Performance Athletes)	นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้คือผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขัน จึงมีความต้องการเข้าถึงสนามแข่งขันได้อย่างสะดวก การมีสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมที่เหมาะสมเป็นส่วนสำคัญ ผู้จัดการเดินทางและผู้ดูแลสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทาง จำเป็นต้องคำนึงถึงที่พัก และความต้องการด้านอาหารและโภชนาการ รวมทั้งการจัดเตรียมบริการทางการแพทย์และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่จำเป็น อันจะส่งผลต่อการแสดงความสามารถและผลการแข่งขันของนักกีฬา
2. กลุ่มกีฬามวลชน (Mass Sport)	นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการรักษาสุขภาพร่างกายให้สมบูรณ์และแข็งแรงอยู่เสมอ มีเป้าหมายเฉพาะบุคคลที่ชัดเจนในการเดินทาง สิ่งสำคัญในการพิจารณาสำหรับกลุ่มตลาดนี้คือ การเข้าถึงสถานที่พักผ่อนในวันหยุดและคุณภาพของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา
3. กลุ่มคนที่เล่นกีฬาเฉพาะบางโอกาส (Occasional Sports)	นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้ ชื่อเสียงเกียรติยศเป็นสิ่งสำคัญมากกว่าความมุ่งมั่นหรือความทะเยอทะยานทางด้านกีฬา เป็นการแสวงหากีฬาที่จะเกิดขึ้นในเฉพาะบางโอกาส นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ให้ความสำคัญกับกีฬาที่ไม่ต้องใช้ทักษะและเวลาในการ

ประเภทของกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา	ลักษณะของความต้องการ
	ฝึกซ้อมมากนัก เช่น โบว์ลิ่ง สกี และพายเรือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมกีฬาจึงมิได้มีความสำคัญมากไปกว่าการเยี่ยมชมสถานที่ทางวัฒนธรรม และความสนใจอื่น ๆ
4. นักท่องเที่ยวที่ไม่ได้เป็นผู้เล่นกีฬา (Passive Sport Tourists)	นักท่องเที่ยวในกลุ่มนี้มิได้แสวงหากิจกรรมกีฬาเฉพาะตัวแต่อย่างใดแต่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเข้าชมมหกรรมกีฬาที่ยิ่งใหญ่และมีความสำคัญตลอดจนสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาอันทรงคุณค่า รวมไปถึงนักกีฬาผู้ฝึกสอนและบุคคลสำคัญทางการกีฬา นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ต้องการโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับสูง เพื่อรองรับความต้องการของผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬาที่มีจำนวนมหาศาล

3.4 รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย

จากการวิจัยพบว่า ในประเทศไทยมีรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่ด้วยกัน 5 รูปแบบพร้อมทั้งปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในแต่ละรูปแบบ (ภคพันธ์ วรรณพิณิจ และกอบกุล จันทรโคติกา, 2563) ดังต่อไปนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ธรรมชาติ โดยเน้นการท่องเที่ยวในลักษณะการจัดกิจกรรมกีฬาโดยใช้สถานที่ที่จัดเป็นธรรมชาติโดยตรง และภูมิทัศน์เอื้อต่อการเล่นกีฬา เช่น กีฬาดำน้ำ กีฬาปีนผา โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเน้นการท่องเที่ยวที่ได้ใกล้ชิดธรรมชาติ

ปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ธรรมชาติคือ สถานที่ที่สวยงาม ลักษณะภูมิศาสตร์หรือธรรมชาติ ชนิดกีฬาที่สอดคล้องและเหมาะสมกับแหล่งธรรมชาติ ความเป็นมืออาชีพและความเชี่ยวชาญของผู้จัดกิจกรรม การดูแลความปลอดภัย และนโยบายเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อม

2. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น เป็นการท่องเที่ยวในสถานที่ธรรมชาติที่มีการปรุงแต่งเพื่อความสะดวก ปลอดภัย โดยไม่ต้องปรับแต่งสถานที่มากนัก เช่น

กีฬาเจ็ทสกี วอลเลย์บอลชายหาด ฟุตบอลชายหาด ตกปลา เพื่อให้เหมาะสมกับภูมิทัศน์และคงความดั้งเดิมของเอกลักษณ์ทางกีฬาไว้

ปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ความสวยงาม จุดเด่น ศักยภาพของพื้นที่ธรรมชาติ ชนิดกีฬาและลักษณะเฉพาะของกีฬา ภูมิอากาศ และสภาพอากาศที่เหมาะสมกับการแข่งขันกีฬา ศักยภาพและความเหมาะสมของสนามแข่งที่สร้างขึ้น ความปลอดภัยในการแข่งขัน วัฒนธรรมในแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ และความสะอาดของสถานที่

3. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเน้นการใช้สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาโดยเฉพาะ โดยสร้างเป็นอาคารหรือสนาม มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจรให้กับนักท่องเที่ยว เช่น กีฬาแบดมินตัน สนามฟุตบอล ตัวอย่างเช่น เมืองบุรีรัมย์ หรือเมืองพัทยา เป็นต้น

ปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น ประกอบด้วย ประเภทของกีฬา ผลการแข่งขันกีฬา ผู้สนับสนุนการจัดการแข่งขัน บุคคลที่ไปท่องเที่ยวร่วมด้วยการดูแลพิเศษสำหรับนักกีฬาอาชีพ ภูมิอากาศ สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์กีฬา และการบริการของศูนย์กีฬา

4. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเน้นจัดกิจกรรม เป็นการท่องเที่ยวกิจกรรมกีฬาที่มีลักษณะเป็นการจัดงาน มีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด เช่น การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เอเชียนเกมส์ และมหกรรมวิ่งมาราธอนต่าง ๆ เป็นต้น

ปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเน้นจัดกิจกรรม ได้แก่ ความน่าสนใจ ความยิ่งใหญ่ และแนวโน้มของกิจกรรมกีฬาที่จัดแข่งขัน ศักยภาพของสถานที่ในการรองรับการแข่งขันและผู้ชม ความเชี่ยวชาญ ความสำคัญของหน่วยงานที่จัด ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ระบบรักษาความปลอดภัย ความสะดวกในการเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวกทุกด้าน เช่น ที่พัก อาหาร แหล่งท่องเที่ยว บริษัททัวร์ มัคคุเทศก์ ความสนใจของวัฒนธรรม ภาพลักษณ์ของงาน และสถานที่จัดกิจกรรม

5. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาพื้นเมือง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเล่น ชมและเชียร์กีฬาเฉพาะท้องถิ่น เช่น มวยไทย การแข่งขันเรือยาวประเพณี ซึ่งนอกจากจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวแล้วยังช่วยอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมอีกด้วย

ปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาพื้นเมือง ได้แก่ ความพิเศษ ความโดดเด่นของกีฬาและกิจกรรม เอกลักษณ์ของวัฒนธรรมพื้นเมือง ประสบการณ์แปลกใหม่ที่ได้รับ ความรู้สึก

ต้นตื้นที่ได้เข้าร่วม/ชมการแข่งขัน ความท้าทายที่มีต่อผลการแข่งขัน และความสะดวกในการเดินทางเข้าร่วม

3.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงกีฬาของนักท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากด้านต่าง ๆ พบว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านต่าง ๆ เหล่านี้ ตามลำดับ (วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์, 2562) คือ

อันดับ 1 ด้านสภาพแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ และความเป็นมืออาชีพของการให้บริการ

อันดับ 2 ด้านผู้ให้บริการ ประกอบด้วย ความสุภาพอ่อนโยนของผู้ให้บริการและความเป็นมืออาชีพในการให้บริการ

อันดับ 3 ด้านความชื่นชอบส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความทันสมัยของเครื่องมือและอุปกรณ์ และการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความโดดเด่นและสะท้อนเอกลักษณ์เฉพาะ

อันดับ 4 ด้านการส่งเสริมการขาย ประกอบด้วย โปรโมชันและการลดราคาที่ตั้งใจ และมีระบบสมาชิกเพื่อได้รับสิทธิพิเศษ

อันดับ 5 ด้านการนำเสนอ ประกอบด้วย สถานที่อยู่ในกระแสความสนใจของสังคม ความสวยงามของสถานที่ และมีความเป็นสากล

อันดับ 5 (รวม) ด้านการกระบวนการ ประกอบด้วย มีระบบขนส่งหรือการเดินทางที่สะดวก และการมีช่องทางการติดต่อสื่อสารด้านข้อมูลที่ดี

อันดับ 6 ด้านราคา ประกอบด้วย สินค้าและบริการมีความสมเหตุสมผลของราคา และมีความคุ้มค่ากับเงินที่จ่าย

3.6 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

แนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถดำเนินการได้ โดยการเน้นการตอบสนองต่อคุณค่าที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อมูลค่าเพิ่มของตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยสามารถแบ่งออกเป็นคุณค่าต่าง ๆ (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) ได้ดังต่อไปนี้

1. การตลาดที่ตอบสนองคุณค่าจากการใช้งานจริง (Functional Value) – ในบริบทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น คุณค่าจากการใช้งานจริง (Functional Value) ได้แก่ ความสะดวกสบายและความปลอดภัยจากการประกอบกิจกรรมกีฬา ความตรงต่อเวลาของผู้ให้บริการ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ความสะดวกสบายในการเดินทางของนักท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายในการ

ท่องเที่ยวเชิงกีฬา เป็นต้น กระบวนการทางการตลาดที่จำเป็นในการสร้างมูลค่าเพิ่มจากคุณค่าจากการใช้งานจริง (Functional Value) ในตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย เช่น การใช้บริการสื่อสารทางการตลาดผ่านสื่อที่เข้าถึงนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง เพื่อนำเสนอจุดเด่นอันเป็นคุณค่าจากการใช้งานจริง (Functional Value) ของการเดินทางมาท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย เช่น การประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยว ตระหนักถึงต้นทุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยที่ต่ำ การนำเสนอผู้ประกอบการที่ได้มาตรฐานด้านปลอดภัยระดับสากลที่มีอยู่มากมายในประเทศในหลายกิจกรรมกีฬา และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวเชิงกีฬากับผู้ให้บริการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sports Tourism Service Providers) ที่มีประสบการณ์ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ เป็นต้น

2. การตลาดที่ตอบสนองคุณค่าทางอารมณ์ (Emotional Value) – เป็นคุณค่าทางสังคมและจิตวิทยา ที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจและมีความผูกพันทางอารมณ์ร่วมกับตัวสินค้าและบริการ ในเชิงการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คุณค่าทางสังคม ถือว่ามีความสำคัญมาก เนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความผูกพันกับกิจกรรมกีฬาที่ตนเองรักอยู่แล้ว ทำให้มีอารมณ์และความรู้สึกร่วมกับนักท่องเที่ยวจะมีความพึงพอใจ ความท้าทาย และความตื่นเต้น จากการเล่นหรือเข้าชมกีฬา จึงควรเชื่อมกระบวนการทางการตลาดเข้ากับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อกระตุ้นคุณค่าทางอารมณ์ เช่น การผสมผสานกีฬาเข้ากับความโดดเด่นทางธรรมชาติและวัฒนธรรมผ่านกิจกรรมการท่องเที่ยว ร้านอาหาร ที่พัก และการท่องเที่ยวชุมชน นอกจากจากการทำกิจกรรมเชิงกีฬา

3. การตลาดที่ตอบสนองคุณค่าทางสังคม (Social Value) – คุณค่าและประโยชน์จากการดำเนินการท่องเที่ยวที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถของสินค้าและบริการ ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้บริโภคเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและชุมชนและชื่นชมสินค้าและบริการร่วมกัน ในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา คุณค่าทางสังคม มีหลายประการไม่ว่าจะเป็น การพบปะของคนที่ชอบกีฬาประเภทเดียวกัน หรือคนหรือกองเชียร์ที่ชอบทีมกีฬาทีมเดียวกัน ได้ร่วมเชียร์ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่ได้เที่ยวด้วยกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้สื่อถึงการเป็นกลุ่ม และความสัมพันธ์เชิงสังคมร่วมกัน

4. การตลาดที่ตอบสนองคุณค่าทางประสบการณ์ (Epistemic Value) – เป็นคุณค่าที่เกิดจากการได้เรียนรู้หรือทดลองสิ่งแปลกใหม่ ทำให้เกิดประสบการณ์แก่ผู้บริโภคในรูปแบบที่ผู้บริโภคไม่เคยได้รับมาก่อน คุณค่าประการนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับความอยากรู้อยากเห็นและอยากรทดลองสิ่งแปลกใหม่ของผู้บริโภค ตลอดจนความโดดเด่นและไม่เหมือนใครของสินค้าและบริการ

ประกอบกันออกมาเป็นประสบการณ์ที่แตกต่างจนเกิดเป็นคุณค่าแก่ผู้บริโภคนั่นเอง ในด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬานั้น คุณค่าทางประสบการณ์ (Epistemic Value) ถือว่ามีบทบาทอย่างมาก โดยเฉพาะในกรณีของ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาประเภทการท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬา (Active Sport Tourism) เนื่องจากนักกีฬามักต้องการทดลองเล่นกีฬาในบรรยากาศที่ไม่เหมือนเดิม เพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ของตนเอง

ปัจจัยความสำเร็จของการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย 4 รูปแบบด้วยกัน (ภัทรราวดี เสารอง, 2563) ได้แก่

1. สร้างความโดดเด่นให้กับสถานที่ท่องเที่ยว โดยต้องมีความน่าสนใจ มีศักยภาพสูง และแปลกใหม่ในการดึงดูดนักท่องเที่ยว
2. การร่วมทุนกับภาคเอกชน ผู้จัดกีฬาจะต้องดึงภาคเอกชนเข้ามาร่วมทุนในการท่องเที่ยว และสนับสนุนการจัดการแข่งขัน ทั้งในด้านของงบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ
3. สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ให้เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
4. การจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยวของกิจกรรมกีฬา ให้มีความน่าสนใจและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

4.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

บวรศักดิ์ อูรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล (2548) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมว่า เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงทัศนะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเอง นอกจากจะช่วยให้การตัดสินใจของผู้เสนอโครงการหรือรัฐบาลมีความรอบคอบ และสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลให้มีความโปร่งใส ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน และมีความรับผิดชอบหรือสามารถตอบคำถามของประชาชนได้อีกด้วย ทำให้ประชาธิปไตยมีความสมบูรณ์มากขึ้น

สาคร มหาหิงค์ (2556) ได้กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการตั้งแต่ต้น กล่าวคือ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และการตัดสินใจในเรื่องที่จะพัฒนา พร้อมทั้งเข้าร่วมปฏิบัติในการกิจกรรมของโครงการพัฒนา และมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล ทั้งรับประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการพัฒนานั้นด้วย

สมบัติ นางบุรี (2562) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนาไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม โดยการร่วมคิดร่วมตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และปฏิบัติตามแผนการหรือโครงการต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ

จินตวีร์ เกษมสุข (มปป.) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้นำชุมชนได้มีส่วนช่วยเหลือกัน ตั้งแต่การวางแผน การบริหารงบประมาณ การดำเนินการ และการติดตามประเมินผล ดังนั้น ผลสำเร็จของการพัฒนาจึงขึ้นอยู่กับการสนับสนุนของประชาชนและการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแข็งขัน โดยประชาชนต้องรู้ว่าพวกตนต้องการอะไรเพื่อการพัฒนาของตนเอง

โดยสรุป การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียกับการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการใดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและความเป็นอยู่ของพวกเขา ได้เข้าไปมีส่วนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิดวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมแสดงความคิดเห็น และร่วมกำหนดแนวทางในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ การพัฒนา และประสิทธิผลที่ตรงกับปัญหาและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียอย่างแท้จริง

4.2 หลักการของการมีส่วนร่วม

ในกระบวนการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมนั้นเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ของนักพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ร่วมกับองค์กรชุมชน หลักการสำคัญในการปฏิบัติการร่วมกับประชาชนที่สำคัญ ๆ (สาคร มหาหงส์, 2556) มีดังนี้

1. การจัดความสัมพันธ์ที่เสมอภาคเท่าเทียมกัน การจัดความสัมพันธ์ด้านบทบาทระหว่างนักพัฒนากับชุมชนที่เท่าเทียมกัน เป็นหลักการสำคัญของกระบวนการมีส่วนร่วม โดยต่างฝ่ายควรมีความตระหนัก ความต้องการของตนเอง และสิ่งที่ตนเองสามารถทำได้ รวมทั้งองค์กรชุมชนควรตระหนัก ในความเป็นเจ้าของ ต้องการคิดเอง ทำเอง กำหนดเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนที่คอยกำกับกำหนดให้เกิดบทบาทการทำงานที่เหมาะสม ตามศักยภาพ และเป็นทีพอใจร่วมกันทั้งสองฝ่าย

2. การมีอิสระไม่ครอบงำ ความเชื่อมั่นในความเป็นมนุษย์ ควรอยู่บนฐานของการ ไม่ครอบงำ การให้อิสระภาพในการคิด และการแสดงออกโดยไม่มีอคติ และไม่นำความคิดความเชื่อของตนมาวัด หรือตีคุณค่า หรือชักจูงครอบงำให้เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะความเชื่อมั่น ในศักยภาพ ฐานความรู้ ภูมิปัญญา และประวัติศาสตร์วัฒนธรรมดั้งเดิมของชุมชน ที่จะป็นฐานพลังสำคัญในการ

แก้ไขปัญหาด้วยตนเองต่อไป โดยที่นักพัฒนาต้องมีวิสัยทัศน์ที่เปิดกว้างพร้อมจะยอมรับฟังความแตกต่าง ความเคารพในความเป็นคนของทุกคน

3. การมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มในสังคม ในชุมชนหนึ่งๆ ย่อมประกอบด้วยความแตกต่างหลากหลาย ทั้งด้านฐานะ เพศ วัย สถานะทางสังคม ฯลฯ การสร้างโอกาสเปิดพื้นที่ทางสังคมอย่างเท่าเทียม ในการให้ทุกส่วนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกทางความคิด ศักยภาพ ความรู้ และร่วมมีบทบาทดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้งานที่ดำเนินไปนั้นไม่กระจุกตัวอยู่ที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง และส่งผลกระทบกระจายไปสู่คนทุกส่วนในชุมชน ในสังคมอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม

4. การมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ ทุกขั้นตอน การดำเนินงานพัฒนาตามโครงการพัฒนาหนึ่งๆนั้น มีกระบวนการขั้นตอนที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน หลายครั้งที่เราพบว่า โครงการพัฒนาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน ขาดการมีส่วนร่วมของชุมชนตั้งแต่ขั้นตอนการศึกษาข้อมูล และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเมื่อถึงขั้นดำเนินการแล้ว มักเกิดปัญหาความขัดแย้ง และสร้างผลกระทบต่อชุมชนมากมายตามมา รวมทั้งการให้ความหมายของการมีส่วนร่วมที่ขาดความเข้าใจอย่างแท้จริง ซึ่งหน่วยงานทั้งหลายที่เข้ามาดำเนินงานร่วมกับชุมชน มักอ้างเสมอว่า ได้เปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของชุมชนแล้ว โดยการเชิญตัวแทนของชุมชนเข้าร่วมประชุม และร่วมกิจกรรม ในขณะที่โครงการที่ดำเนินการไปนั้นผ่านการวางแผน และตัดสินใจมาแล้ว โดยที่ชุมชนไม่มีโอกาสรับรู้มาก่อน แต่เป็นเพียงผู้ร่วมในบางส่วนที่กำหนดโดยเจ้าของโครงการนั้น ๆ

5. การมีส่วนร่วมที่แท้จริง จึงควรให้องค์กรชุมชนมีส่วนร่วม ตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร การวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนกำหนดเป้าหมาย การตัดสินใจ การปฏิบัติ การตรวจสอบติดตามประเมินผล การสรุปบทเรียน แก้ไขปรับปรุง และรวมทั้งการขยายผล และเผยแพร่ผลสู่สาธารณะ

4.3 ลักษณะหรือรูปแบบของการมีส่วนร่วม

สมบัติ นางบุรี (2562) ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วม โดยได้ข้อสรุปลักษณะของการมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะได้แก่

1. การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) โดยผู้มีส่วนได้เสีย ได้รับรู้ถึงสถานการณ์ ข้อมูลข่าวสาร และความเป็นไปที่เกิดขึ้นกับกิจกรรมหรือโครงการที่ได้มีการดำเนินการอยู่
2. การปรึกษาหารือ (Public Consultation) เป็นรูปแบบการจัดการหารือระหว่างผู้ดำเนินโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากนี้ ยังเป็นช่องทางการกระจายข้อมูลไปยังประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3. การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมและผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจ การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีหลายวิธีการ เช่น การประชุมระดับชุมชน (Community Meeting) การประชุมรับฟังความคิดเห็นเชิงวิชาการ (Technical Meeting)

4. การประชาพิจารณ์ (Public Hearing) เป็นการประชุมที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบ และมีความชัดเจนมากขึ้น เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผยไม่มีการปิดบังของผู้ที่มีส่วนได้และส่วนของโครงการ การประชาคมและคณะกรรมการจัดประชุมจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมที่เป็นที่ยอมรับ มีหลักเกณฑ์และประเด็นในการพิจารณาที่ชัดเจน และมีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบอย่างชัดเจน

5. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจต่อประเด็นปัญหานั้น ๆ ซึ่งอาจจะดำเนินการโดยการเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปเป็นกรรมการที่มีอำนาจการตัดสินใจ

6. การใช้กลไกทางกฎหมาย รูปแบบนี้ไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรงในเชิงการป้องกันและแก้ไข แต่เป็นลักษณะของการเรียกร้องและการป้องกันสิทธิของตนเองอันเนื่องมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่ตนเองควรจะได้รับ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้หลักเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้หลายประการ และประชาชนสามารถใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญทั้งในรูปแบบของปัจเจกหรือในรูปแบบกลุ่ม องค์กร ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน

สีตีสารอ บินหามะ และสร้อยณี อุเสียนยา (2565) ได้นำว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลและส่งผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตการปกครองขององค์กรปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่

1. ปัจจัยด้านบุคคลประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านอายุ การศึกษา และรายได้ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน จะเกิดขึ้นได้เมื่อประชาชนมีความตระหนักรู้ทางการเมืองการปกครอง

2. ปัจจัยด้านชุมชนซึ่งประกอบด้วย ด้านการรับรู้ข่าวสาร เป็นการแจ้งให้ประชาชนได้รับรู้การทำงานบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือตำบล ด้านความรู้สึกรับรู้ความเป็นเจ้าของ คือ การมีความรักความหวงแหนในท้องถิ่น นำไปซึ่งการร่วมอนุรักษ์และพัฒนาชุมชน

3. ปัจจัยด้านองค์กร ประกอบด้วย ด้านความโปร่งใส องค์กรต้องทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและตรงไปตรงมา ด้านภาวะผู้นำของท้องถิ่น มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น

กนกกานต์ แก้วนุช (2561) ได้นำเสนองานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ต่อการท่องเที่ยวชุมชน โดยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลให้หรือมีความสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวชุมชน หรืออีกนัยหนึ่งคือ ยังมีการมีส่วนร่วมมาก ขีดความสามารถในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนยิ่งเพิ่มมากขึ้น โดยการมีส่วนร่วมดังกล่าว อาจอยู่ในรูปแบบของการตัดสินใจร่วมกัน การทำงานร่วมกัน การได้แบ่งผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวชุมชนร่วมกัน และการทำการติดตามประเมินผลร่วมกัน การดำเนินการร่วมกันของคนในชุมชนเหล่านี้ ล้วนแต่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วมทั้งสิ้น

4.5 กระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบมีส่วนร่วมชุมชน

สุธิตา แจ่มประจักษ์ (2565) ได้นำเสนอกระบวนการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งพอที่จะนำมาเทียบเคียงกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของชุมชนในพื้นที่เป้าหมายได้ โดยมีการแบ่งกระบวนการออกเป็นลำดับขั้น ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ลำดับขั้นของกระบวนการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแบบมีส่วนร่วม

ลำดับขั้น	วิธีการ
1. การสร้างความเข้าใจร่วมกันภายในชุมชน	เป็นการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับแนวทางในการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนรวมกันของคนในชุมชนและคณะทำงาน เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะชุมชนเกิดความเข้าใจตรงกันถึงความสำคัญในการจัดการ และมีความต้องการเข้าร่วมกระบวนการจัดการการท่องเที่ยว
2. จัดตั้งคณะทำงาน	รวบรวมผู้ที่ต้องการและตัดสินใจเข้าร่วมกระบวนการจัดการท่องเที่ยว การระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการโดยมี

ลำดับขั้น	วิธีการ
	การกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะทำงาน เพื่อประสานความร่วมมือภายในพื้นที่
3. ค้นหาและรวบรวมทรัพยากรภายในชุมชน	สำรวจและรวบรวมรายชื่อทรัพยากรในชุมชน ที่คาดว่าจะมีศักยภาพเชิงการท่องเที่ยว เช่น แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร และจัดเก็บข้อมูลตลอดจนศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำรวจพื้นที่จริง หลังจากนั้น จึงสรุปรายชื่อทรัพยากร เพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป
4. วิเคราะห์ศักยภาพของทรัพยากร	ประเมินความเป็นไปได้ในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ความน่าดึงดูดใจ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก รวมทั้งการประเมินขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเช่น ความพร้อมในการรับนักท่องเที่ยว ความสามารถในการถ่ายทอดและนำชมสถานที่ท่องเที่ยวเป็นต้น เพื่อคัดเลือกทรัพยากรที่มีความเหมาะสมในการจัดบริการท่องเที่ยว โดยใช้แบบประเมินศักยภาพของแหล่งทรัพยากรท่องเที่ยว หรือ ประเมินจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
5. วางแผนการกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาและบริหารการท่องเที่ยวในชุมชน	แบ่งเป็น 1)แผนในการบริการจัดการองค์กรท่องเที่ยวโดยชุมชน คือ กำหนดวิสัยทัศน์วัตถุประสงค์ นโยบายและกฎกติกาต่าง ๆ ในการจัดการท่องเที่ยว การจัดสรรผลประโยชน์สู่ชาวบ้านและชุมชนการวางแผนเส้นทางท่องเที่ยว 2)การวางแผนสินค้าและบริการท่องเที่ยว คือการกำหนดเส้นทางท่องเที่ยว กิจกรรม ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องมีการวิพากษ์และมีการศึกษาดูงานพื้นที่ต้นแบบ เพื่อเป็นใช้เป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการให้บริการท่องเที่ยว ฝึกอบรมเพื่อสร้างนักร้องความหมายหรือมัคคุเทศก์ชุมชน หลังจากนั้นมีการทดสอบเส้นทางท่องเที่ยวก่อนนำไปปฏิบัติจริง
6. ดำเนินการตามแผนที่กำหนด	เป็นขั้นตอนที่ชุมชนเปิดรับนักท่องเที่ยวและดำเนินการตามแผนกิจกรรม เส้นทางท่องเที่ยวทั้งนี้ต้องมีการติดตามการดำเนินงานเพื่อประเมินและแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ

ลำดับชั้น	วิธีการ
7. พัฒนาตลาดการท่องเที่ยวและขยายเครือข่าย	เมื่อชุมชนสามารถจัดการท่องเที่ยวได้แล้ว จำเป็นต้องมีการขยายสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนรอบข้างที่มีแหล่งท่องเที่ยวเพื่อกำหนดเป็นเส้นทางและโปรแกรมในการท่องเที่ยวร่วมกัน ถือเป็นภาระคัมภีร์พยากร พร้อมทั้งพัฒนาตลาดท่องเที่ยวด้วยการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวโดยใช้ช่องทางที่หลากหลายทั้งปากต่อปาก สื่อแขนงต่าง ๆ เป็นต้น
8. การประเมินผล	เป็นขั้นตอนที่สรุปผลการให้การท่องเที่ยวโดยการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวเพื่อใช้ในการปรับปรุงการท่องเที่ยวและถอดบทเรียนจากคณะทำงาน เพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้

5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ โดยได้จัดเรียงการนำเสนอตามหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับ ซึ่งประกอบด้วยความหมายของรูปแบบ ประเภทของรูปแบบ ลักษณะของรูปแบบที่ดี และการพัฒนารูปแบบ โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

5.1 ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของคำว่ารูปแบบเอาไว้ ดังต่อไปนี้

วาโร เฟ็งส์วีสดี (2553) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงาน และเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

ชลิตพล สืบใหม่ (2560) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง ลักษณะอันพึงประสงค์ ที่มีพื้นฐานมาจากกรอบแนวคิด มีการแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงโครงการของตัวแปรต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยมีวิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงและตรงในเชิงสถิติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

พัฒนา พรหมณี ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์ (2560) ได้สรุปความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง แบบจำลองหรือตัวแบบอย่างง่ายหรือย่อส่วนปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านการศึกษาและพัฒนาขึ้นมา เพื่อแสดงหรืออธิบายปรากฏการณ์ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น เป็นสิ่งที่สร้างหรือพัฒนาขึ้น จากหลักปรัชญา ทฤษฎีหลักการ แนวคิดและความเชื่อที่ เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการแสดง

โครงสร้างทางความคิดหรือ องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่สำคัญ เป็นขั้นเป็นตอนสำหรับถ่ายทอดความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบโดยใช้สื่อ หรือเครื่องมือเข้าช่วยเพื่อทำให้เกิดความรู้ เข้าใจได้ง่ายและกระชับถูกต้อง สามารถวัด ตรวจสอบ และเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจได้

ชิรวัดน์ นิจนตร (2560) กล่าวว่า รูปแบบ หมายถึง สิ่งที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปัจจัยหรือ ตัวแปรของสิ่งที่ศึกษา เพื่ออธิบายลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ให้เข้าใจง่าย มองเห็นเป็นรูปธรรม ใช้ข้อมูล เหตุผล และฐานคติมาประกอบ สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ ส่งผลต่อการปรับปรุงหรือการยกระดับไปสู่การพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีความแม่นยำ และเชื่อถือได้ทางสถิติ สามารถทำซ้ำใหม่ได้

รัตน์ะ บัวสนธิ์ (2564) ได้ให้ความหมายของรูปแบบ ซึ่งเน้นไปที่รูปแบบการบริหารการศึกษาว่าหมายถึง แผนภาพที่แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นภาพย่อส่วนของทฤษฎีหรือแนวคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น รูปแบบการสอน รูปแบบการบริหาร รูปแบบการประเมิน เป็นต้น

โดยสรุปแล้ว รูปแบบ หมายถึง แผนภาพ หรือโครงสร้าง หรือแบบจำลอง ที่ผ่านการศึกษาตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำทางสถิติมาเป็นอย่างดี แสดงถึงองค์ประกอบการทำงานหรือกระบวนการทำงาน ที่มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของปัจจัยหรือตัวแปร เพื่ออธิบายหรือแสดงให้เห็นถึงกระบวนการดำเนินการที่เข้าใจง่าย แม่นยำ เป็นระบบ สามารถทำซ้ำได้ สามารถยึดถือเป็นแนวทางการดำเนินการ และนำมาประยุกต์ใช้ได้กับสถานการณ์จริง

5.2 ประเภทของรูปแบบ

รูปแบบมีอยู่หลากหลายประเภท ตามวัตถุประสงค์ แนวทางการทำไปใช้ บริบทที่นำไปใช้ และสถานการณ์ โดยสามารถแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามแนวคิดของนักวิชาการ ดังต่อไปนี้

Keeves (อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วีสต์, 2553) ได้แบ่งรูปแบบออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงเปรียบเทียบ (Analogue Model) เป็นรูปแบบเชิงกายภาพ สอนใหญ่ไซใน ด้านวิทยาศาสตร์ รูปแบบที่สร้างขึ้นต้องมืองคประกอบชัดเจนสามารถนำไปทดสอบด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ได้และสามารถนำไปใช้ในการหาข้อสรุปของปรากฏการณ์ได้อย่างกว้างขวาง

2. รูปแบบเชิงข้อความ (Semiotic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้ภาษาเป็นสื่อในการบรรยายหรืออธิบายปรากฏการณ์ด้วยภาษา แผนภูมิ หรือแผนภาพ เพื่อให้เห็นโครงสร้างทางความคิด องค์ประกอบ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของปรากฏการณ์นั้น

3. รูปแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematic Model) เป็นรูปแบบที่ใช้แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปร โดยใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มว่าจะใช้ในด้านพฤติกรรมศาสตร์มากขึ้น โดยเฉพาะการประเมินและวัดผลการศึกษา

4. รูปแบบเชิงสาเหตุ (Causal Model) เป็นรูปแบบที่เริ่มจากการนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง ในการศึกษาเกี่ยวกับพันธุศาสตร์ ทำให้สามารถศึกษารูปแบบเชิงข้อความที่มีตัวแปรสลับซับซ้อน

Steiner (1988) ได้จำแนกรูปแบบออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รูปแบบเชิงกายภาพ (Physical Model) อันหมายถึงรูปแบบของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model of) ซึ่งมีลักษณะเหมือนจริงแต่ย่อส่วน และรูปแบบสำหรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Model for) เป็นรูปแบบจำลองเพื่อเอาไว้เป็นต้นแบบของผลิตภัณฑ์สินค้าต่าง ๆ

2. รูปแบบเชิงแนวคิด (Conceptual Model) โดยจำแนกเป็นรูปแบบแนวคิดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model of) เป็นรูปแบบหรือแบบจำลองที่สร้างขึ้น โดยจำลองมาจากทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว และรูปแบบแนวคิดเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conceptual Model for) เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นมาเพื่ออธิบายทฤษฎีหรือปรากฏการณ์

5.3 ลักษณะที่ดีของรูปแบบ

วาโร เฟ็งสวัสดี (2553) ได้อธิบายถึงลักษณะของรูปแบบที่ดีเอาไว้กันดังนี้

1. รูปแบบควรประกอบด้วยความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างตัวแปรมากกว่าความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงธรรมดา อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงก็มีประโยชน์ในช่วงของการพัฒนารูปแบบ

2. รูปแบบควรนำไปสู่การทำนายผลที่ตามมา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยเมื่อทดสอบรูปแบบแล้ว ถ้าปรากฏว่า ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ รูปแบบนั้นต้องถูกยกเลิก

3. รูปแบบควรอธิบายโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องที่ศึกษาได้อย่างชัดเจน

4. รูปแบบควรเป็นเครื่องมือในการสร้างความคิดรวบยอดใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ของตัวเองใหม่ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มองค์ความรู้ในเรื่องที่กำลังศึกษา

5. รูปแบบในเรื่องใด จะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับกรอบของทฤษฎีในเรื่องนั้น ๆ

5.4 การพัฒนารูปแบบ

วาโร เฟ็งส์วส์ดี (2553) ได้สรุปแนวทางการพัฒนารูปแบบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ โดยแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและพัฒนารูปแบบ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมา ก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐาน โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และศึกษาเฉพาะกรณีในเรื่องนั้น ๆ แล้วนำ ผลมากำหนดองค์ประกอบและตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบ รวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่าง องค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้น โดยมีขั้นตอนย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เป็นร่างกรอบความคิดการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1.2 จากศึกษาจากบริบทหรือสภาพปัญหาจริง ซึ่งสามารถดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการในปัจจุบัน การศึกษารายกรณีหรือพหุกรณีจาก ตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ต้นแบบที่ดี การศึกษาข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 1.3 การจัดทำรูปแบบ โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนข้างต้นมาวิเคราะห์และ สังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ ภายหลังจากที่ได้พัฒนารูปแบบแล้ว จำเป็นต้องมีการทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ เนื่องจากรูปแบบ แม้ว่าจะได้รับการพัฒนาขึ้น ตามกรอบทฤษฎีและข้อมูล แต่ก็ยังคงเป็นสมมติฐานอยู่ จำเป็นต้องมีการตรวจสอบความเที่ยงตรง ของรูปแบบ โดยสามารถทำการทดสอบรูปแบบได้ 4 ลักษณะได้แก่

ขั้นตอนที่ 2.1 การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งประกอบด้วย มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility Standards) เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ปฏิบัติจริง มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards) เพื่อประเมินการตอบสนองความ ต้องการของผู้ใช้งานรูปแบบ มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards) เป็นการ ประเมินความเหมาะสมทั้งด้านกฎหมายและศีลธรรมจรรยา และมาตรฐานด้านความถูกต้องและ ครอบคลุม (Accuracy Standards) เป็นการประเมินความน่าเชื่อถือ และการได้สาระที่ครอบคลุม ครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

ขั้นตอนที่ 2.2 การทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เนื่องจากบางรูปแบบ ไม่สามารถตรวจสอบความเที่ยงตรงได้ด้วยสถิติหรือข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงนำเอาแนวทางการ

ตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญเข้ามาร่วมพิจารณา ตามแนวทางของ (Eisner, 1976) โดยแบ่งเป็น 3 รูปแบบได้แก่

2.2.1 รูปแบบการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเน้นวิเคราะห์และวิจารณ์อย่างลึกซึ้ง ในประเด็นที่ถูกพิจารณา

2.2.2 รูปแบบการประเมินที่เป็นความชำนาญเฉพาะทาง (Specialization)

2.2.3 รูปแบบการประเมินที่ใช้ตัวบุคคล หรือผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความน่าเชื่อถือแก่ผู้ทรงคุณวุฒิว่าเป็นผู้ที่เที่ยงธรรมและมีดุลพินิจดี

ขั้นตอนที่ 2.3 การทดสอบรูปแบบ โดยการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มักจะให้การพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟาย โดยส่งแบบสอบถามที่มีการประมาณค่า (Ration Scale) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ

ขั้นตอนที่ 2.4 การทดสอบรูปแบบโดยการทดลองใช้รูปแบบ การทดสอบรูปแบบ โดยการทดลองใช้ ผู้วิจัยจะนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย มีการดำเนินการตามกิจกรรมอย่างครบถ้วน แล้วผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงรูปแบบต่อไป

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีด้านการพัฒนารูปแบบ ผู้วิจัย จะได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบ โดยการนำเอาแนวคิดการพัฒนารูปแบบของวาโร เฟ็งสวัสต์ ที่ได้นำเสนอไว้มาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎี นโยบาย กรอบการดำเนินแผนงานของรัฐ เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบการและปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหา ปัจจัยเชิงการบริหารจัดการ และเชิงการตลาด และแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสม จากผู้เข้าร่วมและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบรูปแบบและนำเสนอรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามขั้นตอนที่ 2.2 โดยการทดสอบรูปแบบด้วยการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

6. การวิจัยและพัฒนา

6.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนา (Research and Development; R&D) มีองค์ประกอบของการผสมผสานระหว่าง “การวิจัย” และ “การพัฒนา” โดยการวิจัยเป็นกระบวนการตรวจสอบ (ยืนยันความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ) แสวงหา (สืบค้นองค์ความรู้ที่มีอยู่แต่ยังไม่มีค้นพบมาก่อน) หรือสร้างประดิษฐ์กรรม (นวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน) โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ส่วนการพัฒนา เป็นกระบวนการปรับปรุง/แก้ไขดีขึ้นและเหมาะสมกว่าเดิมหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือผลผลิต จนมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์ต่อบุคคล หน่วยงาน องค์กร สถาบัน หรือสังคมโดยรวม ดังนั้น การวิจัยและพัฒนา จึงเป็นลักษณะของการวิจัยแบบหนึ่งที่มีการผสมผสานกระบวนการการวิจัยและพัฒนาเข้าด้วยกัน มีเป้าหมายเพื่อนำองค์ความรู้ใหม่มาใช้ในการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง วิธีการหรือผลผลิตที่สร้างขึ้นใหม่ (สุนทรธา ไต่บัว, 2561)

6.2 ลักษณะสำคัญของการวิจัยและพัฒนา

ลักษณะสำคัญของการวิจัยพัฒนามี (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2559) ดังนี้

1. มีการออกแบบอย่างเป็นระบบสำหรับพัฒนานวัตกรรมหรือประดิษฐ์กรรม
2. มีความตรง ความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยและความเป็นประโยชน์ของผลการวิจัย
3. มีการทดลอง การทดลองซ้ำ และการปรับปรุงจนมั่นใจในผลของนวัตกรรมหรือประดิษฐ์กรรม
4. ความเป็นผู้นำในการพัฒนาใหม่
5. มีความใหม่ของนวัตกรรมหรือประดิษฐ์กรรม
6. มีกระบวนการทัศน์หรือแนวคิดผสมผสานกระบวนการวิจัยและกระบวนการพัฒนา
7. มีการวิจัยแบบผสมวิธี หรือระหว่งการวิจัยพื้นฐานกับการวิจัยแบบประยุกต์
8. มีประสิทธิผล และประสิทธิภาพของนวัตกรรมหรือประดิษฐ์กรรม
9. มีการตอบสนองต่อความต้องการจำเป็น อันเป็นประโยชน์ต่อบุคคล หน่วยงาน องค์กร สถาบันหรือสังคมโดยรวม
10. มีการใช้หลักการหรือทฤษฎีที่น่าเชื่อถือในการขับเคลื่อนงานวิจัยให้บรรลุเป้าหมาย

6.3 ประเภทของการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาสามารถจำแนกได้ออกเป็น 4 ประเภท (Mahdjoubi, 2009 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2559) ดังนี้

1. การวิจัยและพัฒนาที่เน้นขั้นตอนการวิจัย (R&D as a set of activities) เพื่อสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ โดยมีการดำเนินการ 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการวิจัยพื้นฐานเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ขั้นตอนการวิจัยประยุกต์ เพื่อนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างวิธีการ แนวทางปฏิบัติ หรือผลผลิตสิ่งประดิษฐ์ และขั้นตอนการพัฒนาเพื่อปรับปรุง แก้ไขจนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. การวิจัยมุ่งพัฒนานวัตกรรม (R&D as a paradigm of innovation) เน้นการสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ที่ผ่านการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การออกแบบสิ่งประดิษฐ์เบื้องต้น การออกแบบสิ่งประดิษฐ์อย่างเป็นระบบ การทำการวิจัยทดลองใช้และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์สู่ตลาด เพื่อให้ผู้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

3. การวิจัยและพัฒนาที่เน้นการออกแบบพัฒนา (R&D as a counterpart for design and development: D&D) เป็นการสร้างนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ โดยใช้กระบวนการออกแบบและพัฒนาควบคู่กันไป จนได้ผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ โดยแบ่งเป็น 2 แบบแผนได้แก่ 1) สังเคราะห์องค์ความรู้ ออกแบบและพัฒนาปรับปรุงผลผลิต จนได้ผลผลิตที่พึงประสงค์ และ 2) การวิจัยพื้นฐาน ออกแบบ และพัฒนาผลผลิต โดยวิจัยพื้นฐานเพื่อแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ สำหรับนำไปใช้ในการออกแบบพัฒนาปรับปรุง ทั้งออกแบบปรับปรุงไปข้างหน้า และย้อนกลับ จนได้ผลผลิตที่ต้องการ

4. การวิจัยและพัฒนาที่เน้นแหล่งความคิดของการพัฒนา (R&D as a source of idea) เป็นการพัฒนาแนวคิดใหม่ โดยการผสมผสานความคิดจากหลายแหล่งมาใช้ในการออกแบบ ทดลอง และพัฒนาปรับปรุง ซึ่งแนวคิดอาจจะมาผู้วิจัยริเริ่มเอง หรือผลการวิจัยที่ผ่านมา ความต้องการของผู้ใช้ หรือความคิดสร้างสรรค์ของผู้วิจัย สถาบันหรือองค์กร นำมาผสมผสานและออกแบบผลผลิต

6.4 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยพัฒนามีขั้นตอนสำคัญ (สุนทร ทอบัว, 2561) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหา และประเมินความต้องการ จำเป็นให้ชัดเจน เป็นการสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ รวมถึงการศึกษา ทฤษฎี แนวคิด ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ศึกษา และสิ่งที่ต้องการพัฒนา ซึ่งจะเรียกว่า R1: Research ครั้งที่ 1 โดยมีวิธีการคือ การศึกษา

สภาพแวดล้อมและบริบทของหน่วยงานหรือองค์กร และสถาบัน วิเคราะห์สภาพปัญหาของหน่วยงาน องค์กร และสถาบัน และประเมินความต้องการหรือความจำเป็นของหน่วยงาน องค์กร และสถาบัน ว่าจะมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงในเรื่องใดบ้าง

ขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนา โดยกำหนดเป้าหมาย ความสำเร็จของการพัฒนา พร้อมทั้งกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่าต้องการสร้างนวัตกรรมใด เพื่อสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนา

ขั้นที่ 3 การสังเคราะห์ความรู้ เพื่อพัฒนาต้นแบบ ทดลองนำร่อง และประเมินผล โดย ทำการสังเคราะห์องค์ความรู้ในการออกแบบนวัตกรรมเบื้องต้นของรูปแบบ กระบวนการ กิจกรรม การเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ และระบบบริหารจัดการ (D1: Development ครั้งที่ 1) หลังจากนั้น ทำการทดลองใช้ต้นแบบที่พัฒนาขึ้น โดยทดลองในกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อพิจารณาความสมบูรณ์และ เหมาะสมของต้นแบบ และประเมินผล (R2: Research ครั้งที่ 2)

ขั้นที่ 4 ทดลองซ้ำในภาคสนาม โดยนำต้นแบบที่ได้รับการปรับปรุงสมบูรณ์แล้ว ไป ทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้น ซึ่งจำนวนครั้งของการทดลอง ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของแต่ละ งานวิจัย จนผู้วิจัยมั่นใจว่าสามารถนำต้นแบบที่สมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและสามารถแก้ไข ปัญหาได้อย่างครบถ้วน

ขั้นที่ 5 การประเมินประสิทธิภาพของต้นแบบ สรุปผล และจัดทำรายงานวิจัย

ขั้นที่ 6 เผยแพร่นวัตกรรม ขยายผลสู่ผู้ใช้

7. กรอบนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์

จากแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 ที่มุ่งเน้นให้เกิดการเสริมสร้าง ความสามารถด้านการแข่งขัน โดยการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ให้ประเทศไทยเป็น จุดหมายสำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลก โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวสำราญทาง น้ำ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ซึ่งการท่องเที่ยวเหล่านี้หมายถึงรวมถึงการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วย และการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างศักยภาพ การกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยส่งเสริมการออกกำลังกาย การกีฬา และ นันทนาการ และส่งเสริมกีฬาเพื่อสู่ระดับอาชีพ และพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเติบโตของ อุตสาหกรรมด้านกีฬา (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, มปป.) สะท้อนให้

เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการแข่งขันกีฬาในระดับนักเรียนให้มีความพร้อมในการเป็นนักกีฬาอาชีพในอนาคต

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 ก็ได้ให้ความสำคัญกับด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยเห็นได้จากการกำหนดหมวดหมู่ที่ 2 ไทยจะเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยมีเป้าหมายคือ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2564)

สำหรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในกีฬาฟุตบอลนั้น ดำเนินการภายใต้กรอบแผนยุทธศาสตร์หลักจำนวน 2 แผนได้แก่ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570 และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งมีรายละเอียดแผนยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ ดังต่อไปนี้

7.1 แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570 จัดทำขึ้น เพื่อเป็นแผนแม่บทในการขับเคลื่อนงานด้านการกีฬาของประเทศไทย ในช่วงระยะที่ 2 ของแผนพัฒนาประเทศ 20 ปี โดยมีรายละเอียดของแผน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565) ดังนี้

วิสัยทัศน์

“กีฬาพัฒนาคคน สังคม และเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจไทย”

พันธกิจ

1. การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม

โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดีเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพดีขึ้น มีน้ำใจนักกีฬาและมีวินัย เคารพ กฎกติกามากขึ้นด้วยกีฬา นำไปสู่การพัฒนาจิตใจ สร้างความสัมพันธ์อันดีในสังคม ความสามัคคีของคนในชาติ และมีความพร้อมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปข้างหน้าได้อย่างเต็มศักยภาพ

2. การกีฬาเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

โดยอุตสาหกรรมการกีฬามีการเจริญเติบโต มีการพัฒนาสินค้า บริการ นวัตกรรมที่เกี่ยวกับการกีฬา กิจกรรมกีฬาเชิงท่องเที่ยว และรายการแข่งขันกีฬาที่เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง

เป้าประสงค์

1. ประชาชนทุกกลุ่ม (เด็ก เยาวชน และประชาชน) มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ
2. นักกีฬาผู้แทนประเทศไทยประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ
3. บุคลากรด้านการกีฬาทั่วประเทศได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น
4. อุตสาหกรรมกีฬามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของประเทศ

ตัวชี้วัดหลัก

1. ประชากรทุกภาคส่วนออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2570
2. อันดับการแข่งขันกีฬาในมหกรรมกีฬาระดับนานาชาติของนักกีฬาไทย อยู่ในอันดับ 6 ในระดับเอเชียในรายการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ กีฬาพาราลิมปิกเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ และกีฬาเอเชียนพาราเกมส์ ภายในปี 2570
3. บุคลากรด้านการกีฬาได้รับการรับรองมาตรฐาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
4. มูลค่าอุตสาหกรรมกีฬามีอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี
5. มีฐานข้อมูล องค์ความรู้ และแพลตฟอร์มการประมวลผลด้านการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพ
6. มีแผนการขับเคลื่อนติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนา และมีการรายงานตามแผนรายไตรมาสและรายปี
7. มีการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาในระยะครึ่งแผนฯ และสิ้นแผนฯ
8. มีแผนการจัดการความเสี่ยงเพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกันผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยง
9. ในด้านต่าง ๆ เช่น โรคติดต่ออุบัติใหม่ที่ส่งผลต่อการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาในแต่ละประเด็นพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1: การส่งเสริมและพัฒนากีฬาออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐาน

เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนเกิดการรับรู้และความตระหนักในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องรู้กฎ และกติกา มีทัศนคติที่ดี มีระเบียบวินัยและน้ำใจนักกีฬา รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาและการแข่งขันกีฬาตามความถนัดหรือความสนใจเฉพาะบุคคลเพื่อให้เด็กและเยาวชนเกิดความต้องการในการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลต่อการมีสุขภาพที่ดี รวมถึงสามารถพัฒนากีฬาเพื่อการต่อยอดสู่ความเป็นเลิศได้

ประเด็นการพัฒนาที่ 2: การส่งเสริมและพัฒนากีฬาออกกำลังกายและกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นวิถีชีวิต

เพื่อสร้างการรับรู้ ความตระหนัก ความต้องการ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่ม (ประชาชนทั่วไป ผู้พิการ บุคคลกลุ่มพิเศษ และผู้ด้อยโอกาส) มีกีฬากีฬาออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อการมีสุขภาพที่ดี มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง ลดอัตราการป่วยของประชาชนทุกกลุ่มในกลุ่มโรคไม่ติดต่อ ลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล โดยมีการปลูกฝังค่านิยมกีฬาในประชาชนทุกกลุ่ม ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาอย่างสม่ำเสมอ สนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สถานที่ออกกำลังกาย และสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชนทุกกลุ่ม

ประเด็นการพัฒนาที่ 3: การส่งเสริมและพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

ส่งเสริมความต้องการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา รวมทั้งนักกีฬาคนพิการเพื่อความเป็นเลิศ การสร้างและการพัฒนานักกีฬาของชาติให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดนักกีฬาที่มีความเป็นเลิศไปสู่การมีอาชีพทางการกีฬาที่ยั่งยืน โดยจัดให้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ศูนย์ฝึกกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก) เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ทั้งนักกีฬาคอนปกติและนักกีฬาคนพิการ รวมทั้งการสนับสนุนการยกระดับกีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพให้เข้าสู่มาตรฐานสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 4: การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา

พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องด้านการกีฬาเพื่อรองรับกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มในห่วงโซ่อุปทานของการกีฬา ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ โดยพัฒนาหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานสำหรับ

การยกระดับสมรรถนะของบุคลากรด้านการกีฬาทุกกลุ่ม ครอบคลุม ครูผู้สอนพลศึกษา อาสาสมัครทางการกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้บริหารการกีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา รวมทั้งบุคลากรการกีฬาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการกีฬา เช่น นักกฎหมายการกีฬา, สถาปนิกการกีฬา, สื่อมวลชนการกีฬา และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บุคลากรการกีฬาทุกกลุ่ม ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับสากล หรือเทียบเท่าในระดับสากล เพื่อให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับตั้งแต่กีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพและอุตสาหกรรมการกีฬาของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5: การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬา

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาครอบคลุมทั้งภาคการผลิตภาคการค้า และภาคบริการด้านการกีฬา สนับสนุนการจัดกิจกรรมและมหกรรมการกีฬาระดับชาติและนานาชาติและการจัดกิจกรรมกีฬาเชิงพาณิชย์ของภาคเอกชน (International Sport Events & Private Sport Events) เพื่อเสริมสร้างการกีฬาเชิงท่องเที่ยว เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากอุตสาหกรรมกีฬาให้ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

7.2 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570)

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อเป็นแผนแม่บทในการขับเคลื่อนงานด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ในช่วงระยะที่ 2 ของแผนพัฒนาประเทศ 20 ปี รวมถึงด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะด้านการท่องเที่ยวกลุ่มหนึ่ง โดยมีรายละเอียดของแผน (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565) ดังนี้

วิสัยทัศน์

“การท่องเที่ยวของประเทศไทย เป็นอุตสาหกรรมที่เน้นคุณค่า มีความสามารถในการปรับตัวเติบโตอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วม”

พันธกิจ

1. เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต (Supply-Side) ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ปรับสมดุล และกระจายความเจริญอย่างครอบคลุม ลดการรั่วไหลของห่วงโซ่คุณค่า เพื่อให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ
2. พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในด้านมาตรฐานสถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว และบุคลากร และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมขนส่ง สาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรให้มีคุณภาพในระดับสากล

3. พัฒนาและยกระดับประสิทธิภาพการท่องเที่ยวตลอดเส้นทางอย่างครบวงจร ด้วยรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ที่หลากหลายและการสื่อสารการตลาดที่ตรงใจ โดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลาง

4. ส่งเสริมความยั่งยืนของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว บนพื้นฐานความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อัตลักษณ์ของสังคมและชุมชน ศิลปวัฒนธรรม และการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย

กลยุทธ์ที่ 1.1 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการผลิตและผลักต้นนวัตกรรมเพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกัน พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

กลยุทธ์ที่ 1.2 กระจายรายได้และความเจริญจากการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ และลดการรั่วไหลในภาคการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ 1.3 ส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลให้แก่อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูง

กลยุทธ์ที่ 2.1 พัฒนาความปลอดภัย สุขอนามัย และมาตรฐานการท่องเที่ยวตลอดเส้นทางการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2.2 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศ

กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง และสาธารณูปโภค เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 2.4 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกระดับประสิทธิภาพด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 3.1 สร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอันน่าประทับใจที่มีคุณค่าเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม

กลยุทธ์ที่ 3.2 ส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงที่หลากหลายและสร้างสรรค์ของไทย

กลยุทธ์ที่ 3.3 ส่งเสริมการตลาดเชิงรุกมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายเชิงคุณภาพ ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 4.1 เสริมสร้างความสมบูรณ์แก่สิ่งแวดล้อมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ 4.2 ส่งเสริมการอนุรักษ์และต่อยอดทรัพย์สินทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ ความเป็นไทย ด้วยการประยุกต์ให้เข้ากับยุคสมัย

กลยุทธ์ที่ 4.3 ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการนักท่องเที่ยวอย่าง มีประสิทธิภาพ

จากแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาแล้ว พบว่า มีการส่งเสริมและให้ความสำคัญกับ กีฬา ทั้งในด้านส่งเสริมความเป็นเลิศ และการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ ควรคู่ไปกับการส่งเสริมให้ เกิดการสร้างรายได้ การมีงานทำ และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยใช้กีฬาเป็นเครื่องมือสำคัญ โดยเน้น กลุ่มนักท่องเที่ยวเฉพาะ ที่มีความสนใจด้านกีฬาและการแข่งขันกีฬาในรูปแบบของการเป็นนักกีฬา โดยตรงและการเป็นผู้ชม

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศไทย

ทวีทรัพย์ เขยฝักแฉ่น (2555) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการหรือความจำเป็นในการ พัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพในประเทศไทย 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอล อาชีพในประเทศไทย 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย โดยแบ่ง ระเบียบวิธีวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนากีฬา ฟุตบอลอาชีพ การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย และการประเมิน คุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ประเทศไทยมีความต้องการจำเป็นในการ พัฒนากีฬาฟุตบอลให้เป็นกีฬาอาชีพ 2) รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลในประเทศไทย ประกอบด้วย โครงสร้างของรูปแบบ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านการบริหารจัดการสโมสร (2) ด้าน งบประมาณ (3) ด้านการตลาด วิธีประโยชน์ การประชาสัมพันธ์ และแฟนคลับ และ (4) ด้านการ พัฒนานักกีฬาฟุตบอลอาชีพ

อานนท์ สีดาเพ็ง (2556) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอล์ฟ โดยการ ประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบริบทและประเมินระดับ

ศักยภาพในการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กอล์ฟ 2) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กอล์ฟ ตามทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม และ 3) ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กอล์ฟ โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายเป็นชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผลการวิจัย พบว่า สถานที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬา กอล์ฟ ในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยสนามกอล์ฟ 8 แห่ง และสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ 7 แห่ง มียอดขายในปี พ.ศ. 2556 จำนวน 263.69 ล้านบาท เป็นยอดขายจากสนามกอล์ฟ ร้อยละ 60.28 และยอดขายจากสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ ร้อยละ 39.72 มีนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการจำนวน 243,640 คน เป็นชาวไทย ร้อยละ 66.13 และชาวต่างชาติ ร้อยละ 33.87 เกิดการจ้างงานทั้งหมด 1,456 อัตรา รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กอล์ฟ ที่เหมาะสม ประกอบด้วย องค์ประกอบ การจัดการ 4 ด้าน คือ 1) ด้านพื้นที่และฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว 2) ด้านกระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการ และ 4) ด้านการมีส่วนร่วม โดยต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ด้วยการจัดตั้งชมรมการท่องเที่ยว ภายหลังจากนำรูปแบบการจัดการดังกล่าวไปใช้ พบว่า ชุมชนมีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนในภาพรวมว่า เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางบวกหรือมีสภาพดีขึ้น

ประภัสสร มีน้อย และนรินทร์ สังข์รักษา (2560) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการณ์และความต้องการของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 2) สังเคราะห์รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 3) วิเคราะห์และกำหนดกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 และ 4) รับรองรูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพการณ์และความต้องการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกมีศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และมีความพร้อมในการพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา นอกจากนี้ ผู้จัดกิจกรรมเห็นว่าภาครัฐควรกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในแต่ละพื้นที่ให้ชัดเจนและควรสร้างสรรค์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา รูปแบบใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการนักท่องเที่ยว (2) ได้รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 เรียกว่า “SPORT- K Model” ประกอบด้วย S – Standard, P – Participation, O – Organizing, R – Responsibility, T – Technology and Innovation และ K – Knowledge (3) กลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 มี 5 กลยุทธ์

ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของรูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 ภูมิภาคตะวันตก กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าจากทรัพยากรท้องถิ่นสู่การสร้างกิจกรรมสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬานานาชาติลักษณะชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ภาคีเครือข่าย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อสร้างความสมดุลระหว่างนักท่องเที่ยวชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนากลไกขับเคลื่อนการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตก และกลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาคนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการเสริมสร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รองรับไทยแลนด์ 4.0 (4) รับรองรับรูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกในบริบทประเทศไทย 4.0 ด้วยการจัดประชุมเชิงนโยบาย (Policy Meeting) พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความเห็นอย่างฉันทามติ (Consensus) ว่ารูปแบบและกลยุทธ์ทั้ง 5 กลยุทธ์มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

อรรถกร จัตกุล (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ 2) เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัญหาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สรุปได้ดังนี้ ด้านแหล่งท่องเที่ยวและบริการโดยภาพรวมปัญหาอยู่ที่สถานที่นั่งพักผ่อนไม่เพียงพอ ด้านราคาโดยภาพรวมปัญหาอยู่ที่ราคาอาหารไม่เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า ด้านทำเลที่ตั้งโดยภาพรวมปัญหาอยู่ที่ความเหมาะสมของลานจอดรถ ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยภาพรวมปัญหาอยู่ที่การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทางอินเทอร์เน็ตยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง ด้านบุคลากรโดยภาพรวมอยู่ที่ด้านการสื่อสารการพูดภาษาต่างประเทศของเจ้าหน้าที่ ด้านกระบวนการโดยภาพรวมอยู่ที่ความต่อเนื่องในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้บริการ ด้านลักษณะทางกายภาพโดยภาพรวมอยู่ที่พื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวขาดความสมบูรณ์ ด้านผลิตภาพโดยภาพรวมอยู่ที่คำบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษมีไม่มากควรเพิ่มให้มากขึ้น 2) ความต้องการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ สรุปได้ดังนี้ ด้านแหล่งท่องเที่ยวและบริการ นักท่องเที่ยว ต้องการให้มีบริการตู้ ATM ให้มากกว่านี้ ด้านราคา อยู่ที่สินค้าที่จำหน่ายไม่มีป้ายแสดงราคาอย่างชัดเจน ด้านทำเลที่ตั้ง โดยภาพรวมอยู่ที่ความเหมาะสมของลานจอดรถ ต้องการให้พัฒนาลานจอดรถให้ได้มาตรฐาน ด้านการส่งเสริมการตลาด โดยภาพรวมอยู่ที่การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต้องการให้โฆษณาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ให้เข้าถึง

กลุ่มเป้าหมายให้มากกว่านี้ ด้านบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ที่การสื่อสาร การพูดภาษาต่างประเทศของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ที่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศมีน้อยต้องการให้พัฒนาความรู้ทางภาษาต่างประเทศให้กับเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการในแหล่งท่องเที่ยว ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมอยู่ที่การมีส่วนร่วมจากคณะกรรมการหมู่บ้าน ด้านลักษณะทางกายภาพ โดยภาพรวมอยู่ที่ป้ายเตือนการจราจร เช่น ทางโค้ง ทางขึ้นเขาลงเขา ด้านผลิตรายการ โดยภาพรวมอยู่ที่จำนวนบุคลากรที่มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศมีน้อย โดยสรุป ผลการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพึงพอใจสูงสุดอันเป็นหัวใจของการให้บริการลูกค้าต่อไป

ปรางทิพย์ ยุวานนท์ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์ จังหวัดละ 400 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 800 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีและบุรีรัมย์มีความเห็นเกี่ยวกับสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 2 ด้านคือ ด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจ และด้านความต้องการการสนับสนุนการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ภคนันท์ วรรณพินิจ และกอบกุล จันทระโคติกา (2563) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย และ 3) เพื่อเสนอแนะรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ทั้งภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยมี 5 รูปแบบประกอบด้วยรูปแบบที่ 1 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ตามธรรมชาติสร้างขึ้น รูปแบบที่ 2 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น รูปแบบที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาสถานที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น รูปแบบที่ 4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเน้นจัดกิจกรรม และรูปแบบที่ 5 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาพื้นเมืองและปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย ทั้ง 5 รูปแบบ สวนใหญ่ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านชนิดกีฬา และปัจจัยด้านหน่วยงานเสนอแนะรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยนำเอาอัตลักษณ์พิเศษของวัฒนธรรมการแข่งขันกีฬาในท้องถิ่นมาเป็นจุดดึงดูดการท่องเที่ยว

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เป็นหนึ่งในรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาเน้นจัดกิจกรรม โดยการพัฒนา รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีประสิทธิภาพนั้น ควรให้ความสำคัญกับประเด็นด้านมาตรฐานและความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ที่พัก ร้านอาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงแหล่งข้อมูลประกอบการท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น ป้ายบอกทาง ป้ายเตือน สถานที่จอดรถ และแหล่งข้อมูลหรือสื่อออนไลน์ โดยควรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างแท้จริงและต่อเนื่อง พร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและคนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการบริการและจัดการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา ด้านองค์ความรู้ ด้านการบริการ นอกจากนี้ ยังควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว ผู้จัดการแข่งขัน และคนในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวหรือมหกรรมการท่องเที่ยว นั้น ๆ

8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Ottevanger (2007) ได้วิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงกีฬา: ปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อการเยี่ยมชมการแข่งขันกีฬา การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเยี่ยมชมการแข่งขันกีฬา โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความสัมพันธ์ระหว่างการแข่งขันกีฬากับพื้นที่ที่จัดการแข่งขัน โดยดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน เพื่อตอบจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนที่ 1 การทบทวนวรรณกรรมนำเสนอความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างลึกซึ้ง ความเข้าใจถึงแรงจูงใจของประชาชนในการเป็นนักท่องเที่ยวเชิงกีฬาและความสัมพันธ์ระหว่างงานกีฬากับพื้นที่จัดการแข่งขัน ขั้นตอนที่สอง ประกอบด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามกับผู้เข้าชมการแข่งขันกีฬาสำคัญ ๆ โดยถามว่าอะไรคือปัจจัยต่าง ๆ ที่มีบทบาทต่อความปรารถนาที่จะเข้าร่วมและความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขา ผลการวิจัยพบว่าข้อมูลที่รวบรวมได้บางส่วนสอดคล้องกับการศึกษาอื่น ๆ บางส่วนที่ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ แรงจูงใจของแฟนบอลเป็นเหตุผลหลักว่าทำไมผู้คนถึงอยากไปชมกีฬาที่ยิ่งใหญ่ ตามมาด้วยปัจจัยด้านความบันเทิง และแรงจูงใจจากบทบาทและความน่าสนใจของพื้นที่จัดการแข่งขัน ยังมีการค้นพบที่น่าแปลกใจบางอย่างชี้ให้เห็นว่า การเฉลิมฉลองรอบงานนั้นสำคัญกว่าการแข่งขัน และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแตกต่างกับการท่องเที่ยวรูปแบบอื่นที่ไม่ถือเป็น 'เวลาหยุดพัก'

Gibson and Kaplanidou (2012) ได้วิจัยเรื่อง มหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาขนาดเล็ก: กรณีศึกษาเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการแข่งขันกีฬาขนาดเล็ก 6 รายการและงานของคณะกรรมการกีฬาท้องถิ่นในบริบทของเสาหลักสามประการแห่งความยั่งยืน ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การแข่งขันกีฬาขนาดเล็กส่วนใหญ่เป็นการแข่งขันหรือแบบผู้ปกครองเข้าร่วมในฐานะผู้ชม ซึ่งมักจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี และดึงดูดความสนใจจากสื่อเพียงเล็กน้อย กิจกรรมทั้ง 6 รายการ ได้แก่ การวิ่งมาราธอน เกมอาวุโส การยิงธนู ฟุตบอล ซอฟต์บอล และว่ายน้ำ ผู้เข้าร่วมหรือผู้ชมของทั้ง 6 กิจกรรมได้รับการสำรวจในสถานที่หรือทางออนไลน์ในช่วงระยะเวลา 18 เดือน และรวมข้อมูลเพิ่มเติมจากคณะกรรมการกีฬาที่เกี่ยวข้องไว้ด้วย ขนาดตัวอย่างอยู่ระหว่าง $n = 68$ ถึง $n = 447$ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การแข่งขันกีฬาขนาดเล็กที่สอดคล้องกับโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนและทุนมนุษย์และวัฒนธรรม อาจเป็นรูปแบบที่เป็นไปได้ของการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

Andam (2015) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการวัดคุณภาพการบริการแบบหลากหลายมิติในการจัดมหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา: หลักฐานที่เชื่อถือได้จากการประชุมกีฬาซึ่งเป็นมหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบที่เชื่อถือได้และใช้ได้จริงเชิงประจักษ์โดยเฉพาะสำหรับการวัดคุณภาพการบริการในการจัดมหกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อประเมินรูปแบบที่ได้รับการพัฒนาขึ้น จากการสำรวจ รวบรวมข้อมูลจากผู้เข้าร่วมมหกรรมกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวจำนวน 136 ตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมรูปแบบการรับรู้คุณภาพการบริการตามการประเมินมิติหลักทั้ง 4 มิติ รวมถึง: คุณภาพสถานที่ คุณภาพการประชุม คุณภาพการเข้าถึง และคุณภาพการเดินทาง ความแปรปรวนของมิติเหล่านี้อธิบายความแปรปรวนของคุณภาพการบริการ 53.82% การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยันแสดงให้เห็นว่าแต่ละปัจจัยทั้งสี่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการบริการและดัชนีความพอดียืนยันแบบจำลองแนวคิดที่นำเสนอการศึกษานี้ (ไค-สแควร์=85.456, $df=23$, $P=0.001$, $RMSEA=0.142$) ผลที่ได้ก็คือ แนะนำให้ผู้จัดงานประชุมเชิงกีฬาและผู้จัดการการท่องเที่ยวเชิงมหกรรมกีฬาพิจารณาสิ่งเหล่านี้ปัจจัยที่อยู่ติดกันเพื่อเพิ่มและปรับปรุงคุณภาพการบริการ

Daniel (2021) ได้วิจัยเรื่อง ทบทวนการท่องเที่ยวเชิงมหกรรมกีฬาลังยุคโควิด 19 ในประเทศแอฟริกาใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวรรณกรรมและเอกสารนโยบายที่มีอยู่เพื่อระบุผลกระทบของการระบาดของ Covid-19 ต่อการท่องเที่ยวทางกีฬาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศแอฟริกาใต้ และเพื่อเสนอทิศทางการแก้ปัญหาการฟื้นตัวไปข้างหน้า รวมถึงข้อเสนอแนะ

สำหรับพื้นที่วิจัยในอนาคต โดยผลการวิจัยสรุปว่า กลยุทธ์การฟื้นตัวประกอบด้วย การสื่อสารความเสี่ยง การมีส่วนร่วมของชุมชน การลดความเสี่ยง กิจกรรมแบบผสมผสาน การฟื้นฟูเมือง การสร้างโอกาสโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ และผลกระทบทางสังคมเชิงบวก พร้อมทั้งได้เสนอแนะคำแนะนำสำหรับการวิจัยในอนาคต ซึ่งรวมถึงวิกฤติในการท่องเที่ยวงานกีฬา การใช้เทคโนโลยีในภาคย่อย และความร่วมมือในการท่องเที่ยวงานกีฬาขนาดเล็ก

Ivanova (2021) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงมหกรรม (Event Tourism) ในบัลแกเรีย: ปัจจัยสำคัญและเป้าหมายหลักโดยวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือ การระบุเป้าหมายหลักและสรุปปัจจัยสำคัญในความสำเร็จของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงมหกรรม โดยการสำรวจของผู้เชี่ยวชาญบนฐานของแบบจำลองที่มีโครงสร้าง รวมถึงกระบวนการและวัตถุประสงค์ผลลัพธ์ ผลลัพธ์ของการศึกษาระบุปัจจัยสำคัญของนโยบายการท่องเที่ยวเชิงมหกรรมที่ประสบความสำเร็จคือ 1) การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวตามเหตุการณ์ที่ระบุอย่างมีประสิทธิภาพ 2) การกำหนดมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในระดับชาติเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงมหกรรม 3) การสร้างผลงานที่โดดเด่นให้กิจกรรมสำหรับแหล่งท่องเที่ยว 4) การดำเนินการตามกลยุทธ์ทางการตลาดสำหรับการจำหน่ายและการโฆษณากิจกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงความรู้เกี่ยวกับอุปสงค์การท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และ 5) การใช้ประโยชน์จากศักยภาพของเทคโนโลยีดิจิทัลในการออกแบบและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงมหกรรม

Lequeux-Dinca (2022) ได้วิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงมหกรรมกีฬาในบูคาเรสต์ กรณีศึกษา UEFA EURO 2020 วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือเพื่อวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในประเทศและความพึงพอใจต่อกิจกรรมนี้ การสำรวจแบบขยายที่มุ่งเน้นไปที่ผู้เข้าร่วมถูกนำมาใช้เพื่อรวบรวมข้อมูล แล้วคำนวณ ผ่านตารางไขว้และการวิเคราะห์ทางสถิติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปรับให้เหมาะกับตัวแปรระบุและลำดับ ผลลัพธ์หลักของการวิจัย เน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมอย่างมากของผู้สนับสนุนฟุตบอลโรมาเนียที่มาร่วมงานโดยเฉพาะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความไม่พอใจกับของที่ระลึก อาหาร และเครื่องดื่มที่จำหน่ายภายในบริเวณสนามกีฬา แต่พอใจกับมาตรการควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และค่าใช้จ่าย กลุ่มตัวอย่างที่มาจากพื้นที่ชนบทเล็กที่พัก VFR ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เกษียณอายุและผู้สูงอายุชอบโรงแรม อาชีพและอายุเป็นตัวแปรหลักที่กำหนดความชอบด้านที่พักและความพึงพอใจต่อราคาของที่ระลึก ตัวเลือกเหล่านี้อาจเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าสำหรับกลยุทธ์การตลาดที่ปรับเปลี่ยนในอนาคตสำหรับการท่องเที่ยวงานกีฬาในโรมาเนีย เนื่องจากขาดสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองที่สำคัญและแข่งขันกับจุดหมายปลายทางในเมืองอื่น ๆ ในยุโรปที่

เจริญรุ่งเรือง การแข่งขันกีฬาขนาดใหญ่อาจแสดงถึงโอกาสสำหรับเมืองใหญ่แบบอัตโนมัติในการเพิ่มความน่าดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวและรักษาการเดินทางเพื่อการพักผ่อนแม้ในช่วงระยะเวลาที่มีข้อจำกัดด้านการเดินทาง

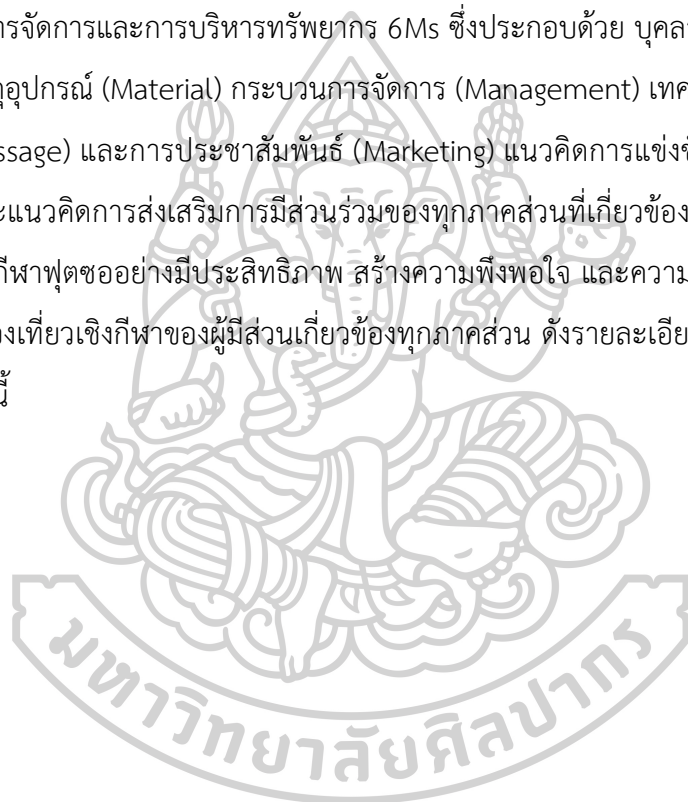
Pahrudin P. L. (2023) ได้วิจัยเรื่อง มหกรรมกีฬาขนาดใหญ่กับอิทธิพลภาพลักษณ์ของปลายทางการท่องเที่ยวในประเทศอินโดนีเซีย มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการรับรู้ของสังคม ท้องถิ่นเกี่ยวกับรัฐบาลเป็นเจ้าภาพจัดงานกีฬาใหญ่อย่าง MotoGP ที่อินโดนีเซีย โดยใช้ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม เช่นด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและภาพปลายทาง การศึกษานี้ให้การรับรู้ของคนในท้องถิ่นเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาขนาดใหญ่ของ MotoGP อินโดนีเซียในปี 2022 โดยใช้แนวทางเชิงปริมาณผ่านแบบจำลองสมการโครงสร้าง Partial Least Square (SEM-PLS) ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมมีนัยสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและภาพลักษณ์จุดหมายปลายทางในประเทศอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตามด้านสิ่งแวดล้อม การรับรู้ไม่มีนัยสำคัญและไม่สนับสนุนสมมติฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว จึงสามารถสรุปได้ว่าเหตุการณ์สำคัญนี้สามารถมีส่วนทำให้การพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในประเทศอินโดนีเซีย

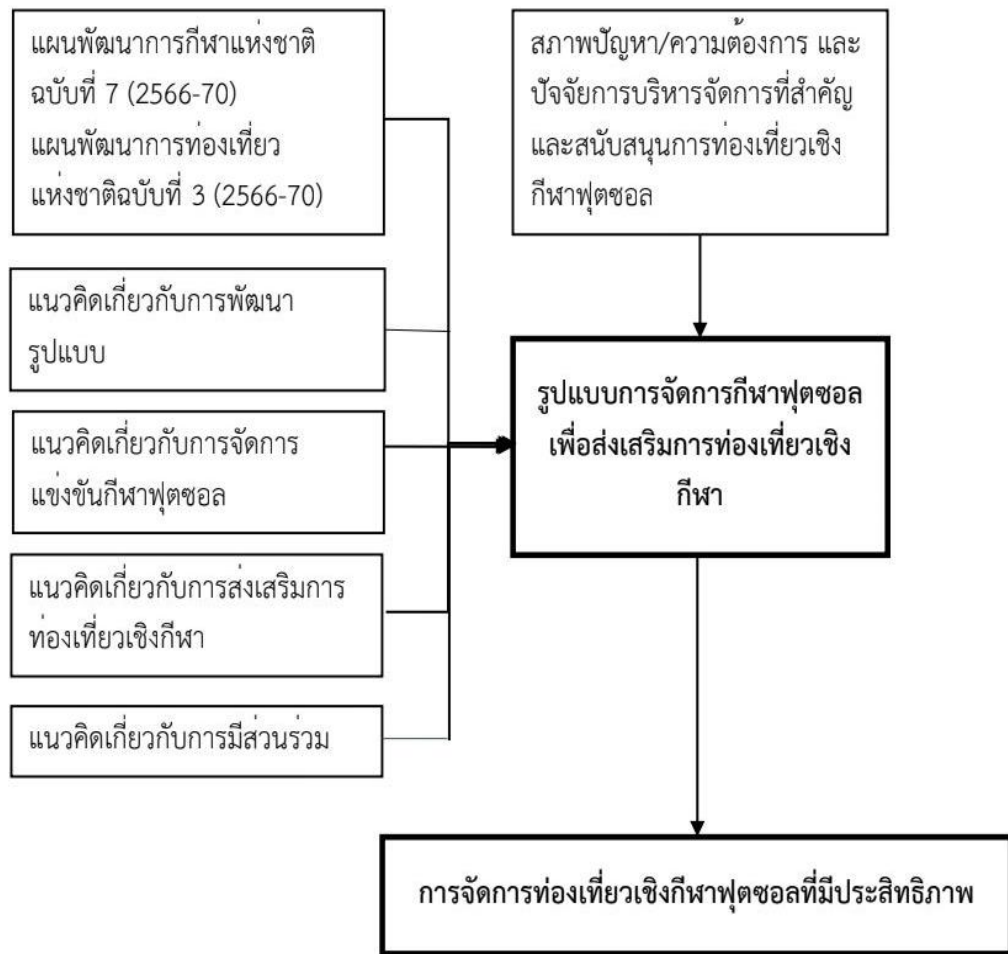
ในการศึกษางานวิจัยในต่างประเทศ ก็มีผลคล้ายกับการวิจัยในประเทศไทย โดยพบว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แบบการท่องเที่ยวมหกรรมกีฬา ซึ่งมีการจัดขึ้นทั่วโลก โดยมีส่วนอย่างยิ่งในการกระตุ้นเศรษฐกิจและเผยแพร่วัฒนธรรมในพื้นที่ผ่านการจัดการแข่งขันมหกรรมกีฬารูปแบบต่าง ๆ โดยการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาให้มีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมความพร้อมด้านสถานที่และแหล่งท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดและน่าสนใจ โดยผสมผสานวัฒนธรรมและประเพณีพื้นบ้านเข้าไปด้วย ควบคู่กับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเดินทาง การเข้าถึงข้อมูล และการบริการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในชุมชน และจัดการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ง่ายต่อการเข้าถึง และเป็นสากล

จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวิจัยนี้ จะดำเนินการพัฒนารูปแบบ โดยใช้กระบวนการพัฒนารูปแบบของ วาโร เฟ็งส์วัสดี (2553) โดยดำเนินการภายใต้กรอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งได้แก่ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งเน้นการพัฒนากีฬาในคนทุกกลุ่ม และเน้นการบริหารกีฬาเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ มุ่งเน้นการส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมและการแข่งขันกีฬาทุกระดับ ตั้งแต่กีฬาเป็นเลิศ กีฬา อาชีพ และกีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ

(Sport Tourism) โดยการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนและประเทศมากขึ้น โดยมีเป้าประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการสนับสนุนการจัดกิจกรรมและการแข่งขันกีฬา และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งเน้นยกระดับประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยวสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวอันน่าประทับใจที่มีคุณค่าเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มและส่งเสริมรูปแบบการท่องเที่ยวศักยภาพสูงที่หลากหลายและสร้างสรรค์ของไทย

การดำเนินการวิจัยเน้นแนวคิดเรื่องการจัดการการแข่งขันฟุตบอลที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้แนวคิดด้านการจัดการและการบริหารทรัพยากร 6Ms ซึ่งประกอบด้วย บุคลากร (Man) งบประมาณ (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) กระบวนการจัดการ (Management) เทคโนโลยีและการสื่อสาร (Message) และการประชาสัมพันธ์ (Marketing) แนวคิดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลของกรมพลศึกษา และแนวคิดการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความพึงพอใจ และความต้องการในการเข้ามามีส่วนในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ดังรายละเอียดตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา” ใช้กระบวนการวิจัยแบบ การวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษา สภาพ ปัญหา และความต้องการ ความคาดหวัง และปัจจัยความสำเร็จ เพื่อเป็นข้อมูลและกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาขั้นตอนที่ 1

เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการ และปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการกีฬาฟุตบอล

ในขั้นตอนที่ 1 สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร ฐานข้อมูล สารสนเทศ บทความทางวิชาการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการจัดรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยแนวคิดทฤษฎี ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอล
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการ และบริหารจัดการทรัพยากร
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ
6. การวิจัยและพัฒนา (Research and Development)
7. กรอบนโยบาย แผนยุทธศาสตร์
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อค้นหาแนวทางการดำเนินนโยบาย และกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ข้อมูลพื้นฐานและแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหา ความต้องการ ความคาดหวังและปัจจัยความสำเร็จต่อการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการศึกษาวิจัยในส่วนข้อมูลเชิงลึกของการบริหารจัดการการแข่งขันฟุตบอลในปัจจุบัน โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยทำการศึกษากับกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่จัดการแข่งขันฟุตบอล ซึ่งมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ศึกษาจัดเก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม แบบมีโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งประกอบด้วย สภาพปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่ ความต้องการ และปัจจัยเกื้อหนุนเชิงการบริหารจัดการ ที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม โดยสอบถามความคิดเห็นต่อความสำคัญและบทบาทของกลไกการบริหารจัดการทั้ง 6 ด้าน อันประกอบด้วย ด้านบุคลากร (Man) ด้านงบประมาณ (Money) ด้านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ (Material) ด้านการบริหารจัดการ (Management) ด้านการใช้เทคโนโลยี การสื่อสาร และข้อมูลข่าวสาร (Message) และด้านการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ และการตลาด (Marketing) รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการแข่งขันฟุตบอลไปสู่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยดำเนินการสอบถามข้อมูลจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการแข่งขัน ฟุตบอล ไม่ว่าจะเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ตัดสิน กลุ่มผู้ปกครอง และกองเชียร์ที่เข้าร่วมชมและเชียร์การแข่งขัน

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาอุปสรรค ปัจจัยความสำเร็จ แบบอย่างที่ดีในการดำเนินการจัดการแข่งขัน และข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารของกรมพลศึกษา คณะกรรมการผู้จัดงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมภายในการแข่งขัน

กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

แบ่งกลุ่มตัวอย่างในการจัดเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. กลุ่มผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้ตัดสิน ผู้ปกครอง ครอบครัว ผู้ชมและเชียร์กีฬา ที่จัดการแข่งขันขึ้นในกรุงเทพมหานคร และปทุมธานี ในระหว่างเดือนธันวาคม 2565 – กุมภาพันธ์ 2566 กำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่นในการสุ่ม 95% จากประชากร 15,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งชั้นของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน โดยออกเป็น (1) กลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล (2) กลุ่มผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ของทีม (3) กลุ่มผู้ปกครองและครอบครัว (4) กลุ่มผู้ตัดสิน (5) ผู้ชมและเชียร์

โดยเกณฑ์คัดเข้าคือ กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล ซึ่งประกอบด้วย นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม ผู้ตัดสิน ผู้ปกครอง ครอบครัว ผู้ชมและเชียร์กีฬา ที่มาจากต่างถิ่น ไม่ได้มีภูมิลำเนาหรืออยู่อาศัยในพื้นที่เขตหรืออำเภอที่จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน และเกณฑ์คัดออกคือ กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล ที่มีภูมิลำเนาหรืออยู่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขต/อำเภอ ที่จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน

2. กลุ่มผู้จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน โดยดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 21 คน โดยคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากกลุ่มผู้จัดการแข่งขันซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารของกรมพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขัน คณะกรรมการผู้จัดการแข่งขัน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แบบสอบถามเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์ สภาพ ปัญหา ความต้องการ ปัจจัยเชิงการบริหารจัดการ และความคิดเห็นต่อความสำคัญ รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปสู่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2. แบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ เพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ถึงปัจจัยความสำเร็จ และข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบสอบถามเชิงปริมาณ ข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ ความต้องการ ปัจจัยเกื้อหนุนเชิงการบริหารจัดการ และดำเนินงานจัดการแข่งขัน รวมทั้งข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอลไปสู่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม

1.2 สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดประเด็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ ความต้องการ ปัจจัยเกื้อหนุนเชิงการบริหารจัดการ การประชาสัมพันธ์ และดำเนินงานของทีม รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ในรูปแบบคำถาม Multiple Choice โดยใช้สถิติในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป โดยวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น ข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการ ความต้องการ ปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการ การประชาสัมพันธ์ และดำเนินงานจัดการแข่งขัน รวมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไปสู่การท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ของกลุ่มตัวอย่าง เช่นเดียวกับตอนที่ 1 ควบคู่กันกับ Likert Scale โดยมีการจัดระดับของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป	ถือว่า	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49	ถือว่า	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49	ถือว่า	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49	ถือว่า	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.49 ลงมา	ถือว่า	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามคำถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระถึง ความคาดหวัง ความต้องการของตนเอง และข้อเสนอแนะ แล้วนำมารวบรวม และจัดลำดับตามความถี่ของการแสดงความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่ง

1.3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามและการใช้ภาษา

1.4 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะอาจารย์ของที่ปรึกษา มาขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้วยกระบวนการหาความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.5

1.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นและแนะนำ

2. แบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพแบบมีโครงสร้าง โดยใช้กระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ถึงสภาพ ปัญหาในการบริหารจัดการการแข่งชัน ปัจจัยความสำเร็จ และข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ โดยกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิดเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการบริหารจัดการปัจจัยความสำเร็จ และข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2.3 นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามและการใช้ภาษา

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะอาจารย์ของที่ปรึกษา มาขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ด้วยกระบวนการหาความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.5

2.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นและแนะนำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือผู้จัดการแข่งขันฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน โดยขอความร่วมมือในการเข้าไปจัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้หลักการทางสถิติ เพื่อค้นหาแนวโน้ม ความต้องการ และข้อเสนอแนะในการจัดเก็บข้อมูล โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

1.1. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์ความถี่ของการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2. ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา ความต้องการ ปัจจัยเกื้อหนุนความสำเร็จเชิงการบริหารจัดการและเชิงส่วนประสมการตลาด โดยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง เช่นเดียวกับตอนที่ 1 ควบคู่กันกับ Likert Scale โดยมีการจัดระดับของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป	อยู่ในระดับ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49	อยู่ในระดับ มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49	อยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 – 2.49	อยู่ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.49 ลงมา	อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

1.3. ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ข้อเสนอแนะในการดำเนินการ แล้วนำมารวบรวมและจัดลำดับตามความถี่ของการแสดงความคิดเห็นอีกครั้งหนึ่ง

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ การดำเนินการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยรวบรวมเนื้อหาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร คณะกรรมการผู้จัดงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แล้วนำเนื้อหาเหล่านั้น มาแยกย่อย ดีความ และสร้างสรุปเป็นประเด็นด้วยกระบวนการอุปนัย (Induction)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนากรอบแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารในขั้นตอนที่ 1.1 ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อให้ได้แผนภาพรูปแบบ (Model) ที่ใช้ในการร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาควบคู่กับการนำผลวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ได้จากการวิจัยขั้นตอนที่ 1.2 มาใช้สังเคราะห์ร่างรูปแบบ โดยเน้นการพิจารณารายละเอียดของกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความ

ต้องการ ปัจจัยเกื้อหนุนเชิงการบริหารจัดการ 6 ด้าน และข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วนำมาพิจารณา ออกแบบรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาขั้นตอนที่ 2

เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยมี ขั้นตอนย่อยในการดำเนินงานดังนี้

1. วิเคราะห์ และสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล จากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ
3. จัดสร้างร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
4. นำร่างรูปแบบฯ ที่ได้รับคำแนะนำปรึกษาของคณะอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำมาปรับปรุง
5. จัดการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ (Focus Group Discussion)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นกลุ่มนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความ เชี่ยวชาญด้านฟุตบอลเป็นอดีตผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติ และทำงานอยู่ในวงการกีฬา ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 3 คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านท่องเที่ยวเชิงกีฬา ได้แก่ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดราชบุรี ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ และท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี จำนวน 3 คน และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มวิชาการและมาตรฐาน วิชาชีพและผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 8 คน โดยมีเอกสารประกอบได้แก่ โครงร่างวิทยานิพนธ์ รายงานผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และประเด็นคำถามการสนทนา กลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม และกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมองค์ประกอบของ รูปแบบ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในระหว่างการสนทนากลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. ร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

การสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัย จะได้นำผลศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์จากขั้นตอนที่ 1.1 มาเป็นส่วนประกอบสำคัญในการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้ได้แผนภาพรูปแบบ (Model) ที่ใช้ในการร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แล้วจึงนำมาวิเคราะห์และประมวลผลร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่ได้จากการวิจัยขั้นตอนที่ 1.2 แล้วจึงนำมาใช้ในการสร้างรูปแบบ โดยเน้นการพิจารณารายละเอียดของกิจกรรมให้สอดคล้องกับผลที่ได้จากการเก็บข้อมูล แล้วนำมาพิจารณาส่วนประกอบและองค์ประกอบในการออกแบบรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2. สร้างประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อใช้ในการดำเนินการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ

3. นำมาเสนอให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมและถูกต้อง

4. หลังจากปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เตรียมการนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อดำเนินการสนทนากลุ่มต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญเบื้องต้นอย่างไม่เป็นทางการก่อน แล้วจึงขอหนังสือจากทางบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อติดต่ออย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง

2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือกและมีความพร้อมที่จะเข้าร่วม

3. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ (Focus Group Discussion) ตามวันเวลาที่กำหนด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการถอดเทปการสนทนากลุ่ม พร้อมทั้งสรุปเนื้อหาสาระที่มีความสำคัญจัดเรียงลำดับความสำคัญของประเด็น และนำมาแก้ไขปรับปรุงร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามคำแนะนำและความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบและรับรองคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ดำเนินการตรวจสอบและรับรองรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ เทียบตรง สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีความเห็นของผู้เชี่ยวชาญรองรับ โดยนำรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ หลังจากนั้นดำเนินการปรับปรุงครั้งสุดท้าย ก่อนนำรูปแบบ ที่ได้รับการพิจารณา ไปจัดทำรายงานผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษาขั้นตอนที่ 3

เพื่อตรวจสอบ ประเมิน และรับรองคุณภาพของรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นกลุ่มนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านฟุตบอลเป็นอดีตผู้ตัดสินฟุตบอลนานาชาติ และทำงานอยู่ในวงการกีฬา ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำนวน 6 คน ได้แก่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสาคร และท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่, ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการ จำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ประเด็นคำถามการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เกี่ยวกับร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

การสร้างและทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการรับรองร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยผู้เชี่ยวชาญ
2. นำประเด็นที่กำหนดเพื่อการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการตรวจสอบร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ข้อเสนอนั้นและปรับปรุงแก้ไข

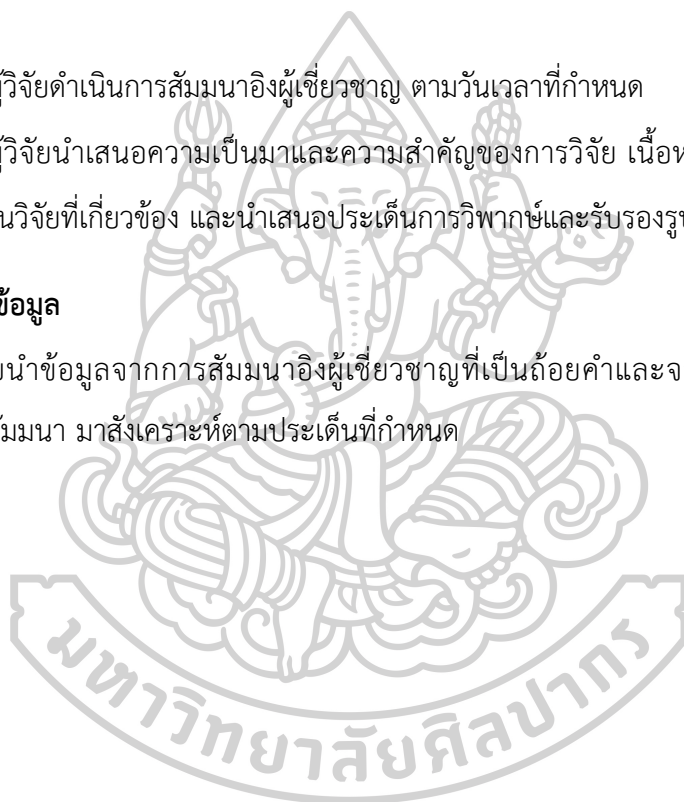
3. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญเบื้องต้นอย่างไม่เป็นทางการก่อน แล้วจึงขอหนังสือจากทางบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อติดต่ออย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง
2. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการคัดเลือกและมีความพร้อมที่จะเข้าร่วม
3. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ตามวันเวลาที่กำหนด
4. ผู้วิจัยนำเสนอความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย เนื้อหา ที่มาของแนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอประเด็นการวิพากษ์และรับรองรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นถ้อยคำและจากการเขียนลงเอกสารประกอบการสัมภาษณ์ มาสังเคราะห์ตามประเด็นที่กำหนด

ผู้วิจัยได้ทำการสรุปขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอนดังรายละเอียดตามแผนภาพขั้นตอนการวิจัยดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้คือ 1) เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการและปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และ 3) เพื่อตรวจสอบ ประเมิน และรับรองคุณภาพของรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยผู้วิจัยได้เสนอผลจากการศึกษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนาารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ขั้นตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

จากการดำเนินการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางที่กำหนดในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลจากแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลของผู้เข้ามามีส่วนร่วมในการแข่งขันฟุตบอลกีฬานักเรียน โดยได้จัดเก็บจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ นักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน ทีมงานผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน กรรมการผู้ตัดสิน ผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ ผู้ชมและเชียร์ จำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง และส่วนที่ 2 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันฟุตบอลกีฬานักเรียน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการสนับสนุนการท่องเที่ยวในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยจัดเก็บจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขันฟุตบอล กีฬานักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 21 คน

ผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง จะเป็น การท่องเที่ยวในบริเวณที่ใกล้เคียงกับสถานที่แข่งขันมากกว่าที่จะต้องเดินทางตามยังสถานที่อื่น โดยใช้เวลาสั้น ๆ และจะให้ความสำคัญกับการกีฬา และเข้าถึงเครื่องอุปโภคบริโภค เป็นหลัก โดย นักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญกับสถานที่ออกกำลังกาย การลงสกีโซเชี่ยล และการซื้อของหรืออาหาร การกิน มากกว่า การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การผจญภัย การบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อของ นักท่องเที่ยวแต่ละคน เชิงมุเตลู (Mutelu) และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ที่อาจจะอยู่ไกลจาก สถานที่แข่งขัน ต้องเดินทาง และใช้เวลาในการท่องเที่ยวค่อนข้างมาก ดังนั้น การออกแบบรูปแบบ การท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ควรเน้นการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวในระหว่างการแข่งขันที่ สามารถเที่ยวได้ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่แข่งขัน เน้นการท่องเที่ยวเพื่อออกกำลังกาย ถ่ายรูป เช็คอิน และการจับจ่ายซื้อของหรือรับประทานอาหาร โดยการท่องเที่ยวในลักษณะอื่น ๆ ที่ต้องใช้ เวลาเดินทางและอยู่ไกลจากสถานที่แข่งขัน ควรจะจัดเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวเฉพาะก่อนหรือหลัง การแข่งขันจะมีความเหมาะสมมากกว่า

ด้านสภาพปัญหาพบว่า พื้นที่การจัดการแข่งขันฟุตบอล ควรที่จะต้องมีการปรับปรุงและ พัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อแก้ไขและลดปัญหาเหล่านี้ โดยการจัดทำป้าย บอกรoad และข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การประสานงานกับภาคเอกชนและผู้ประกอบการใน พื้นที่ เพื่อจัดสรรและสนับสนุนข้อมูลด้านร้านอาหาร เครื่องดื่ม สถานที่จับจ่ายใช้สอย และที่พักใน พื้นที่ใกล้เคียงกับสนามแข่งขัน การเพิ่มช่องทางการสนับสนุนและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านการ ท่องเที่ยวในพื้นที่การแข่งขัน โดยผู้จัดควรจัดให้มีช่องทางการสื่อสารออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าว และการร่วมมือกับองค์กรปกครองท้องถิ่นและผู้ประกอบการในพื้นที่เพื่อปรับปรุงด้านบริการและ สภาพของสถานที่ท่องเที่ยวให้น่าเที่ยวน่ามองเพิ่มขึ้น

ในด้านปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและมีผลต่อประสบการณ์ที่ดีในการ ท่องเที่ยวระหว่างและหลังการแข่งขันกีฬาฟุตบอลการพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ฟุตบอล จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อพัฒนาความพร้อมและศักยภาพของบุคลากร ให้มีความรู้ ความสามารถ มีจิตบริการ และสามารถสนับสนุนนักท่องเที่ยวให้ได้รับความประทับใจ และมีประสบการณ์การท่องเที่ยวที่พิเศษสุด ประกอบกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีความ ปลอดภัย และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในพื้นที่ และมีการสร้างความร่วมมือ

และประสานงานกับเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้สามารถมีส่วนร่วมกันต้อนรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจากแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง เพื่อศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลของผู้เข้ามามีส่วนร่วมในการแข่งขันฟุตบอลกีฬานักเรียน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ชาย	217	54.25	1
หญิง	183	45.75	2

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 54.25 ส่วนเพศหญิงมีจำนวนทั้งสิ้น 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.75 สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันฟุตบอลกีฬานักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันในฐานะของนักกีฬา ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน และผู้ที่สนใจการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเป็นเพศชาย แต่ก็มี ความแตกต่างจากเพศหญิงไม่มาก

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
12-19 ปี	98	24.50	3
20-29 ปี	47	11.75	4
30-45 ปี	117	29.75	2
46-59 ปี	125	30.75	1
60 ปีขึ้นไป	13	3.25	5

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในแต่ละช่วงอายุมีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยอันดับที่ 1 คือ กลุ่มวัยทำงานตอนปลาย อายุ 46-59 ปี จำนวน 125 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 30.75 รองลงมาคือ กลุ่มวัยทำงานตอนกลาง อายุ 30-45 ปี จำนวน 117 คิดเป็นร้อยละ 29.75 ซึ่งเป็นทั้ง 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ฝึกสอน กรรมการผู้ตัดสิน กลุ่มผู้ปกครองและครอบครัวของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ผู้ชมและเชียร์ อันดับที่ 3 ได้แก่ กลุ่มวัยรุ่น อายุ 12-19 ปี

จำนวน 98 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 24.50 ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนผู้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลและกองเชียร์ ตามลำดับ โดยช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ กลุ่มนักศึกษาและวัยทำงานตอนต้น จำนวน 47 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.75 และกลุ่มผู้สูงอายุจำนวน 13 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.25 สะท้อนให้เห็นกลุ่มลูกค้าหลักของการท่องเที่ยวในพื้นที่ ที่เป็นกลุ่มผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน และสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.00	6
ประถมศึกษา	44	11.00	4
มัธยมศึกษา	87	21.75	3
อาชีวศึกษา	18	4.50	5
อนุปริญญา	100	25.00	2
ปริญญาตรี	151	37.75	1
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.00	6

จากตารางที่ 11 พบว่า มากกว่าหนึ่งในสามของกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 151 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 37.75 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา จำนวน 100 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 25 และอันดับ 3 คือระดับมัธยมศึกษา จำนวน 87 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 21.75 โดยกลุ่มตัวอย่างไม่มีกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษาและกลุ่มที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยส่วนใหญ่อยู่ระหว่างระดับอนุปริญญา ถึงปริญญาตรี

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
น้อยกว่า 10,000 บาท	124	31	2
10,001 – 20,000 บาท	80	20	3
20,001 – 30,000 บาท	128	32	1
30,001 – 50,000 บาท	60	15	4
50,001 บาทขึ้นไป	8	2	5

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอันดับที่ 1 หรือประมาณ 1 ใน 3 ของกลุ่มตัวอย่าง มีรายได้ปานกลาง หรือ 20,001-30,000 บาท จำนวน 128 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 32 รองลงมาคือ กลุ่มรายได้ในระดับน้อย หรือ น้อยกว่า 10,000 บาทจำนวน 124 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 31 ตัวอย่าง โดยอันดับที่ 3 มีรายได้ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อยหรือ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 80 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 20 โดยกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 50,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ที่เข้าร่วม กิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล และการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล มีระดับรายได้อยู่ในระดับปานกลางไป ถึงน้อย ทำให้พฤติกรรมการท่องเที่ยว อาจจะมีการใช้จ่ายใช้สอยไม่สูงมาก และเลือกที่จะใช้จ่าย อย่างประหยัดในเรื่องของที่พัก การกินอยู่ และการทำกิจกรรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	57	14.25	5
พนักงานบริษัทเอกชน	66	16.50	3
รับจ้าง	84	21.00	2
ข้าราชการ/พนักงานในภาคราชการ	65	16.25	4
งานในภาคเกษตร	2	0.5	6
อื่น ๆ โปรดระบุ	126	31.5	1
- นักเรียน/นักศึกษา			
- ผู้ฝึกสอน			

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างประมาณเกือบ 1 ใน 3 หรือจำนวน 126 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 31.5 ระบุว่าตนเองมีอาชีพอื่น ๆ เนื่องจากกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถานศึกษา หรือเป็นกลุ่มผู้ฝึกสอน ที่ได้รับการจ้างจากทางโรงเรียนให้เป็นผู้ฝึกสอนโดยตรง จึงไม่มีอาชีพสอดคล้องกับที่ระบุในข้ออื่น ๆ อันดับ 2 คือ อาชีพรับจ้าง เช่น การเป็นผู้ฝึกสอนฟุตบอล การเป็นผู้ตัดสินหรือกรรมการ และรับจ้างในลักษณะอื่น จำนวน 84 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21 และอันดับที่ 3 ได้แก่กลุ่มข้าราชการหรือพนักงานในส่วนราชการ จำนวน 65 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.25

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ใช่	46	11.50	2
ไม่ใช่	354	88.50	1

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด นอกพื้นที่การแข่งขัน จำนวน 354 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 88.5 โดยมีเพียง 46 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 11.50 ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่การแข่งขัน (กรุงเทพมหานคร และปทุมธานี) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาในพื้นที่การแข่งขันเหล่านี้ เป็นกลุ่มที่เป็นคนต่างถิ่น ไม่คุ้นชินหรือคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมและสถานที่โดยรอบ และเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล และการจับจ่ายใช้สอยในพื้นที่การจัดการแข่งขัน ไม่ว่าจะเป็ด้านที่พัก อาหารการกิน การซื้อของ รวมถึงการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาทในการเข้าร่วมกิจกรรม

บทบาท	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
นักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขัน	98	24.5	2
ผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน	73	18.25	4
กรรมการผู้ตัดสิน	38	9.5	5
ผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวของนักกีฬาผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่	108	27	1
กองเชียร์	81	20.25	3
อื่น ๆ	2	0.5	6

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้ปกครองและสมาชิกในครอบครัวของนักกีฬาผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่เป็นอันดับ 1 จำนวน 108 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 27 รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนที่เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน จำนวน 98 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 24.5 อันดับ 3 คือกลุ่มกองเชียร์ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันจำนวน 81 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 20.25 ตามลำดับ จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายในบทบาทหน้าที่ และมีการกระจายตัวที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยว และสภาพ ปัญหาด้านการท่องเที่ยวจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

ตารางที่ 16 กิจกรรมการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างสนใจและให้ความสำคัญ

สภาพการท่องเที่ยว	ผลการวิจัย			
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	SD	อันดับ
1. ท่องเที่ยวเพื่อชิมและรับประทานอาหาร ตามร้านอาหาร และStreet Food ในพื้นที่ (Gastronomy)	3.73	มาก	1.00	4
2. ท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหรือมีความน่าสนใจ บริเวณใกล้เคียงสถานที่จัดการแข่งขัน และระหว่างทางไปและกลับ	3.65	มาก	1.08	5
3. ท่องเที่ยวตามสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ทะเล ภูเขา อ่างเก็บน้ำ ฯลฯ	3.63	มาก	1.08	6
4. ท่องเที่ยวสถานที่สำคัญทางศาสนาและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นสิริมงคลและอำนวยพรให้ชนะการแข่งขัน	3.63	มาก	1.04	6
5. ท่องเที่ยวตามร้านค้าแฟ้ และจุดเช็คอินต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมในสื่อสังคมออนไลน์	3.78	มาก	1.05	2
6. ท่องเที่ยวเชิงการออกกำลังกาย ฝึกซ้อม และเล่นกีฬา เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับร่างกายและมีส่วนร่วมในการแข่งขัน	3.92	มาก	1.03	1
7. ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ที่มีความท้าทาย เช่น การปีนเขา ล่องแพ ฯลฯ	3.59	มาก	1.17	8
8. ท่องเที่ยว ตามห้างสรรพสินค้าและแหล่งช้อปปิ้งที่มีสินค้าหลากหลายให้เลือกซื้อ	3.76	มาก	1.06	3
9. ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และโบราณสถานที่มีความสำคัญในพื้นที่ เช่น เมืองโบราณ อุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ	3.61	มาก	1.15	7
10. การท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ (โรงเรียนหรือสถานศึกษา, สถาบันบัณฑิต, สโมสรกีฬาอาชีพ)	3.41	ปานกลาง	1.22	9
รวม	3.67	มาก	1.09	

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญและสนใจกับรูปแบบการท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลที่ได้รับความสนใจมาก 3 อันดับแรกได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงการออกกำลังกาย ฝึกซ้อม และเล่นกีฬา เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับร่างกายและมีความพร้อมในการแข่งขัน ได้รับความสนใจเป็นอันดับ 1 ที่ค่าเฉลี่ย 3.92 อันดับ 2 คือ การท่องเที่ยวตามร้านค้าแพ่ และจุดเช็คอินต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมในสื่อสังคมออนไลน์ ที่ค่าเฉลี่ย 3.78 อันดับ 3 คือ การท่องเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าและแหล่งช้อปปิ้งที่มีสินค้าหลากหลายให้เลือกซื้อ ที่ค่าเฉลี่ย 3.76 โดยอันดับสุดท้ายคือ การท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ เช่น เที่ยวตามโรงเรียนและสถาบันการศึกษา และสโมสรกีฬาอาชีพ

ตารางที่ 17 ปัญหาที่นักท่องเที่ยวพบในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาระหว่างและหลังการแข่งขันฟุตบอล

ปัญหาที่พบในระหว่างการท่องเที่ยว และหลังจากเข้าร่วมการแข่งขันของท่าน	ผลการวิจัย			
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	SD	อันดับ
1. ปัญหาด้านที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการพักค้างแรม	3.40	ปานกลาง	1.23	4
2. ปัญหาด้านความยากลำบากในการเดินทางและการใช้บริการขนส่งสาธารณะ	3.38	ปานกลาง	1.15	6
3. ปัญหาด้านหาอาหารและเครื่องดื่มรับประทานในบริเวณใกล้ที่พักและสถานที่จัดการแข่งขัน	3.44	ปานกลาง	1.14	2
4. ปัญหาด้านการให้บริการและอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่และผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว (ที่พัก การเดินทาง อาหาร และการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ)	3.37	ปานกลาง	1.14	7
5. ปัญหาด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	3.41	ปานกลาง	1.15	3
6. ปัญหาด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและการจัดตารางเวลาในการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม	3.41	ปานกลาง	1.16	3
7. ปัญหาด้านการบริการและสภาพของสถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว	3.39	ปานกลาง	1.18	5
8. ปัญหาเกี่ยวกับป้ายบอกทาง และการแสดงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	3.45	ปานกลาง	1.16	1

ปัญหาที่พบในระหว่างการท่องเที่ยว และหลังจากเข้าร่วมการแข่งขันของท่าน	ผลการวิจัย			
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	SD	อันดับ
9. ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	3.36	ปานกลาง	1.23	8
10. ปัญหาอื่น ๆ (ห้องน้ำไม่เพียงพอ อยู่ไกล, ไม่ค่อยมีร้านค้าในพื้นที่, ที่พักสกปรกไม่พร้อม)	2.97	ปานกลาง	1.25	9
รวม	3.36	ปานกลาง	1.18	

จากตารางที่ 17 พบว่า สภาพ ปัญหาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมายที่มีความสำคัญและจะต้องแก้ไขหรือปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยค่าเฉลี่ยสภาพ ปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง โดย 3 อันดับแรก ประกอบด้วย อันดับ 1 ปัญหาด้านป้ายบอกทางและการแสดงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่ค่าเฉลี่ย 3.45 อันดับ 2 คือปัญหาด้านการไม่มีร้านอาหารและเครื่องดื่มรับประทานในบริเวณที่พักและสถานที่จัดการแข่งขัน ที่ค่าเฉลี่ย 3.44 อันดับ 3 คือปัญหาด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและตารางเวลาในการท่องเที่ยว (อันเนื่องมาจากการขาดข้อมูลข่าวสาร) ที่ค่าเฉลี่ย 3.41 ส่วนปัญหาที่อยู่ในอันดับสุดท้ายหากไม่นับรวมปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 18 ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวด้านใดดังต่อไปนี้ ที่มีความสำคัญและมีผลต่อประสบการณ์ที่ดีในการท่องเที่ยวระหว่างและหลังการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีประสบการณ์การท่องเที่ยว	ผลการวิจัย			
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	SD	อันดับ
1. บุคลากรมีจิตบริการและพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วยความยิ้มแย้มและเต็มใจ	4.07	มาก	0.87	1
2. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี	3.96	มาก	0.92	4
3. บุคลากรอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวและช่วยในการประสานงานตามความต้องการของผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี	3.95	มาก	0.89	5
4. บุคลากรผู้ให้บริการมีความสะอาด ถูกหลักอนามัย	3.91	มาก	0.93	9

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีประสบการณ์การท่องเที่ยว	ผลการวิจัย			
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	SD	อันดับ
และดูแลตนเองเป็นอย่างดี				
5. บุคลากรมีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยว สามารถเข้าถึงได้และสามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็ว ทันใจ	3.94	มาก	0.92	6
6. สถานที่ท่องเที่ยวมีความหลากหลาย น่าสนใจ และมีเสน่ห์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.89	มาก	0.95	11
7. สถานที่ท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้สะดวก เข้าถึงได้ง่าย มีป้ายบอกทาง และป้ายแสดงข้อมูลการท่องเที่ยวที่ชัดเจน	3.97	มาก	0.88	3
8. มีร้านอาหาร เครื่องดื่ม และร้านสะดวกซื้อ อยู่ใกล้บริเวณที่แข่งขันหรือบริเวณที่พักของผู้เข้าร่วม	3.90	มาก	0.93	10
9. มีแหล่งท่องเที่ยว เพื่อการออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการผ่อนคลายจากการแข่งขัน	3.93	มาก	0.92	7
10. สถานที่ท่องเที่ยวมีการรักษาความปลอดภัย และสามารถเข้าใช้บริการได้อย่างสบายใจ	3.98	มาก	0.90	2
11. มีการร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ระหว่างผู้จัดการแข่งขัน กับหน่วยงานภาครัฐ เครือข่ายภาครัฐกิจ และท้องถิ่นในพื้นที่	3.97	มาก	0.93	3
12. มีบริการขนส่งสาธารณะ หรือการการอำนวยความสะดวกที่ดีในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขัน และการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยรอบ	3.84	มาก	0.99	12
13. มีการจัดตารางหรือโปรแกรมการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ก่อนการแข่งขัน ขณะแข่งขัน หลังการแข่งขัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้ในการท่องเที่ยวได้ทันที	3.93	มาก	0.97	7
14. มีการสื่อสาร การแจ้งข้อมูลข่าวสาร และการมีช่องทางการติดต่อสอบถามผ่านสื่อสังคมออนไลน์และ	3.94	มาก	1.00	6

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีประสบการณ์การท่องเที่ยว	ผลการวิจัย			
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	SD	อันดับ
ช่องทางออนไลน์ (เช่น เฟซบุ๊ก เว็บไซต์ กระจาดฯ ข่าว) และออฟไลน์ (จดหมาย และโทรศัพท์)				
15. มีการนำเสนอและประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ผ่านสื่อในช่องทางต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้าถึงข้อมูลอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน	3.92	มาก	0.98	8
16. มีการจัดทำป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูล ตามจุดต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว	3.93	มาก	0.97	7
17. การจัดให้มีจุดเช็คอินและจุดถ่ายรูปที่เก๋ไก๋ พิเศษ พุดชอลต่าง ๆ เพื่อโพสต์ลงสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่ท่านชื่นชอบ	3.95	มาก	0.97	5
รวม	3.94	มาก	0.94	

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวทุกปัจจัยอยู่ในระดับ มาก ทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการที่บุคลากรที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่มีจิตบริการและพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วยความยิ้มแย้มและเต็มใจ เป็นอันดับ 1 ที่ค่าเฉลี่ย 4.07 อันดับ 2 คือ สถานที่ท่องเที่ยวมีการรักษาความปลอดภัย และสามารถเข้าใช้บริการได้อย่างสบายใจ ที่ค่าเฉลี่ย 3.98 อันดับ 3 คือ สถานที่ท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้สะดวก เข้าถึงได้ง่าย มีป้ายบอกทาง และป้ายแสดงข้อมูลการท่องเที่ยวที่ชัดเจน และการมีการร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ระหว่างผู้จัดการแข่งขัน กับหน่วยงานภาครัฐ เครือข่ายภาคธุรกิจ และท้องถิ่นในพื้นที่ เท่ากันที่อันดับ 3 ที่ค่าเฉลี่ย 3.97 โดยอันดับสุดท้ายได้แก่ มีบริการขนส่งสาธารณะ หรือการอำนวยความสะดวกที่ดีในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยรอบ ที่ค่าเฉลี่ย 3.84 และอยู่ในระดับมาก

ในด้านปัจจัยการพัฒนาารูปแบบการจัดการกีฬาพุดชอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อพัฒนาความพร้อมและศักยภาพของบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ มีจิตบริการ และสามารถสนับสนุนนักท่องเที่ยวให้ได้รับความประทับใจและมี

ประสบการณ์การท่องเที่ยวที่พิเศษสุด ประกอบกับการจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัย และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในพื้นที่ และมีการสร้างความร่วมมือและประสานงานกับเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ ให้สามารถร่วมกันต้อนรับนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันฟุตบอลกีฬานักเรียน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการ ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการสนับสนุนการท่องเที่ยวในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ปัจจัยความสำเร็จ และแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ที่มีส่วนสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่

ในการดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลกีฬานักเรียน กิจกรรมในแต่ละครั้ง จะมีจำนวนผู้เข้าร่วมจำนวนมากและมีผู้ติดตามนักกีฬา ผู้ปกครอง ผู้ชมและเชียร์อีกพอกพูนกับจำนวนของนักกีฬหากแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร ที่พัก และองค์ประกอบอื่น ๆ ด้านการท่องเที่ยว มีความพร้อมและมีเพียงพอที่จะรองรับผู้เข้าร่วมและผู้มีส่วนร่วม ก็จะทำให้เกิดการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับคนในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังเป็นการทำให้นักกีฬาของแต่ละโรงเรียนที่มาจากนอกพื้นที่การแข่งขัน ได้มีโอกาสการฝึกซ้อม เตรียมร่างกาย และพักผ่อนหย่อนใจ จากการใช้บริการจับจ่ายใช้สอย และคลายเครียดจากการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เพื่อมาร่วมทำการแข่งขันอย่างมีคุณภาพ และเป็นการทำให้คนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลเพิ่มขึ้น และเพิ่มแรงจูงใจในการออกกำลังกาย การท่องเที่ยว และการพักผ่อนหย่อนใจในระหว่างการแข่งขัน

2.2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ประเด็นการบริหารจัดการ	ปัญหา
1. ด้านบุคลากร (Man)	<ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรเจ้าหน้าที่จัดการแข่งขันบางส่วน ขาดการเอาใจใส่และความรับผิดชอบ ในการดูแลนักกีฬาและผู้เข้าร่วมจากต่างจังหวัดอย่างทั่วถึง ทำให้นักกีฬาและผู้เข้าร่วมบางส่วนไม่ได้รับการดูแลดีเท่าที่ควร - บุคลากรมีจำนวนจำกัด และไม่เพียงพอต่อการจัดการแข่งขัน ทำให้ไม่สามารถดูแลและประสานงานกับผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ ยังขาดคนที่มีความรู้และความเข้าใจในระเบียบ กฎกติกา และข้อกำหนดต่าง ๆ ในการจัดการแข่งขัน ทำให้ไม่สามารถตอบคำถามหรือให้คำแนะนำกับผู้เข้าร่วมได้อย่างเต็มที่
2. ด้านงบประมาณ (Money)	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณไม่เพียงพอ และไม่สามารถนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เท่าที่ควร เนื่องจากงบประมาณมีอยู่อย่างจำกัด และจำเป็นต้องทำไปใช้ในการจัดการแข่งขัน ดังนั้นจึงควรเพิ่มงบประมาณ ด้านการจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยว และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจในพื้นที่ เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและสนับสนุนการแข่งขัน การระดมทุนและหาทุนผ่านการขอสนับสนุนจากภาคธุรกิจ (การทำ Sponsors หรือการทำ CSR ของภาคธุรกิจ) เพื่อสนับสนุนการแข่งขันกีฬาของเด็กและเยาวชน รวมถึงเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและรับรู้แก่คนทั่วไป เพื่อเพิ่มจำนวนผู้ที่สนใจเข้าร่วมการแข่งขันทั้งในฐานะผู้แข่งขันและผู้ชม
3. ด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการ	<ul style="list-style-type: none"> - สนามที่ใช้ในการแข่งขันมีจำกัด ไม่เพียงพอ ต้องปรับปรุงอากาศไม่ถ่ายเท แสงสว่างไม่เพียงพอ ควรจะมีสนามที่มีมาตรฐานเหมาะสมกับการแข่งขัน มีอัฒจันทร์ที่รองรับให้ผู้ชม

ประเด็นการบริหารจัดการ	ปัญหา
แข่งขัน (Material)	<p>ได้นั่งชมนั่งเชียร์ได้อย่างเพียงพอและสะดวกสบาย มีสภาพพื้นที่สนามที่เหมาะสมไม่ลื่นและเป็นอันตรายต่อนักกีฬา และมีแสงสว่างอย่างเพียงพอต่อการแข่งขัน นอกจากนี้ ควรมีการจัดวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอกับผู้เข้าร่วม เช่น น้ำดื่ม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านที่พัก ควรสนับสนุนที่พักให้นักกีฬาจากต่างจังหวัดได้พัก โดยไม่มีค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ ควรมีการประสานงานธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม ในพื้นที่ เพื่อเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้รับความสะดวก และผู้ประกอบการในพื้นที่ก็จะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่และมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจัดการแข่งขันฟุตบอลในพื้นที่อีกด้วย
4. ด้านการบริหารจัดการการแข่งขัน (Management)	<ul style="list-style-type: none"> - ด้านการจัดการแข่งขัน ควรจัดการแข่งขันให้วันมากขึ้น เพื่อลดจำนวนคู่ต่อวัน เพื่อลดความเหนื่อยล้าในการแข่งขัน และเพิ่มเวลาในการพักผ่อนและท่องเที่ยวในบริเวณโดยรอบของการแข่งขัน ซึ่งจะให้นักกีฬาและผู้เข้าร่วมได้มีเวลาในการพักผ่อน ฝึกซ้อม และผ่อนคลายจากการแข่งขัน และใช้บริการสถานประกอบการที่พัก ร้านอาหาร และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น - ด้านการประสานงานกับทุกภาคส่วน เห็นว่า ยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วน ซึ่งผู้จัดการแข่งขัน ควรมีการประสานงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจจะแบ่งเป็นการประสานงานกับผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ร้านอาหาร และที่พักในพื้นที่ และหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงในการทำงานร่วมกัน - ด้านการวางแผนการจัดการแข่งขันตามงบประมาณ ควรมีการวางแผนอย่างเป็นระบบจากการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้สามารถดำเนินการแข่งขันได้อย่างเป็นระบบและสามารถจัดสรรและใช้งบประมาณที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นการบริหารจัดการ	ปัญหา
	<p>และเป็นที่ยอมรับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านการจัดการแข่งขัน เห็นว่า ผู้จัดการแข่งขันมีการประชุมชี้แจงรายละเอียด กฎ กติกา และระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้กับผู้ฝึกสอน อย่างครบถ้วนก่อนเริ่มการแข่งขัน
<p>5. ด้านการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ (Message)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ด้านการสื่อสารภายในองค์กรและผู้เข้าร่วมการแข่งขัน มีความเห็นว่า ในปัจจุบัน การเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน และการท่องเที่ยวในพื้นที่ ยังมีความยากลำบากในการเข้าถึง ผู้จัดการแข่งขันควรมีการจัดทำช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและสื่อสาร เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก กลุ่มไลน์ เพื่อให้สามารถรับทราบข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น และสามารถสื่อสารแบบสองทางระหว่างผู้จัดการแข่งขันกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น - ด้านการสื่อสารกับคนในพื้นที่ พบว่า ยังขาดการเข้าถึงและการสร้างความเข้าใจกับคนในพื้นที่ ถึงรายละเอียดของการจัดการแข่งขัน ประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับ และโอกาสในการสร้างรายได้ เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการต้อนรับผู้เข้าร่วมการแข่งขันและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับผู้เข้าร่วมการแข่งขัน โดยควรสื่อสารทั้งกับผู้ประกอบการในพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และกับประชาชนทั่วไป เพื่อให้เกิดการรับรู้อย่างทั่วถึงและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
<p>6. ด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาดเพื่อกระตุ้นความตระหนัก การยอมรับ และการรับรู้ (Marketing)</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ด้านการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รับรู้ทั่วไป มีความเห็นว่า มีการประชาสัมพันธ์น้อยเกินไปและยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ควรให้มีการสื่อสารรายงานการแข่งขัน มีการออกสื่อ และการถ่ายทอดสดมากขึ้น เพื่อให้คนทั่วไปได้สามารถเข้าถึงข้อมูลรายละเอียด และกิจกรรมการแข่งขันมากขึ้น โดยการใช้สื่อออนไลน์เข้ามาเป็นประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ เช่น การใช้เฟซบุ๊กไลฟ์ การถ่ายทอดสดผ่านช่องทางยูทูบ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้คนทั่วไปได้รับรู้และเข้าถึงการแข่งขัน

ประเด็นการบริหารจัดการ	ปัญหา
	ได้มากขึ้น นอกจากนั้น ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ การแข่งขัน กิจกรรมภายในงาน และแจกรางวัลให้กับผู้เข้าชม ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้คนอยากมีส่วนร่วม และเข้ามามีส่วนกับการแข่งขันเพิ่มมากขึ้น

2.3 ปัจจัยความสำเร็จหรือแบบอย่างที่ดีที่ส่งผลให้การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการแข่งขัน กีฬาฟุตบอลที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้

โดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่าง มีความเห็นว่า ปัจจัยความสำเร็จหรือแบบอย่างที่ดีที่ส่งผลให้การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ และบรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ มีดังต่อไปนี้

1. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันที่มีความ น่าสนใจสามารถสร้างความสนใจในกลุ่มเด็กและเยาวชนและผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน และ ดึงดูดความสนใจของคนทั่วไปได้ ซึ่งจะทำให้เกิดกระแสการเข้ามาดูการแข่งขันและนำมาซึ่งการ ท่องเที่ยวในพื้นที่
2. การประสานงานและการสร้างการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจ และเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ซึ่งจะทำให้เกิดความร่วมมือและการเชื่อมโยงกันในทุกด้าน
3. การมีสถานที่หรือแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในบริเวณใกล้เคียง มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ตลาด คาเฟ่ พื้นที่หรือสถานที่ออกกำลังกายและซุ้มกีฬา และห้างสรรพสินค้าที่ผู้เข้าร่วม การแข่งขันสามารถเข้าไปใช้บริการได้อย่างสะดวก ปลอดภัย และไม่ใช้เวลานาน
4. การเดินทางที่มีสะดวก สบาย และรวดเร็ว ระหว่างสนามแข่งขันและพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อให้ ผู้เข้าร่วมการแข่งขันสามารถใช้บริการในการเดินทางและเชื่อมโยงไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ง่าย ซึ่งอาจจะเป็นการจัดรถเวียนเพื่อรับส่ง การประสานงานกับขนส่งสาธารณะ และการให้ข้อมูล เกี่ยวกับการเดินทางให้พื้นที่แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน
5. การประสานงานร่วมกับผู้ประกอบการ ร้านค้า และร้านอาหารต่าง ๆ ในพื้นที่ เพื่อจัด โปรโมชัน ส่วนลด และสิทธิพิเศษต่าง ๆ แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้จ่ายในพื้นที่
6. บุคลากรมีคุณภาพ ได้รับการอบรม มีความรู้ความเข้าใจ สามารถช่วยเหลือแนะนำ และ ดูแลรับผิดชอบผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นมิตร

7. สถานที่จัดการแข่งขัน (สนามแข่ง) มีความสวยงาม ได้มาตรฐาน รองรับผู้เข้าร่วมได้ดี มีแสง สี เสียงน่าตื่นตาตื่นใจ รวมถึงการจัดที่พักและสถานที่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นโรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้า และจุดเช็คอินต่าง ๆ
8. วัสดุอุปกรณ์มีความครบถ้วน เพียงพอต่อความต้องการ และสามารถใช้งานได้
9. ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน มีระเบียบ ยอมรับการตัดสิน ไม่มีการประท้วง และเข้าร่วมการแข่งขันตามเวลาที่กำหนด ผู้ตัดสินมีความยุติธรรม

2.4 สิ่งที่ผู้จัดการแข่งขันควรจะต้องดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล

โดยสรุปแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นเกี่ยวกับสิ่ง que ผู้จัดการแข่งขันควรจะต้องดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ดังต่อไปนี้

1. การประชาสัมพันธ์ การสร้างการรับรู้ และการเข้าถึงข้อมูลให้กับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กระแสของความสนใจในการแข่งขัน และเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมชมและเชียร์ ซึ่งก็จะส่งผลดีต่อการท่องเที่ยวและการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น
2. การสนับสนุนของผู้บริหารด้านการแข่งขัน และทุก ๆ ด้านควรมีมากขึ้น เพื่อให้การแข่งขันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับการยอมรับ และความสนใจเพิ่มมากขึ้นจากทุกภาคส่วน
3. การจัดสรรงบประมาณให้มีความเหมาะสมกับปริมาณผู้เข้าร่วมและขนาดของงาน เนื่องจากในปัจจุบัน งบประมาณยังมีค่อนข้างจำกัด ไม่สามารถดูแลครอบคลุมกลุ่มผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้อย่างเต็มที่ รวมถึงยังไม่สามารถไปสนับสนุนการท่องเที่ยวและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่ เช่น ยานพาหนะในการเดินทาง ที่พักที่เหมาะสม สะอาด ปลอดภัย และค่าใช้จ่ายไม่สูง
4. สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐาน สะดวก สบาย และเพียงพอต่อความต้องการใช้งานของผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้จัดการแข่งขัน
5. การมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการเชิญหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจ เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การสนับสนุนการจัดแข่งขัน และการกำหนดแนวทางร่วมกันในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงไปการจัดโปรโมชันร่วมกันกับผู้ประกอบการ เช่น การให้ส่วนลดค่าอาหารกับผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และการประชาสัมพันธ์แหล่งหรือสถานที่ท่องเที่ยว ในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จัก

6. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้สามารถรองรับการแข่งขันและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ให้สามารถดูแลและช่วยเหลือผู้เข้าร่วมการแข่งขันด้านการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยสามารถแนะนำหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ได้อย่างชัดเจน เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ แหล่งช้อปปิ้ง (Shopping) และคาเฟ่ต่าง ๆ ในพื้นที่ได้

7. การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว เส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่การแข่งขัน รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก ร้านอาหาร แหล่งช้อปปิ้ง และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เผยแพร่ในช่องทางออนไลน์หรือสื่อสิ่งพิมพ์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และกองเชียร์ สามารถนำไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของตนเองและครอบครัวได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยการประสานงานกับผู้ประกอบการในพื้นที่ พร้อมทั้งขอรับการสนับสนุนทุนในการจัดทำและการจัดการท่องเที่ยวจากเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

2.5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

1. ควรเพิ่มเรื่องการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว จุดเด่นของงาน และแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงกับพื้นที่จัดการแข่งขัน ร่วมกับผู้ประกอบการ องค์กรปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการรับรู้และการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

2. จัดให้มีหรือประสานงานกับผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อจัดสรรรถรับส่งพานักกีฬา ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ผู้ติดตาม และกองเชียร์ จากต่างจังหวัดที่เข้ามาพักและใช้ชีวิตในพื้นที่ไปท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร และจุดเช็คอินต่าง ๆ

3. เพิ่มการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้ามามีส่วนในการสนับสนุนการท่องเที่ยว และจัดเตรียมพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่จะเกิดขึ้นจากการแข่งขันฟุตบอลในพื้นที่

4. ควรมีการจัดอบรม ให้ความรู้ และให้ข้อมูลในรายละเอียดกับบุคคลกร ผู้ตัดสิน ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่เข้าร่วมการแข่งขัน เพื่อให้ทราบเกี่ยวข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ที่พัก ร้านอาหาร และสถานที่ที่น่าสนใจอื่น รวมถึงโปรแกรมหรือสิทธิพิเศษต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อสนับสนุนและรองรับการเข้ามาของนักท่องเที่ยวในพื้นที่

ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ ร่วมกันแนวคิดที่สำคัญของการวิจัย ซึ่งได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แนวคิดและทฤษฎีด้านการบริหารจัดการและทรัพยากรการบริหาร ตามแนวทาง 6 M (Man, Money, Material, Management, Message, Marketing) กรอบนโยบาย และยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและการกีฬา และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม จึงได้พัฒนาออกมาเป็น รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แล้วจึงนำเอาข้อมูลดังกล่าวมาประมวลผลร่วมและพัฒนาเป็นรูปแบบ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ๆ ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นส่วนของการรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและควรสนับสนุนในพื้นที่ใกล้พื้นที่การแข่งขัน โดยใช้สนามแข่งขันฟุตบอลเป็นศูนย์กลาง ส่วนที่ 2 เป็นส่วนของการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยที่ช่วยในการแก้ไขปัญหา และส่งเสริมให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้ประทับใจมากขึ้น และส่วนที่ 3 เป็นปัจจัยด้านการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการท่องเที่ยวเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ส่วนที่ 1 รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและควรสนับสนุน

โดยมาจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และผลการวิเคราะห์และการประมวลผลความสนใจและความต้องการการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง จากแนวคิดการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายรูปแบบ โดยพบว่า รูปแบบการท่องเที่ยวที่อยู่ในความต้องการและควรได้รับการสนับสนุนให้แก่กลุ่มนักท่องเที่ยว ที่เป็นนักกีฬา ทีมงาน ผู้ชมและเชียร์ ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียงกับสถานแข่งขันฟุตบอล หรือใช้สนามจัดการแข่งขันฟุตบอลเป็นศูนย์กลาง โดยการท่องเที่ยวเชิงการออกกำลังกายยังมีความสำคัญและได้รับความสนใจมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ (2) การท่องเที่ยวเพื่อช้อปปิ้ง ตามสถานที่ที่น่าสนใจตามแฟชั่นและกระแสมือถือโซเชียล เช่น คาเฟ่ หรือจุดเช็คอินที่เป็นแลนด์มาร์ค (Landmark) ในพื้นที่ใกล้เคียง (3) การท่องเที่ยวเพื่อการจับจ่ายใช้สอยไม่ว่าจะเป็นสิ่งของหรืออาหารการกิน และ (4) การท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงที่เป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมเป็นหลัก ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนว่าพฤติกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง จะเป็นการท่องเที่ยวในบริเวณที่ใกล้เคียงกับสถานที่แข่งขันมากกว่าที่จะต้องเดินทางตามยังสถานที่อื่น โดยใช้เวลานั้น ๆ โดยนักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญกับสถานที่ออกกำลังกาย ซ้อมกีฬา และฟื้นฟูสภาพร่างกาย การลงสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

การท่องเที่ยวในพื้นที่ใกล้เคียง และการจับจ่ายซื้อของหรืออาหารการกิน มากกว่า การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การผจญภัย เิงศาสนาหรือการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อของนักท่องเที่ยวแต่ละคน เชิงมูเตลู (Mutelu) และการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ที่อาจจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวอยู่ไกล ต้องเดินทาง และใช้เวลาในการท่องเที่ยวค่อนข้างมาก

ส่วนที่ 2 การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยที่ช่วยในการแก้ไขปัญหา และส่งเสริมให้ประสบการณ์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวให้ประทับใจมากขึ้น

การออกแบบรูปแบบในส่วนนี้ มาจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม และแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการกีฬาฟุตบอล และวิเคราะห์สภาพปัญหาที่นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาต้องประสบการณ และมุมมองเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีของตนเอง โดยพบว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือปัจจัยหลักอยู่ 4 ประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาหรือสนับสนุนให้มี เพื่อลดปัญหาด้านการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และส่งเสริมประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีให้แก่นักท่องเที่ยว ได้แก่

1. การจัดเตรียมโปรแกรมการท่องเที่ยวตัวอย่างในพื้นที่ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยวในการแบ่งเวลาจากการแข่งขันมาเพื่อเปิดประสบการณ์การท่องเที่ยวในพื้นที่จัดการแข่งขัน โดยโปรแกรมดังกล่าว อาจอยู่ในรูปแบบของตารางการท่องเที่ยวแบบครึ่งวัน เต็มวันรวมถึงแผนที่และเส้นทางการท่องเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งอาหารการกิน แหล่งจับจ่ายใช้สอย ช้อปปิ้ง (Shopping) และสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสม ตามรูปแบบการท่องเที่ยวที่กำหนดในส่วน ที่ 1

2. การสร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของ ห้างสรรพสินค้า และแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ องค์กรปกครองท้องถิ่นในพื้นที่ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในพื้นที่ เพื่อร่วมกันวางแผนและกำหนดแนวทางการจัดการท่องเที่ยวและการอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว การเข้าใช้สถานที่ และการเดินทาง ให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3. การร่วมกันจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นที่พัก ร้านอาหาร แหล่งจับจ่ายซื้อของ และสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงการอำนวยความสะดวกด้านการเดินทาง การจัดโปรโมชั่นเพื่อส่งเสริมการขายและส่วนลดแก่นักท่องเที่ยว และการสนับสนุนข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่อย่างเป็นระบบ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการ

ประสานงานที่เป็นระบบ และการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึงระหว่างผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

4. การจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยแบ่งออกเป็น การประชาสัมพันธ์ในพื้นที่ เช่น ป้ายบอกทาง สื่อแผ่นพับ เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ยังไม่พร้อมด้านการใช้สื่อออนไลน์ และการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์และสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ เช่น การจัดทำเว็บไซต์ การปักหมุดสถานที่สำคัญต่าง ๆ ใน Google Map การจัดทำเพจเฟซบุ๊ก การจัดทำช่องทางการสื่อสารสองทางผ่านสื่อออนไลน์ เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวในการดำเนินการท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง บนพื้นฐานข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ เพื่อส่งเสริมให้การจัดการท่องเที่ยวเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

โดยในส่วนนี้ดำเนินการภายใต้แนวคิดและทฤษฎีด้านการจัดการและทรัพยากรการบริหาร (6M) ประกอบกับกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดแบ่งตามทรัพยากรการบริหาร 6 ด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านบุคลากร (Man) ในส่วนของปัจจัยและประเด็นการบริหารจัดการที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญและมองว่าจำเป็นต้องได้รับการพัฒนามากที่สุด เนื่องจากส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล โดยเน้นการพัฒนาศักยภาพ ทักษะ ทักษะ และจิตบริการของบุคลากรและผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อการให้คำแนะนำและบริการที่ดีแก่นักท่องเที่ยว และมีความเข้าใจในเจตนารมณ์และแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยควรที่จะต้องมีการประชุมหารือร่วมกันระหว่างทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งผู้จัดการแข่งขัน ผู้ประกอบการ ผู้บริหารหน่วยงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพบุคลากรร่วมกัน แล้วดำเนินการอบรมหรืออย่างน้อยที่สุดก็มีการจัดทำสื่อเพื่อประสานงานของความร่วมมือกับบุคลากรของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการดำเนินการที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีความรู้ความเข้าใจร่วมกันที่ชัดเจน และมีจิตบริการต่อนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในพื้นที่

2. ด้านงบประมาณ (Money) ปัจจัยและประเด็นด้านงบประมาณมีจำกัดและไม่เพียงพอต่อความต้องการในการจัดการแข่งขัน จึงทำให้ปัจจัยในส่วนนี้เป็นปัญหาอย่างมากในการนำมาใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนั้น การดำเนินการในด้านนี้ ควรจะมีการสร้างความร่วมมือและการ

สนับสนุนจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ โดยใช้กระบวนการการจัดทำป้ายโฆษณาในสนามแข่งขัน พุดชอลผ่านการสนับสนุนของผู้ประกอบการ (Sponsors) หรือการทำธุรกิจที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ (CSRs) เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันได้รู้จักและเข้ามาสนับสนุนหรือใช้บริการแก่ผู้ประกอบการที่สนับสนุนการแข่งขัน ซึ่งจะช่วยให้มีงบประมาณจากภาคธุรกิจและภาคเอกชนที่สนับสนุน มาใช้ในการบริหารจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมกันในพื้นที่

3. ด้านการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ (Material) ปัจจัยและประเด็นด้านการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์รวมถึงสถานที่จัดการแข่งขัน สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร และวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว โดยเน้นการจัดเตรียมสถานที่แข่งขันที่สะดวก มีห้องน้ำเพียงพอ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่ดี มีสถานที่นั่งการแข่งขันที่สะดวกสบาย การจัดเตรียมสถานที่ท่องเที่ยวที่มีสภาพดี มีป้ายบอกทาง มีห้องน้ำอย่างเพียงพอ มีการจัดเตรียมที่พักที่ได้มาตรฐาน สะอาด และปลอดภัยต่อผู้เข้าพัก มีร้านอาหารที่สะอาดและได้มาตรฐาน และมีการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เช่น อุปกรณ์จัดการแข่งขัน เครื่องเสียง ระบบไฟ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ อย่างพอเพียง

4. ด้านการบริหารจัดการ (Management) ปัจจัยและประเด็นด้านการบริหารจัดการ เน้นการจัดการที่ดี เป็นระบบ มีการแบ่งหน้าที่การทำงานและความรับผิดชอบกันอย่างชัดเจน โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงและการประสานงานที่เป็นระบบ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

5. ด้านการประสานงานและการสื่อสารภายในองค์กรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง (Message) ปัจจัยและประเด็นนี้ สรุปว่าควรจัดให้มีการจัดช่องทางและเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพและการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในองค์กรได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ร้านอาหาร และร้านค้าต่าง ๆ ควรจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ครบถ้วนและทั่วถึง เพื่อให้เกิดการจัดการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวร่วมกันอย่างเป็นระบบและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6. ด้านการตลาด ประชาสัมพันธ์ และสร้างแรงจูงใจในการใช้บริการการท่องเที่ยว (Marketing) ปัจจัยและประเด็นด้านนี้ ดำเนินการโดยการจัดทำสื่อที่หลากหลายและสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ เป็นต้น และสื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เพจเฟซบุ๊ก กลุ่มไลน์ เป็นต้น เพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าถึง

ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่จัดขึ้น โดยสิ่งที่นำมาเผยแพร่ อาจจะอยู่ในรูปของโปรแกรมการท่องเที่ยว เส้นทางท่องเที่ยว แผนที่ ข่าวสารการจัดกิจกรรมตามเทศกาลต่าง ๆ รวมถึงโปรโมชั่นและกิจกรรมส่งเสริมการขายลดแลกแจกแถมต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดความสนใจและแรงจูงใจในการออกไปท่องเที่ยวในช่วงที่มีการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเพิ่มมากขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ด้านการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล พิจารณาความเหมาะสมและถูกต้อง ผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยมีผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมจำนวนทั้งสิ้น 8 คน โดยสามารถสรุปผลการพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ดังต่อไปนี้

ด้านการตลาด (Marketing) ให้ใช้การตลาดและการประชาสัมพันธ์ ควบคู่กันได้ โดยใช้กระบวนการและส่วนประสมทางการตลาด ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการตลาด ที่นำมาใช้ร่วมกันและใช้อย่างสอดคล้องกันเพื่อบรรลุเป้าหมายทางการตลาด เข้ามามีส่วนในการส่งเสริมและกระตุ้นการรับรู้และเข้าถึงการแข่งขันมากขึ้น มากกว่าแค่การประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้เท่านั้น เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและกระแสในการต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการแข่งขันและท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่รวมทั้งการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร และแหล่งช้อปปิ้ง ที่มีชื่อเสียงอยู่แล้วในพื้นที่ (Soft Power)

โดยการส่งเสริมด้านการตลาด (Marketing) ควรมีการจัดกิจกรรมด้านนันทนาการหรือกิจกรรมการมีส่วนร่วมในระหว่างที่มีการแข่งขัน เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นความสนใจในการจัดการแข่งขันฟุตบอล เช่น การเล่นเกมส่ระหว่างช่วงพักครึ่ง การออกบูทหรือร้านค้า ขายของที่ระลึกผลิตภัณฑ์ชุมชน และสินค้าจากร้านค้าพันธมิตรต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดโปรโมชั่นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลดราคาสินค้าเมื่อแสดงบัตรเข้าร่วมชมการแข่งขันหรือบัตรประจำตัวนักกีฬา (AD Card) การให้สิทธิประโยชน์หรือสิทธิพิเศษแก่ผู้ที่มาเข้าร่วมแข่งขัน ชม และเชียร์การแข่งขัน เป็นต้น รวมถึงการจัดหานักกีฬาฟุตบอลที่มีชื่อเสียง มาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเป็นกำลังใจให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน แจกฉายเซ็น และสร้างสีสันภายในงาน และการจัดมุมถ่ายรูป เซ็คอิน โฟโต้บูธ ให้แก่นักท่องเที่ยวได้ถ่ายรูปเซ็คอิน และแชร์ในสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์

ด้านการอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ควรมีการจัดทำข้อมูลแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว โปรแกรมการท่องเที่ยว และแผนที่แหล่งท่องเที่ยว เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในช่องทางที่

หลากหลาย ทั้งแบบออฟไลน์ เช่น แผ่นพับ โบรชัวร์ ป้ายโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์หรือป้าย QR Code และช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ เช่น เพจ สื่อสังคมออนไลน์ และเว็บไซต์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้าร่วมการแข่งขันและท่องเที่ยวในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม

นอกจากการประชาสัมพันธ์แล้ว ควรมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล ไม่ว่าจะเป็นระบบการเดินทาง (Logistic) เช่น การสร้างการรับรู้เกี่ยวกับรถบริการสาธารณะสายต่าง ๆ ที่เดินรถอยู่แล้วในพื้นที่ การจัดการรถบริการรับส่งจากสนามแข่งขันถึงที่พัก และการใช้ AD Card เพื่อเป็นส่วนลดในการใช้บริการรถรับส่งและรถสาธารณะ เป็นต้น

ด้านมาตรฐานการจัดการแข่งขัน ควรเน้นการจัดการแข่งขันให้มีมาตรฐาน เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่ม มีเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และดำเนินการแข่งขันอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม โดยเฉพาะในเรื่องของมาตรฐานผู้ตัดสินที่ควรจะได้มาตรฐาน ผ่านการคัดเลือกและทดสอบมาเป็นอย่างดี มีความแม่นยำในกติกา และเรียนรู้กติกาใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา รวมถึง มีผู้ควบคุมดูแลการตัดสิน และมีผู้ประเมิน รวมถึงด้านมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยในการแข่งขัน เพื่อลดความอันตรายที่เกิดจากการแข่งขัน การเข้ามาอยู่ร่วมกันของคนจำนวนมาก และการทะเลาะวิวาทระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขันและกองเชียร์

ด้านบุคลากรและเจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน ควรมีจิตบริการ (Service Mind) และการต้อนรับดูแลผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี (Hospitality) ควรมีการปรับทัศนคติของบุคลากรและเจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ให้การต้อนรับ ดูแล บริการ และให้คำแนะนำแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เป็นกันเอง และสร้างความประทับใจให้แก่ผู้เข้าร่วม นอกจากนี้ ยังควรมีการปรับทัศนคติของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ร้านค้า ร้านอาหารในพื้นที่ ให้เปิดรับกับผู้เข้าร่วมการแข่งขันในฐานะนักท่องเที่ยวในพื้นที่และให้บริการที่ดีและน่าประทับใจ

ข้อสรุปเสนอแนวทาง ผู้เชี่ยวชาญแนะนำว่า ควรหลีกเลี่ยงการจัดการแข่งขันกลางแจ้ง เนื่องจากแดดร้อน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของนักกีฬา รวมถึงกองเชียร์และผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย จึงควรจัดการแข่งขันทั้งหมดในร่ม โดยในกรุงเทพมหานครควรจัดในสนามในร่ม เป็นหลักทั้งสองสนาม ส่วนในกรณีที่จะนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการแข่งขันในต่างจังหวัด ควรจะเน้นการจัดการแข่งขันในห้างหรือสถานที่ที่มีแอร์ เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเข้าร่วมของผู้ชมเพิ่มขึ้นไปในตัวด้วย

จากการวิเคราะห์แนวทางและคำแนะนำจากการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญด้านนันทนาการ การแข่งขันฟุตบอล และด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ควรมีการพัฒนาและการจัดการอย่างเป็นระบบและสามารถนำไปใช้ และสะดวกต่อการจดจำและสะท้อนถึงบทบาทและสะท้อนถึงบทบาทและความเกี่ยวข้องกัน ของหน่วยงานและการจัดการแข่งขัน จึงได้มีการเสนอรูปแบบ DPE FUTSAL โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การขับเคลื่อนปัจจัยความสำเร็จหรือสิ่งที่จำเป็นจะต้องเตรียมการหรือดำเนินการ ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล โดยใช้รูปแบบ DPE

จากแนวคิดด้านปัจจัยความสำเร็จในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ภัทรวดี เสารอง (2563) ผู้วิจัยได้พัฒนาแนวทางการขับเคลื่อนปัจจัยความสำเร็จหรือสิ่งที่จำเป็นจะต้องเตรียมการหรือดำเนินการในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ตามรูปแบบ DPE ดังต่อไปนี้

D – Development – พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว เช่น ป้ายบอกทาง แผนที่แหล่งท่องเที่ยว โปรแกรมการท่องเที่ยว ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ในพื้นที่ รวมทั้งการจัดที่พัก ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ และการสนับสนุนการเดินทางท่องเที่ยว (Logistic) ที่ที่ได้มาตรฐาน สะดวก รวดเร็ว และเอื้อต่อการท่องเที่ยวในสถานที่ใกล้เคียงกับการจัดการแข่งขัน

P – Participation - สร้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความร่วมมือกับทุกภาคส่วนที่อยู่ในพื้นที่ เพื่อจัดการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น สถานประกอบการ และผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่ หน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และเครือข่ายภาคธุรกิจในพื้นที่ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และสร้างความประทับใจให้แก่ผู้มาเยือน

E – Encouragement – ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกิจกรรมการแข่งขันฟุตบอล เช่น ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อน ผู้ชมและเชียร์ เป็นต้น ได้เกิดการรับรู้ เข้าใจ และการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขันและสถานที่โดยรอบ โปรแกรมการท่องเที่ยว และสาระต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับการแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมถึงการอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่ผู้จัดและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันจัดขึ้น

ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล

รูปแบบการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล พัฒนาตามแนวคิดการจัดการทรัพยากรการบริหาร 6M โดยใช้รูปแบบ FUTSAL มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

F – Fair – จัดสรรและแบ่งปันงบประมาณและทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งถึง และเป็นธรรม โดยการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการและผู้ให้บริการในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการกระจายรายได้และผลประโยชน์จากการแข่งขันฟุตบอลในพื้นที่อย่างเป็นธรรมและทั่วถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกกลุ่ม รวมทั้งมีการระดมทุนจากแหล่งทุนต่าง ๆ (Sponsorship) อย่างต่อเนื่องและโปร่งใส (Money)

U – Unity – จัดระบบการบริหารจัดการให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ภายใต้คณะกรรมการจัดการแข่งขันที่เป็นตัวแทนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนตามศักยภาพและความสามารถของแต่ละหน่วยงาน (Management)

T – Technology – นำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการการแข่งขัน เช่น การรวบรวมคณะ การแบ่งสาย การจัดเวลาการแข่งขันอย่างเหมาะสม เป็นต้น และการสื่อสารประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้อย่างทั่วถึง ทั้งกับเครือข่ายผู้ประกอบการในพื้นที่ และผู้เข้าร่วมการแข่งขัน (Message)

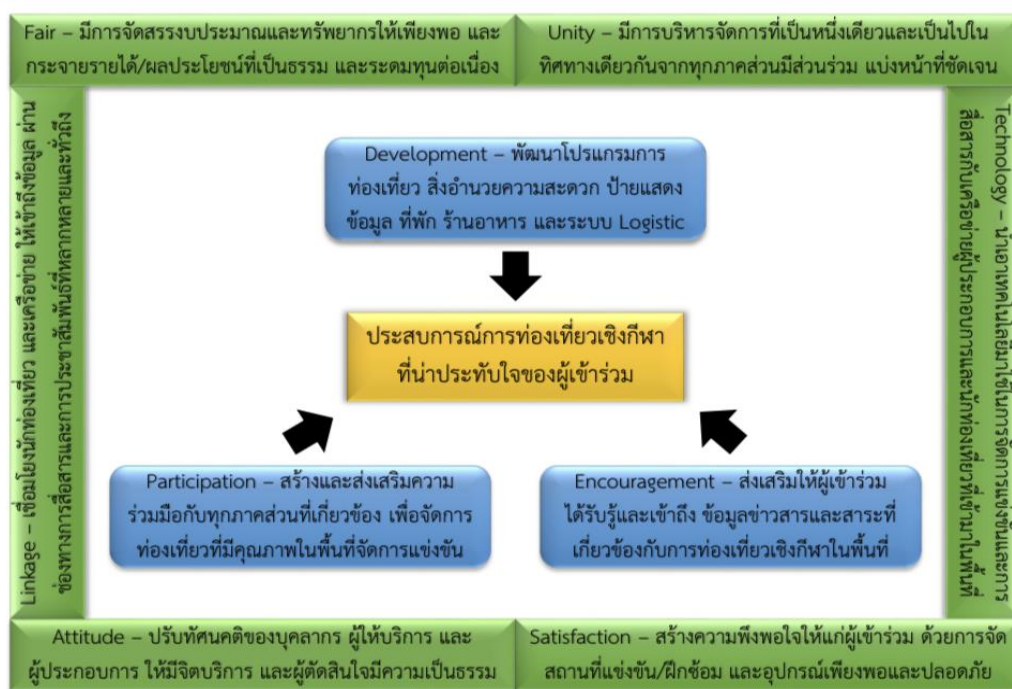
S – Satisfaction – สร้างความพึงพอใจและประสบการณ์ที่น่าประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว โดยการจัดสถานที่แข่งขัน สถานที่ฝึกซ้อม วัสดุอุปกรณ์ ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในและภายนอกสนามแข่งขันให้แก่นักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อปริมาณและจำนวนของผู้เข้าร่วม รวมถึงมาตรฐานการดูแลรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน (Material)

A – Attitude – ปรับทัศนคติของบุคลากร เจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน และผู้ประกอบการในพื้นที่ ให้เป็นผู้ที่มีจิตบริการ ให้คำปรึกษาแนะนำ และบริการที่น่าประทับใจแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน พร้อมทั้งปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่และกรรมการตัดสินในการแข่งขัน ให้มีความเป็นกลาง และตัดสินอย่างเป็นธรรม สามารถดำเนินจัดการแข่งขันได้อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม (Man)

L – Linkage – เชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร การตลาดและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขัน และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความชัดเจน ถูกต้อง และสอดคล้องกัน ผ่านช่องทางการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่มีความหลากหลาย สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มได้อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างกระแสและกระตุ้นความสนใจและความต้องการในการเข้าร่วมการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่ (Marketing)

โดยสามารถสรุปเป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามแผนภาพที่ 3 รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา หลังการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญ

รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (DPE FUTSAL Model)

แผนภาพที่ 3 รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
Futsal Management Model To Promote Sport Tourism

ขั้นตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยและร่างรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ตามขั้นตอนที่ 2 มานำเสนอแก่ผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบและแนวทางการนำไปใช้ โดยสามารถสรุปผลการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญได้ดังต่อไปนี้

ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้นและมองว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลนักเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ โดยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรนำเอารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นไปปรับและจัดการให้มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566-2570 และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570 เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและสามารถขับเคลื่อนในทุกพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายในการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลจำนวนหนึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนอายุไม่เกิน 18 ปีและกลุ่มครอบครัวที่มาจากต่างจังหวัด ผู้จัดการท่องเที่ยว จึงควรจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายจากการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการหลอกลวงและเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่ โดยเน้นการประสานความร่วมมือ การกำกับและแจ้งเตือนแก่นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการท่องเที่ยว และการจัดทำข้อมูลแนะนำมาตรการความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการการท่องเที่ยว

3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติม เพื่อนำเอาตัวอย่างการดำเนินการที่น่าสนใจหรือประสบความสำเร็จจากต่างประเทศ เข้ามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ มีความปลอดภัย และเกิดเป็นกระแสการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างแท้จริง

ผลการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และผลการสนทนากลุ่มของผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการกีฬาฟุตบอล ผู้วิจัยได้นำเอาผลการวิเคราะห์และแนวทางตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญและนำมาพัฒนาเป็นตัวอย่างรูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับพื้นที่ โปรแกรมการท่องเที่ยวตัวอย่างก่อนและหลัง

การแข่งขัน และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวในพื้นที่จัดการแข่งขัน เพื่อนำไปใช้เป็นส่วนประกอบของรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยใช้พื้นที่สนามแข่งขันฟุตบอลนักเรียน ที่จัดขึ้น ณ สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เป็นพื้นที่ตัวอย่าง นอกจากรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาแล้ว ยังมีรายละเอียดของตัวอย่างโปรแกรมการท่องเที่ยว และแผนที่แหล่งท่องเที่ยว โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนหลัก ๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 รูปแบบหรือสไตล์การท่องเที่ยวที่แนะนำในพื้นที่

รูปแบบการท่องเที่ยวที่เหมาะสมและน่าสนใจในพื้นที่

1. การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและการออกกำลังกาย - เนื่องจากนักกีฬาและผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่ ต้องการสถานที่ที่ใช้ในการออกกำลังกาย และส่งเสริมความแข็งแรงและความพร้อมในการแข่งขัน สถานที่ออกกำลังกายจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ดังนั้น พื้นที่การออกกำลังกาย และพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีลักษณะดังกล่าว จึงได้รับความสนใจและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งในพื้นที่จะมีสวนสาธารณะ สนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกายอยู่หลากหลายแหล่งที่สามารถเปิดให้กลุ่มนักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขันเข้าไปใช้บริการได้
2. การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ - สถานที่แข่งขันจัดการแข่งขัน เป็นพื้นที่ที่ใกล้กับจังหวัดนครนายก ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงามและน่าสนใจอยู่เป็นจำนวนมาก เหมาะสมกับการเดินทางท่องเที่ยวแบบไปกลับ หรือแคมป์ปิ้ง
3. การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย - ถือเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวในกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากเป็นกลุ่มนักกีฬาที่มีความสนใจและต้องการการท่องเที่ยวที่มีการใช้สภาพร่างกายหรือการออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ซึ่งในพื้นที่สามารถจัดการได้หลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น การล่องแก่ง การเดินป่าสำรวจธรรมชาติ หรือแม้แต่การท่องเที่ยวสวนสนุก ที่มีเครื่องเล่นต่าง ๆ ที่โลดโผนและน่าสนใจ แต่การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย จำต้องให้ความสำคัญและใส่ใจในความปลอดภัยและสวัสดิภาพของนักท่องเที่ยวเป็นพิเศษ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุและอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวได้
4. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ - เนื่องจากในพื้นที่ใกล้เคียงกับสถานที่จัดการแข่งขัน มีพิพิธภัณฑ์และแหล่งเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ ธรณีวิทยา ธรรมชาติวิทยา เป็น

จำนวนมาก จึงเหมาะสมกับกลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมการแข่งขัน เจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ผู้ปกครองและ
 กองเชียร์ ที่ได้ใช้โอกาสนี้ ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้กับตนเอง

5. การท่องเที่ยวเพื่อจับจ่ายใช้สอยและชิมอาหารในพื้นที่ – เนื่องจากเกือบร้อยละ 90 ของ
 ผู้เข้าร่วมการแข่งขันเป็นผู้ที่มาจากต่างจังหวัด จึงน่าที่จะมีความสนใจและต้องการที่จะจับจ่ายซื้อของ
 ที่จำเป็นหรือไม่มีในภูมิลำเนาของตนเอง ทำให้การท่องเที่ยวรูปแบบนี้ เป็นที่สนใจและอยู่ในความ
 ต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

อาหารแนะนำในพื้นที่

1. ก๋วยเตี๋ยวเรือ
2. ส้มตำ ไก่ย่าง และอาหารอีสาน
3. ก๋วยเตี๋ยวเนื้อตุ๋น
4. ก๋วยเตี๋ยวไก่มะระ
5. ร้านอาหารป่าและปลาเขื่อน
6. มะยงชิด

ส่วนที่ 2 โปรแกรมการท่องเที่ยวตัวอย่างก่อนหรือหลังการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ตัวอย่างโปรแกรมการท่องเที่ยว แบบ 1 วัน (One Day Trip) ก่อนหรือหลังการแข่งขันกีฬา
 ฟุตบอล

โปรแกรมที่ 1 แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและผจญภัย

09.00 – 10.00 น.	น้ำตกสาริกา
10.00 – 11.00 น.	น้ำตกนางรอง
11.00 – 12.00 น.	เขื่อนขุนด่านปราการชล
12.00 – 13.00 น.	รับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารใกล้เขื่อนขุนด่านปราการชล
13.00 – 15.00 น.	เขาช่องลม โดยนั่งเรือจากเขื่อนขุนด่านปราการชล
15.00 – 16.00 น.	แวะชมแก่งสามชั้นซื้อของฝากที่สวนศรีทอง

โปรแกรมที่ 2 แหล่งท่องเที่ยวชม ช้อป แชะ

09.00 – 10.00 น.	ฟาร์มแกะนครนายก
10.00 – 11.00 น.	อุทยานพระพิฆเนศ
11.00 – 12.00 น.	น้ำตกวังตระไคร้

- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารใกล้เคียง
- 13.00 – 14.00 น. วัดหลวงพ่opakแดง (วัดพราหมณี)
- 14.00 – 16.00 น. แวะจับจ่ายใช้สอย ซอปปิง (Shopping) ก่อนกลับที่ตลาดโรงเกลือนครนายก

ตัวอย่างโปรแกรมการท่องเที่ยว แบบ 2 วัน 1 คืน ก่อนหรือหลังการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

วันที่ 1

- 09.00 – 10.00 น. ฟาร์มแกะนครนายก
- 10.00 – 11.00 น. อุทยานพระพิฆเนศ
- 11.00 – 12.00 น. แวะชมเขาหล่นและน้ำตกสาริกา
- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารใกล้เคียงน้ำตกสาริกา
- 13.00 – 14.00 น. น้ำตกวังตะไคร้
- 14.00 – 15.00 น. น้ำตกนางรอง
- 15.00 – 16.00 น. แวะเข้าที่พักแบบแคมป์ที่คลองมะเดื่อ
- 18.00 – 19.00 น. รับประทานอาหารเย็นในที่พัก

วันที่ 2

- 09.00 – 10.00 น. เชื่อนขุนด่านปราการชล
- 10.00 – 12.00 น. ล่องเรือและท่องเที่ยวเขาช่องลม
- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวันที่ร้านอาหารใกล้เคียงเขื่อนขุนด่านปราการชล
- 13.00 – 14.00 น. ชมสวนและแวะซื้อของฝากนครนายกที่สวนศรีทอง
- 14.00 – 15.00 น. แวะวัดหลวงพ่opakแดง (วัดพราหมณี)
- 15.00 – 16.00 น. แวะจับจ่ายใช้สอย ซอปปิง (Shopping) ก่อนกลับที่ตลาดโรงเกลือนครนายก

ส่วนที่ 3 แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงที่สามารถเที่ยวชมได้ระหว่างการแข่งขัน เพื่อศึกษาหาความรู้
พักผ่อน และจับจ่ายใช้สอยระหว่างการแข่งขัน โดยใช้เวลาครึ่งวัน หรือ เต็มวัน

แหล่งท่องเที่ยวแนะนำ

1. สวนสนุกดรีมเวิลด์ (Dream World)
2. องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ และพิพิธภัณฑ์ในบริเวณโดยรอบ
3. ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษาท้องฟ้าจำลอง 2 ปทุมธานี
4. หอจดหมายเหตุแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติธรณีวิทยา

และอาคารโดยรอบ

5. พิพิธภัณฑ์บัว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
6. ศูนย์การเรียนรู้ศาสตร์พระราชามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
7. โครงการสวนสัตว์แห่งใหม่ปทุมธานี
8. มีน้ำ มีนา วอเตอร์เพลย์ จังหวัดนครนายก

สถานที่ออกกำลังกายและสถานแข่งขันกีฬาในบริเวณใกล้เคียง

1. สวนสาธารณะทศมินทรภิรมย์
2. ศูนย์ฝึกอบรมกรมพลศึกษา
3. บริเวณรอบสระเก็บน้ำ พระรามเก้า
4. บีจี สเตเดียม (B.G. stadium) สนามแข่งขันฟุตบอลของทีมบีจี ปทุม ยูไนเต็ด

สถานที่จำหน่ายอาหารและจับจ่ายใช้สอยเครื่องอุปโภคบริโภค

1. บีจี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ รังสิตคลอง 6
2. โลตัส รังสิต - นครนายก
3. ตลาดการเคหะ คลอง 6
4. ฟิวเจอร์ปาร์ค รังสิต
5. มาร์เก็ตวิลเลจ รังสิต
6. ตลาดสดสี่ปดาร์ หมู่บ้านสัมมากร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้คือ 1) เพื่อศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการและปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2) เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 3) เพื่อตรวจสอบ ประเมิน และรับรองคุณภาพของรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลหลักได้แก่ กลุ่มผู้ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลนักเรียน ประกอบด้วยผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ผู้ตัดสิน ผู้ปกครอง ผู้ชมและเชียร์ จำนวน 400 คน เก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่จัดเก็บแบบสอบถาม เลือกรุ่นตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแข่งขัน จำนวน 21 คน เลือกรุ่นตัวอย่างแบบเจาะจง เก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ศึกษาสัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา และการแข่งขันฟุตบอล โดยการจัดการสนทนากลุ่ม

ผลการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ และปัจจัยเชิงการบริหารจัดการ พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่าง จะเป็นการท่องเที่ยวในบริเวณที่ใกล้เคียงกับสถานที่แข่งขัน ในระหว่างการจัดการแข่งขันมากกว่าที่จะต้องเดินทางตามยังสถานที่อื่น โดยใช้เวลาน้อย ๆ และจะให้ความสำคัญกับการกีฬา และเข้าถึงเครื่องอุปโภคบริโภค เป็นหลัก โดยนักท่องเที่ยวจะให้ความสำคัญกับสถานที่ออกกำลังกาย ท่องเที่ยวเพื่อการลงสกีโซเซียล และการจับจ่ายซื้อของหรืออาหารการกินมากกว่า การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ไกลจากพื้นที่การแข่งขัน ต้องเดินทางในระยะไกล และใช้เวลาในการท่องเที่ยวค่อนข้างมาก แต่หากเป็นการท่องเที่ยวก่อนเริ่มการแข่งขัน หรือหลังจากแข่งขันเสร็จแล้ว อาจจะสามารถเดินทางไกลจากพื้นที่การแข่งขันได้มากขึ้น

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษา สภาพ ปัญหา ความต้องการและปัจจัยเชิงการบริหารจัดการที่มีความสำคัญและสนับสนุนการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ด้านสภาพ ปัญหาพบว่า พื้นที่การจัดการแข่งขัน จำเป็นต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมและเอื้อกับการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยเน้นการประสานงานกับทุกภาคส่วนและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว เช่น ป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูล QR Code ให้ข้อมูล เป็นต้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสะดวกและสามารถดำเนินการท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น รวมถึงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ท่องเที่ยว ให้มีความปลอดภัยและสามารถเข้าถึงได้ง่าย นอกจากนี้ ยังควรมีการจัดองค์ประกอบที่สนับสนุนการท่องเที่ยวให้มีความพร้อม ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย สะอาด สะอาด และสร้างความประทับใจให้แก่นักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และสถานที่จัดจายใช้สอยต่าง ๆ

ปัจจัยความสำเร็จในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้วยคอนเทนต์ที่มีความน่าสนใจและดึงดูด มีการประสานงานและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะกลุ่มผู้ประกอบการการท่องเที่ยวและร้านค้าร้านอาหารในบริเวณใกล้เคียง การจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัย นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปใช้บริการได้สะดวก รวดเร็ว และไม่ใช้เวลามากเกินไป การเดินทางที่สะดวก สบาย รวดเร็ว ระหว่างสนามแข่งขัน ที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว การที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาและมีความพร้อมในการช่วยเหลือนักท่องเที่ยว สนามจัดการแข่งขันได้มาตรฐานและรองรับผู้เข้าร่วมได้อย่างดี มีวัสดุอุปกรณ์ครบถ้วนและเพียงพอ และการแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่มีปัญหา ข้อพิพาท และการประท้วง

ในด้านการบริหารจัดการ การพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว มีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญที่นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญเป็นอันดับ ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถให้คำแนะนำ

เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี สามารถอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวและช่วยในการประสานงานตามความต้องการของผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี และมีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้และสามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็ว ทันใจ

การบริหารจัดการด้านอื่น ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากร โดยเน้นการจัดสรรและระดมงบประมาณให้เพียงพอ และกระจายรายได้อย่างเท่าเทียม จัดสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ในการแข่งขันและการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอต่อความต้องการ ครบถ้วน และสามารถใช้งานได้จริง โดยสถานที่ในการท่องเที่ยวควรได้มาตรฐาน สะดวก สะอาด และมีความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และผู้ประกอบการการท่องเที่ยว ควรมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง และมีการวางแผนที่ชัดเจน มีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการจัดการแข่งขัน และให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว และมีการประชาสัมพันธ์และการตลาด เพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง โดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย และสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกกลุ่ม

2. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผลการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ผู้วิจัยได้พัฒนาเป็นรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยมีแนวทางการขับเคลื่อนการจัดการท่องเที่ยวตามรูปแบบ DPE FUTSAL มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

การขับเคลื่อนปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตซอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

D – Development - การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว และการเดินทาง ที่ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และกระตุ้นหรือสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยว

P – Participation – การสร้างและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

E – Encouragement – ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ และโปรแกรมการท่องเที่ยว ได้อย่างทั่วถึง สะดวก และถูกต้อง

การจัดระบบการบริหารรูปแบบจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

F – Fair – เกิดการจัดสรร แบ่งปัน และกระจายรายได้และผลประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมาจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

U – Unity – ดำเนินการภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่เป็นหนึ่งเดียวและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

T – Technology – ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการแข่งขันและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่

S – Satisfaction – จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐาน ครบถ้วน และเพียงพอ เพื่อให้สร้างความประทับใจให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักท่องเที่ยว

A – Attitude – ปรับและพัฒนาทัศนคติของบุคลากร เจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน และผู้ประกอบการ ให้มีจิตบริการ สามารถให้คำแนะนำปรึกษา และบริการที่ประทับใจแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักท่องเที่ยว

L – Linkage – เชื่อมโยงการสื่อสารและข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ การตลาด และข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดความต้องการการท่องเที่ยวในพื้นที่

3. ผลการตรวจสอบ ประเมิน และรับรองคุณภาพรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ผู้เชี่ยวชาญ ที่เข้าร่วมการสัมมนาของผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบและแนวทางการนำไปใช้ เห็นชอบกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น และมองว่ารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลนักเรียนในพื้นที่ต่าง ๆ โดยมีข้อเสนอแนะให้นำเอารูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้และจัดการให้มีความสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566-2570 และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2566-2570 ประเด็นต่อมา ผู้นำไปใช้ควรจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายจากการท่องเที่ยวเป็นสำคัญ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการหลอกลวงและเอาเปรียบนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในพื้นที่ และผู้วิจัยควรจะต้องมีการศึกษาและนำเอาตัวอย่างการดำเนินการที่น่าสนใจหรือประสบความสำเร็จจากต่างประเทศ เข้า

มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่มีความน่าสนใจ มีความปลอดภัย และเกิดเป็นกระแสการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างแท้จริง พร้อมทั้งเชิญชาวยุโรปได้เสนอให้มีการพัฒนา โปรแกรมการท่องเที่ยวตัวอย่างในพื้นที่ ทั้งแบบท่องเที่ยวระหว่างการแข่งขันกีฬาที่สามารถท่องเที่ยว ได้ระหว่างวันหรือครึ่งวัน การท่องเที่ยวแบบ 1 วัน (One Day Trip) และการท่องเที่ยวแบบค้างคืน (Overnight Trip) พร้อมทั้งแนะนำเกี่ยวกับอาหาร สถานที่ และแหล่งจับจ่ายใช้สอย ช้อปปิ้ง (Shopping) เพื่อเป็นตัวอย่างให้กับนักท่องเที่ยวให้สามารถนำไปปรับใช้ในชว่ก่อน ระหว่าง และ หลังการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวเชิงกีฬาในการแข่งขันฟุตบอล เป็นการท่องเที่ยวเชิง กีฬาในงานหรือมหกรรมกีฬา (Sport Event Tourism) ซึ่งสอดคล้องกับ กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และกีฬา (2560) ที่แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเอาไว้ 3 ประเภท โดยการท่องเที่ยว เชิงกีฬาหรือมหกรรมกีฬาจะมีนักท่องเที่ยวหลักอยู่ 2 กลุ่มคือ ผู้ชมหรือกองเชียร์ และกลุ่มนักกีฬา โดยเข้ามาท่องเที่ยวในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่อาจจะเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับกีฬาก็ได้ โดยเป็น กิจกรรมที่เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับพื้นที่จัดกิจกรรมกีฬา โดยเป็นการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เน้นการ จัดกิจกรรม เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ มีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ชัดเจน

ด้านปัญหา พบว่า มีปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ป้ายบอกทาง การเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ และบุคลากรขาดการสนับสนุนและให้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อรรถกุล จัตกุล (2560) โดยพบว่า เป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องความสะดวกสบายของ สถานที่ คุณภาพของสินค้าและบริการ ความพร้อมของบุคลากร การขาดการประชาสัมพันธ์และการ นำเสนอข้อมูลข่าวสารและข้อมูลเชิงการตลาดที่ไม่ทั่วถึง ส่วนความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา ฟุตบอล ก็มีความสอดคล้องกับงานวิจัยดังกล่าว เช่นกัน โดยพบว่า ต้องการความสะดวกสบายใน การใช้สถานที่และการเดินทาง สามารถเที่ยวในพื้นที่ใกล้ ๆ ได้ มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง บุคลากรมีคุณภาพและมีจิตบริการ

ด้านปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอลในงาน หรือมหกรรมกีฬา ประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์และสร้างกระแส การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจในพื้นที่ ความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกและ สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และที่พัก ความสะดวกในการเดินทาง บุคลากรที่มีคุณภาพ ความ

นำเสนอใจของสถานที่จัดการแข่งขัน และความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ภคินทร์ วรรณพิณิจ และกอบกุล จันทรโคสิกา (2563) ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจจัยความสำเร็จของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานหรือมหกรรมกีฬา อันประกอบด้วย ความนำเสนอใจ ความยิ่งใหญ่ ความปลอดภัย ความสะดวกในการเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวกทุกด้าน เช่น ที่พัก อาหาร และแหล่งท่องเที่ยว และสถานที่จัดกิจกรรม อีกทั้งยังสอดคล้องกับการวิจัยของ Lequeux-Dinca (2022) และ Pahrudin P. L. (2023) ที่ระบุว่า การมีส่วนร่วมของผู้สนับสนุนทุกภาคส่วน การรับรู้ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมมีนัยสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวและภาพลักษณ์จุดหมายปลายทาง มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในงานหรือมหกรรมกีฬา

ด้านมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงกีฬา พบว่า การท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอลในพื้นที่ สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับในพื้นที่ ตามแนวคิดด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตลาดการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ตามแนวคิดของ กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา (2560) ทั้งในเชิงคุณค่าจากการใช้งานจริงจากการท่องเที่ยวในพื้นที่ (Functional Value) อันเกิดจากความสะดวกสบายและความปลอดภัยจากการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา การเดินทาง และการใช้จ่ายในพื้นที่ คุณค่าทางอารมณ์ (Emotional Value) จากการมีความผูกพันทางอารมณ์ ความพึงพอใจ ความท้าทาย และความตื่นเต้น จากการเล่นหรือเข้าชมกีฬา คุณค่าทางสังคม (Social Value) จากการพบปะผู้คน กองเชียร์ ที่ชอบกีฬาประเภทเดียวกันและร่วมชมร่วมเชียร์กีฬาด้วยกัน

เมื่อพิจารณาจากแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2566 – 2570) ได้ระบุตัวชี้วัดหลักของแผน ได้แก่ ตัวชี้วัด มูลค่าอุตสาหกรรมกีฬามีอัตราการเติบโตโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี และตัวชี้วัดที่ทำให้มีการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ตามประเด็นการพัฒนา ในระยะครึ่งแผนฯ และสิ้นแผนฯ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีความจำเป็นการพัฒนาเครื่องชี้วัดภาวะเศรษฐกิจด้านกีฬากีฬาและจัดทำบัญชีประชาชาติด้านกีฬากีฬาจะสามารถใช้ในการวัด มูลค่าอุตสาหกรรมกีฬา มูลค่าธุรกิจกีฬากลุ่มต่าง ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง จะสามารถใช้ในการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ของมาตรการการส่งเสริม ผลการดำเนินงาน และนำมาใช้ในการกำหนดนโยบาย ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงมาตรการให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดียิ่งขึ้น

จะเห็นได้ว่า การจัดการแข่งขันกีฬาในระดับนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ไม่เพียงแต่จะเกิดประโยชน์ในมิติทางการพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ในทางการกีฬาเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดประโยชน์ในมิติทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคที่สร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ รวมไปถึงการจ้างงาน และอุตสาหกรรมบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย

ในส่วนของการจัดการการท่องเที่ยวนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนตามรูปแบบ DPE FUTSAL โดยมีรายละเอียดตามนี้

ในส่วนของการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามรูปแบบ DPE อันประกอบด้วย 1) การพัฒนา (Development) แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน มีความน่าสนใจ มีความสะดวกสบาย ปลอดภัย และสามารถเข้าถึงได้สะดวก 2) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Participation) ในการเข้ามามีการจัดการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็ภาคผู้ประกอบการ ภาครัฐ และภาคเอกชน และ 3) การส่งเสริมการเข้าถึง (Encouragement) ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่ แนวทางนี้สอดคล้องและเป็นไปตามแนวคิด ปัจจัยความสำเร็จของการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของ ภัทราวดี เสารอง (2563) ซึ่งระบุเอาไว้ 4 ประการได้แก่ การสร้างความโดดเด่นให้กับสถานที่ท่องเที่ยว การร่วมทุนกับภาคเอกชน ในการสนับสนุนการแข่งขันและการท่องเที่ยว การสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น และการจัดทำปฏิทินการท่องเที่ยว ให้มีความน่าสนใจและส่งเสริมการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี

ด้านการบริหารจัดการการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาตามรูปแบบ FUTSAL ซึ่งประกอบด้วย การจัดสรรงบประมาณ แบ่งปันผลประโยชน์ และกระจายรายได้ อย่างเป็นธรรม (Fair) โดยการสนับสนุนและมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคธุรกิจ การจัดการระบบ การบริหารจัดการที่เป็นหนึ่งเดียวและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (Unity) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย (Technology) ในการแข่งขันและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐาน ครบถ้วน และเพียงพอ เพื่อให้สร้างความประทับใจ (Satisfaction) ให้แก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักท่องเที่ยว การปรับทัศนคติและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เจ้าหน้าที่ผู้จัดการแข่งขัน และผู้ประกอบการ ให้มีจิตบริการ (Attitude) และการเชื่อมโยงการสื่อสารและข้อมูลข่าวสาร (Linkage) การประชาสัมพันธ์ การตลาด และข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดความต้องการการท่องเที่ยวในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยหลากหลายงาน ไม่ว่าจะเป็น ประภัสสร มีน้อย และ

นรินทร์ สังข์รักษา (2560) ที่ให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ การพัฒนาองค์ความรู้และศักยภาพ การรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของร่วมกันของภาคส่วนในพื้นที่ อรรถกร จิตกุล (2560) ที่ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง ความเหมาะสมด้านราคาและการสร้างรายได้ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงการตลาด

นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับแนวคิดด้านการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของกรรณิการ์ เทพพงษ์ (2563) ซึ่งประกอบด้วย 4 หลัก ได้แก่ 1) การวางแผน ประกอบด้วย การกำหนดนโยบายและแผนดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในทุกระดับ รวมถึงแผนการตลาดและการประชาสัมพันธ์ เส้นทางท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐาน 2) ด้านการจัดการองค์กร ประกอบด้วย การแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 3) ด้านการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย การนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น น่าสนใจ และให้ข้อมูลผ่านคู่มือการท่องเที่ยวทุกช่องทาง 4) ด้านการควบคุม ประกอบด้วย การจัดประชุมติดตามประเมินผล และสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวทุกปี

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้จัดการจัดการแข่งขัน ควรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรมหาชน ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ร้านอาหาร และสถานที่จับจ่ายใช้สอย เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันในการจัดการท่องเที่ยว การแบ่งปันและสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร และข้อมูล และการหนุนเสริมจากทุกภาคส่วนในพื้นที่

2. พื้นที่การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ที่ต้องการที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ควรที่จะต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เช่น การจัดทำป้ายบอกทางและข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ การประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น ภาคเอกชน และผู้ประกอบการในพื้นที่ เพื่อจัดสรรและสนับสนุนข้อมูลด้านร้านอาหาร เครื่องดื่ม สถานที่จับจ่ายใช้สอย และที่พักในพื้นที่ใกล้เคียงกับสนามแข่งขันกีฬาฟุตบอล

3. ควรการเพิ่มช่องทางการสนับสนุนและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่การแข่งขัน โดยผู้จัดควรจัดให้มีช่องทางการสื่อสารออนไลน์เพื่อให้ข้อมูล ข่าวสาร และการ

ประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันและนักท่องเที่ยว เกิดการรับรู้ และความสนใจ ในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่

4. ก่อนการดำเนินการ ควรมีการพัฒนาบุคลากร เจ้าหน้าที่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการในพื้นที่ ให้มองหรือเห็นความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเป็นผู้ที่มีจิตบริการ พร้อมบริการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน และนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

5. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการในระดับพื้นที่และจัดทำแนวทางในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยในแนวทางดังกล่าว ควรมีรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ในรูปแบบของคณะกรรมการบริหารและข้อมูลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในพื้นที่ แนวทางการระดมทุนและการจัดสรรและแบ่งปันทรัพยากรในพื้นที่ และแนวทางการพัฒนาต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อรองรับการท่องเที่ยว

6. นอกจากแหล่งท่องเที่ยวแล้ว การจัดพื้นที่ออกกกำลังกายให้แก่ผู้เข้าร่วม ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เข้าร่วมการแข่งขันเป็นนักกีฬา และมีความจำเป็นหรือความต้องการผู้จัดควรจัดเตรียมสถานที่หรือประสานกับสถานที่ออกกกำลังกาย เช่น สวนสาธารณะ สนามกีฬา และสถานที่บริเวณรอบอ่างเก็บน้ำ เป็นต้น เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

7. ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว ถือว่า มีความสำคัญและจำเป็นที่จะต้องใส่ใจเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากผู้เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลกีฬานักเรียนส่วนใหญ่ เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ดังนั้น สถานที่ท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่จัดขึ้น จะต้องได้มาตรฐาน มีมาตรการด้านความปลอดภัยที่ครบถ้วน และเหมาะสม และมีการตรวจสอบจากกรรมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา จากตัวอย่างจากต่างประเทศแล้วนำมาปรับใช้เพื่อให้เกิดความน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในประเทศที่เคยมีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในระดับระหว่างประเทศ
2. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลไทยลีก ซึ่งมีการจัดการแข่งขันในระดับนักฟุตบอลมืออาชีพ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล ในพื้นที่การจัดการแข่งขันทั่วประเทศ
3. ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการประสานความร่วมมือและการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ภาคผนวก

ฉบับที่ 1

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการศึกษาการวิจัยเท่านั้น ข้อมูลทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกของท่านให้มากที่สุดและกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ เพื่อประโยชน์ในการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัญหา และความต้องการของด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่จัดการแข่งขันของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ที่มีความสำคัญและมีผลต่อการประสพการณ์การท่องเที่ยวของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคำตอบต่อไปนี้

1.1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

1.2. อายุ.....ปี

1.3. ระดับการศึกษา

- ประถมศึกษา
 มัธยมศึกษาตอนต้น
 มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
 อนุปริญญา/ปวส.
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.4. รายได้ต่อเดือน

- น้อยกว่า 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท
 20,001 – 30,000 บาท 30,001 – 50,000 บาท
 50,001 บาทขึ้นไป

1.5. อาชีพ

- ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน
 รับจ้าง ข้าราชการ/พนักงานในภาคราชการ
 งานในภาคเกษตร อื่น ๆ โปรดระบุ.....

1.6. ท่านเป็นผู้ที่พักอาศัยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่จังหวัดที่มีการแข่งขันฟุตบอลครั้งนี้ใช่หรือไม่

- ใช่ ไม่ใช่

1.7. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในครั้งนี้ ฐานะบทบาทใด

- นักกีฬาผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนโรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขัน
 กรรมการผู้ตัดสิน
 ผู้ปกครอง/สมาชิกในครอบครัวของนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน
 กองเชียร์ของโรงเรียนที่เข้าร่วมแข่งขัน อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการในการท่องเที่ยวของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่เป็นจริงมากที่สุด เพียง

คำตอบเดียว และกรุณาตอบข้อมูลให้ครบทุกข้อ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกคำตอบต่อไปนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2.1. ในระหว่างและหลังจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในครั้งนี้ ท่านตั้งใจที่จะทำกิจกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยวในรูปแบบใดบ้าง

สภาพการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่องเที่ยวเพื่อชิมอาหาร ตามร้านอาหาร และStreet Food					
2. ท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงบริเวณใกล้เคียงสถานที่จัดการแข่งขัน และระหว่างทางไปและกลับ					
3. ท่องเที่ยวตามสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ทะเล ภูเขา อ่างเก็บน้ำ ฯลฯ					
3. ท่องเที่ยวตามโบราณสถานและสถานที่สำคัญทางศาสนาต่าง ๆ เพื่อเป็นสิริมงคลและอำนวยความสะดวกให้ขณะการแข่งขัน					
4. ท่องเที่ยวตามร้านค้าแฟฟ และจุดเช็คอินต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมในสื่อสังคมออนไลน์					
5. ท่องเที่ยวเชิงการออกกำลังกาย ฝึกซ้อม และเล่นกีฬา เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับร่างกาย					
6. ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย ที่มีความท้าทาย เช่น การปีนเขา ล่องแพ ฯลฯ					
7. ท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ (ตามความสนใจของท่าน) โปรดระบุ.....					

2.2 จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ท่านประสบปัญหาอะไรบ้างในการทำกิจกรรมการท่องเที่ยวระหว่างการแข่งขันฟุตบอลของท่าน

ปัญหาที่พบระหว่างการท่องเที่ยวและหลังจากเข้าร่วมการแข่งขันของท่าน	ระดับความคิดเห็น					กรุณาให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่ท่านพบ
	5	4	3	2	1	
1. ปัญหาด้านที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการพักค้างแรม						
2. ปัญหาด้านความยากลำบากในการเดินทางและการใช้บริการขนส่งสาธารณะ						
3. ปัญหาด้านหาอาหารและเครื่องดื่มรับประทานในบริเวณใกล้ที่พักและสถานที่จัดการแข่งขัน						
4. ปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และผู้						

ปัญหาที่พบระหว่างการท่องเที่ยวและหลังจาก เข้าร่วมการแข่งขันของท่าน	ระดับความคิดเห็น					กรุณาให้รายละเอียดเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัญหาที่ท่านพบ
	5	4	3	2	1	
ให้บริการ						
5. ปัญหาด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว						
6. ปัญหาด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและ การจัดตารางเวลาในการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม						
7. ปัญหาด้านการบริการและสภาพของสถานที่ ท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว						
8. ปัญหาเกี่ยวกับป้ายบอกทาง และการแสดง ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ						
9. ปัญหาอื่น ๆ โปรดระบุ.....						

**ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว มีความสำคัญ
และมีผลต่อการประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล**

3.1 ท่านคิดว่า ปัจจัยการจัดการท่องเที่ยวในประเทศไทยด้านใดดังต่อไปนี้ มีความสำคัญและมีผลต่อ
ประสบการณ์ที่ดีในการท่องเที่ยวระหว่างและหลังการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมากน้อยเพียงใด

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีประสบการณ์การท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. บุคลากรมีจิตบริการและพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วย ความยิ้มแย้มและเต็มใจ					
2. บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับ การท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ได้เป็นอย่างดี					
3. บุคลากรอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวและช่วยในการ ประสานงานตามความต้องการของผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี					
4. บุคลากรผู้ให้บริการมีความสะอาด ถูกหลักอนามัย และดูแล ตนเองเป็นอย่างดี					
5. บุคลากรมีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวสามารถ					

ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีประสบการณ์การท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เข้าถึงได้และสามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็ว ทันใจ					
6. สถานที่ท่องเที่ยวมีความหลากหลาย น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยว					
7. สถานที่ท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้สะดวก เข้าถึงได้ง่าย					
8. มีร้านอาหาร เครื่องดื่ม และร้านสะดวกซื้อ อยู่ใกล้บริเวณที่แข่งขันหรือบริเวณที่พักของผู้เข้าร่วม					
9. มีแหล่งท่องเที่ยว เพื่อการออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการผ่อนคลายจากการแข่งขัน					
10. สถานที่ท่องเที่ยวมีการรักษาความปลอดภัย และสามารถเข้าใช้บริการได้อย่างสบายใจ					
11. มีการร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ระหว่างผู้จัดการแข่งขัน กับหน่วยงานภาครัฐ เครือข่ายภาคธุรกิจ และท้องถิ่นในพื้นที่					
12. มีบริการขนส่งสาธารณะ หรือการอำนวยความสะดวกที่ดี ในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยรอบ					
13. มีการจัดตารางหรือโปรแกรมการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ก่อนการแข่งขัน ขณะแข่งขัน หลังการแข่งขัน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้ในการท่องเที่ยวได้ทันที					
14. มีการสื่อสาร การแจ้งข้อมูลข่าวสาร และการมีช่องทางการติดต่อสอบถามผ่านสื่อสังคมออนไลน์และช่องทางออนไลน์ (เช่น เพจเฟซบุ๊ก เว็บไซต์ กระจดาษาข่าว) และออฟไลน์ (จดหมาย บอร์ด และโทรศัพท์)					
15. มีการนำเสนอและประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขัน และแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ผ่านสื่อในช่องทางต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้าถึงข้อมูลอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน					
16. มีการจัดทำป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูล ตามจุดต่าง ๆ เพื่อ					

ฉบับที่ 2

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอลเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา”

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1. เพศ ชาย หญิง

1.2. อายุปี

1.3. ตำแหน่งหรือบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

 ผู้บริหารของกรมพลศึกษา คณะกรรมการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยความสำเร็จ และแบบอย่างที่ดีในการดำเนินการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

2.1 ท่านคิดว่า การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล มีส่วนสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล

1. ด้านบุคลากร (Man)

.....

.....

.....

2. ด้านงบประมาณ (Money)

.....

.....

.....

3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขัน (Material)

.....

.....

.....

4. ด้านการบริหารจัดการการแข่งขัน (Management)

.....

.....

.....

5. ด้านการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ (Message)

.....

.....

.....

6. ด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาดเพื่อกระตุ้นความตระหนัก การยอมรับ และการรับรู้ (Marketing)

.....

.....

.....

2.3 ท่านคิดว่า อะไรคือปัจจัยสำคัญหรือแบบอย่างที่ดีที่ส่งผลให้การจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้

1.....

2.....

3.....

4.....

5.....

2.4. ท่านคิดว่า ผู้จัดการแข่งขัน ควรจะต้องดำเนินการเพิ่มเติมในส่วนใดบ้าง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

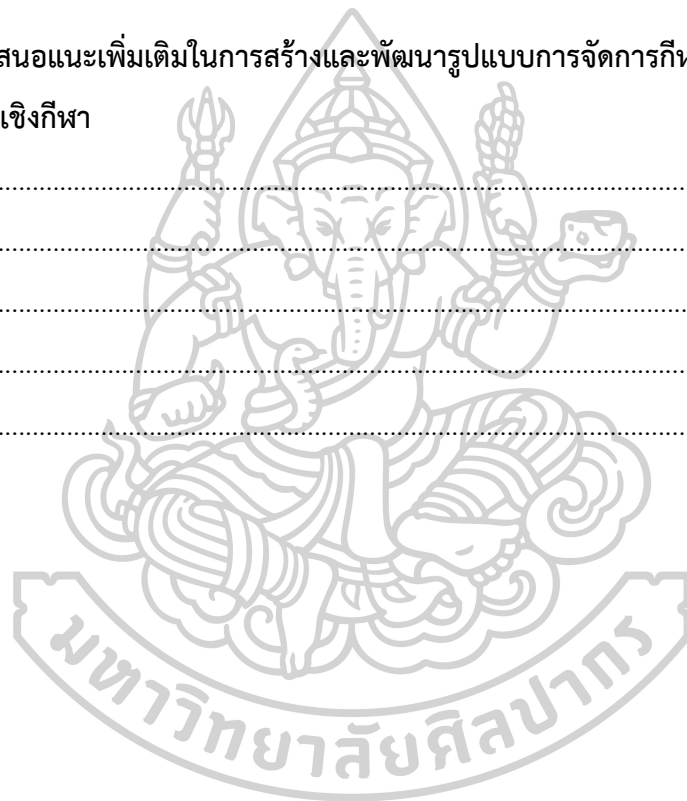
.....

.....

.....

.....

.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ในประเด็นคำถามการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) ดังนี้

1. ดร.สันติ ปาหวาย หัวหน้าผู้ตรวจราชการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. นายวิรัตน์ แข็งขัน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. นายสุภาพล ศิริไกรวัฒนวงศ์ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรสงคราม
4. นางสาวจิราวดี อ่อนวงศ์ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดตรัง
5. นายสุรรัตน์ จรณโยธิน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่
6. นางรัชดาภรณ์ โออิน ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต
7. นายวิภูช วิเศษสิงห์ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพะเยา
8. นายรัศมี จินดามัย อดีตผู้ตัดสินนานาชาติ ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาฟุตบอล
9. ดร.ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น หัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์
การออกกำลังกาย คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้เชี่ยวชาญด้านกีฬาฟุตบอล
10. ดร.สมนตรี นิมเนตพันธ์ หัวหน้าภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาพการสัมภาษณ์อธิบดีกรมพลศึกษา

ภาพการสัมภาษณ์รองอธิบดีกรมพลศึกษา

ภาพการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ภาพการจัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ภาพการจัดการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

ที่ อว 8612/ ๒5๖๐

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๖ มิถุนายน 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางศิริวรรณ วงศ์หนัก

ด้วย นายอศุขชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ ๒๕๖๑

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๑ มิถุนายน 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายลภภา ทิริอุวัฒน์กุล

ด้วย นายอศุขชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ ฮว 8612/ ๑๕๗๗

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๑๗ มิถุนายน 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายทวีโชค พงษ์คี

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีผู้บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวิวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ ๒๐๖๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๖ มิถุนายน 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายพัฒนพงศ์ พงษ์สกุล

ด้วย นายอตุลชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย "

ในกรณีนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ 2614

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

30 มิถุนายน 2566

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายศพนธ์ สุขุมลันท์

ด้วย นายอศุขชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย "

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วมิขวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๕๖๕

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๑ กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน อธิบดีกรมพลศึกษา

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์ขอเชิญผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล จำนวน 30 คน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่ม แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน ส.ต.ท.หญิงชุดิกัญจน์ ฝาลใจ

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ ๓ สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่ม แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนารชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ว214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน นางกาญจนาภรณ์ อัยสคาเนน

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมระ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่มแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมระ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน นายจักรกฤษณ์ เอ่งฉ้วน

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมระ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่มแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมระ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชมิวสภามงันทร
อเน็อง จนนครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน นายสุรศักดิ์ ทองสุวิมล

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่มแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชฉินนรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน ดร.ชลิตพล สืบใหม่

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่ม แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ ฮว 8612/๒214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน นายสุธน วิจิรัตน์

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีผู้บัณฑิตสาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่มแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/2214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน นายสุชาติ ชัยมัน

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่มแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒214

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน นายอภิรักษ์ คำเกลี้ยง

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่าน เข้าร่วมสนทนากลุ่ม เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสนทนากลุ่มแก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนวัฒนชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/รธธ3

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

24 กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.ทวิทรัพย์ เขยฝักแฉ่น

ด้วย นายอศุขชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์จะขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอศุขชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ ๒๕๕๒

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒ กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.สันติ ป่าหวาย

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์จะขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๕๖1

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒1 กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน ดร.สุนทรตรี นิมเนตพันธ์

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาโทชั้นบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์จะขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติกรแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๖๖1

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒4 กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายสุภาพล ศิริไกรวัฒนวงศ์

ด้วย นายอศุขชาติ ชันธะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์จะขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอศุขชาติ ชันธะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชฉัตรนารชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ ๑๘๖๑

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๑๕ กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายวิฑูช วิเศษสิงห์

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์จะขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วัฒนช้วนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๕๖๖

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๕ กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขออนุญาตเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายรัศมี จินตามัย

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์จะขออนุญาตเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ ๒๒๖๙

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

๒๓ กรกฎาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายวิรติ แข็งขัน

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย " มีความประสงค์จะขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๒๒1๒

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นางสาวจิราวดี อ่อนวงศ์

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาโทชั้นบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/ 9 212

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

14 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นายสุรัตน์ จรรย์โยธิน

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธนะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนา รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธนะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒนวรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์

โทร.0 3425 5095

ที่ อว 8612/๑๒1๒

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

20 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship)

เรียน นางรัชดาภรณ์ โออิน

ด้วย นายอดุลยชาติ ชันธมะ รหัสประจำตัว 630630061 นักศึกษาระดับปริญญาโทชั้นบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ การท่องเที่ยวและกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังดำเนินการวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย" มีความประสงค์ขอเชิญท่านเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประกอบการดำเนินการวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเข้าร่วมสัมมนาอ้างอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) แก่นักศึกษาดังกล่าวด้วย สำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์ ขออนุญาตให้ นายอดุลยชาติ ชันธมะ หมายเลขโทรศัพท์ 096-715-7286 เป็นผู้ประสานงานโดยตรงต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒน์วรชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์
โทร.0 3425 5095

AF 04-03

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
 เลขที่ 91 ถนนเทศบาล 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000 โทรศัพท์ 0 7321 2863 ต่อ 131
 E-mail: scphyl.irb@yala.ac.th Website: http://www.yala.ac.th/IRB-SCPHYL/

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย	การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศไทย		
รหัสจริยธรรมการวิจัย	SCPHYLIRB-2566/145		
ผู้วิจัยหลัก	นายอดุลยชาติ ชันธมะ		
สังกัด	มหาวิทยาลัยศิลปากร		
วิธีการพิจารณา	Expedited		
วันที่ส่ง	29 มิถุนายน 2566	วันที่พิจารณา	30 มิถุนายน 2566
วันที่รับรอง	18 กรกฎาคม 2566	วันหมดอายุ	18 กรกฎาคม 2567

เอกสารที่รับรอง

1. โครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลอาสาสมัครวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
5. ประวัตินักวิจัย/คณะนักวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้ว ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ตามระเบียบแนวทางและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ:

1. กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 18 มกราคม 2567. แบบฟอร์ม AF 03-19
2. กำหนดส่งรายงานสิ้นสุดโครงการ 18 สิงหาคม 2567. แบบฟอร์ม AF 03-20
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัยหลังได้รับการรับรอง ให้นำนักวิจัยอนุมัติปรับรายละเอียด และ AF 07-02
4. หากดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลารับรอง ให้นำนักวิจัยอนุมัติขยายระยะเวลา แบบฟอร์ม AF 03-18

วิษักรณีย์ อินทรชุตี

(นางสาววิษักรณีย์ อินทรชุตี)

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา

(นายอวิรุทธ์ สิงห์กุล)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(หนังสือรับรองมีปริมุนตราสัญลักษณ์วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา)

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความตรงของเครื่องมือ (Validity) โดยการตรวจสอบ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือการวิจัย การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา ประกอบด้วย 2 เครื่องมือ ได้แก่

1) แบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการ และปัจจัยด้านการบริหารจัดการที่มีความสำคัญ ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล

2) แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา อุปสรรค ปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความถึงความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยโดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความตรงของเครื่องมือ ดังนี้

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความมีความเหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความมีความเหมาะสมหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความไม่มีความเหมาะสม

แบบสอบถามการพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
 กรุณาทำเครื่องหมายถูก ลงในช่อง ระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้อง
 เพียงใด

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป									
1	เพศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2	อายุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	นำไปใช้ได้
4	รายได้ต่อเดือน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5	อาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
6	ท่านเป็นผู้ที่พักอาศัยหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่จังหวัดที่มีการแข่งขันฟุตบอลครั้งนี้ใช่หรือไม่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
7	ท่านเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลครั้งนี้ ในฐานะบทบาทใด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ส่วนที่ 2 สภาพปัญหาและความต้องการในการท่องเที่ยวของผู้เข้าร่วมการแข่งขัน									
สภาพการท่องเที่ยว									
1	ท่องเที่ยวเพื่อชิมอาหาร ตามร้านอาหาร และStreet Food ในพื้นที่ (Gastronomy)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2	ท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงบริเวณใกล้เคียงสถานที่จัดการแข่งขัน และระหว่างทางไปและกลับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3	ท่องเที่ยวตามสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามธรรมชาติ เช่น น้ำตก ทะเล ภูเขา อ่างเก็บน้ำ ฯลฯ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4	ท่องเที่ยวสถานที่สำคัญทางศาสนาและ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นสิริมงคลและอำนวยความสะดวกให้ชนะการแข่งขัน								
5	ห้องเที่ยวตามร้านค้ากาแฟ และจุดเช็คอินต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมในสื่อสังคมออนไลน์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
6	ห้องเที่ยวเชิงการออกกำลังกาย ฟิตเนส และเล่นกีฬา เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงให้กับร่างกายและมีความพร้อมในการแข่งขัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
7	ห้องเที่ยวเชิงผจญภัย ที่มีความท้าทาย เช่น การปีนเขา ล่องแพ ฯลฯ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
8	ห้องเที่ยว ตามห้างสรรพสินค้าและแหล่งช้อปปิ้งที่มีสินค้าหลากหลายให้เลือกซื้อ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
9	ห้องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และโบราณสถานสำคัญเชิงประวัติศาสตร์ในพื้นที่ เช่น เมืองโบราณ อุทยานประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
10	การท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ โปรดระบุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ปัญหาที่พบในระหว่างการท่องเที่ยวและหลังจากเข้าร่วมการแข่งขันของท่าน									
1	ปัญหาด้านที่พักและสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับที่พักค้างแรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2	ปัญหาด้านความยากลำบากในการเดินทางและการใช้บริการขนส่งสาธารณะ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3	ปัญหาด้านหาอาหารและเครื่องดื่ม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	รับประทานในบริเวณใกล้ที่พักและสถานที่จัดการแข่งขัน								
4	ปัญหาด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่และผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5	ปัญหาด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
6	ปัญหาด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและการจัดตารางเวลาในการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
7	ปัญหาด้านการบริการและสภาพของสถานที่ท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
8	ปัญหาเกี่ยวกับป้ายบอกทาง และการแสดงข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
9	ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
10	ปัญหาอื่น ๆ โปรดระบุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ส่วนที่ 3 ปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว มีความสำคัญและมีผลต่อการประสบการณ์การท่องเที่ยวที่ดีของผู้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล									
ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีประสบการณ์การท่องเที่ยว									
1	บุคลากรมีจิตบริการและพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วยความยิ้มแย้มและเต็มใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2	บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	ได้เป็นอย่างดี								
3	บุคลากรอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวและช่วยในการประสานงานตามความต้องการของผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4	บุคลากรผู้ให้บริการมีความสะอาด ถูกหลักอนามัย และดูแลตนเองเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5	บุคลากรมีความพร้อมในการต้อนรับนักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้และสามารถให้บริการได้อย่างรวดเร็วทันใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
6	สถานที่ท่องเที่ยวมีความหลากหลาย น่าสนใจ และดึงดูดนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
7	สถานที่ท่องเที่ยวสามารถเดินทางได้สะดวก เข้าถึงได้ง่าย มีป้ายแสดงข้อมูลการท่องเที่ยวชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
8	มีร้านอาหาร เครื่องดื่ม และร้านสะดวกซื้อ อยู่ใกล้บริเวณที่แข่งขันหรือบริเวณที่พักของผู้เข้าร่วม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
9	มีแหล่งท่องเที่ยว เพื่อการออกกำลังกาย พักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการผ่อนคลายจากการแข่งขัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
10	สถานที่ท่องเที่ยวมีการรักษาความปลอดภัย และสามารถเข้าใช้บริการได้อย่างสบายใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
11	มีการร่วมมือกันระหว่างเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ระหว่างผู้จัดการแข่งขัน กับหน่วยงานภาครัฐ เครือข่ายภาคธุรกิจ และท้องถิ่นในพื้นที่	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
12	มีบริการขนส่งสาธารณะ หรือการการอำนวยความสะดวกที่ดีในการเดินทางเข้าร่วมการแข่งขันและการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยรอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
13	มีการจัดตารางหรือโปรแกรมการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ก่อนการแข่งขัน ขณะแข่งขัน หลังการแข่งขัน ให้นักท่องเที่ยวสามารถใช้ในการท่องเที่ยวได้ทันที	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
14	มีการสื่อสาร การแจ้งข้อมูลข่าวสาร และการมีช่องทางติดต่อสอบถามผ่านสื่อสังคมออนไลน์และช่องทางออนไลน์ (เช่น เฟซบุ๊ก เว็บไซต์ กระจดข่าว) และออฟไลน์ (จดหมายบอร์ด และโทรศัพท์)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
15	มีการนำเสนอและประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับการแข่งขันและแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ผ่านสื่อในช่องทางต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้าถึงข้อมูลอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
16	มีการจัดทำป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูลตามจุดต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	แก่นักท่องเที่ยว								
17	การจัดให้มีจุดเช็คอินและจุดถ่ายรูป ทักชะงักกีฬาฟุตบอลต่าง ๆ เพื่อโพสต์ลง สื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่ท่านชื่นชอบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล									
1	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความตรงของเครื่องมือ (Validity) โดยการตรวจสอบ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถามเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0 ทุกข้อซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 จึงสามารถนำข้อคำถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้ทุกข้อ

แบบสัมภาษณ์การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

กรุณาทำเครื่องหมายถูก ลงในช่อง ระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อความมีความสอดคล้องเพียงใด

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป									
1	เพศ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2	อายุ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3	ตำแหน่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ส่วนที่ 2 สภาพปัญหา อุปสรรค ปัจจัยความสำเร็จ และแบบอย่างที่ดีในการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล									
2.1 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลมีอะไรบ้าง โดยแบ่งประเด็นตามหลักการบริหารจัดการ									
1	ด้านบุคลากร (Man)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2	ด้านงบประมาณ (Money)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3	ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการแข่งขัน (Material)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4	ด้านการบริหารจัดการแข่งขัน (Management)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5	ด้านการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ (Message)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
6	ด้านการประชาสัมพันธ์และการตลาด เพื่อกระตุ้นความตระหนัก การยอมรับ และการรับรู้ (Marketing)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2.2 ท่านคิดว่า อะไรคือปัจจัยสำคัญหรือเป็นแบบอย่างที่ดีที่ส่งผลให้การจัดการแข่งขันกีฬา ฟุตบอล ประเภททั่วไป กีฬาระหว่างโรงเรียนที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2.3 ท่านคิดว่า การจัดการแข่งขันฟุตบอล มี		+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ข้อ	รายการขอความคิดเห็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
	ส่วนสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในพื้นที่อย่างไรบ้าง								
	2.4 ท่านคิดว่า ผู้จัดการแข่งขัน ควรจะต้องดำเนินการเพิ่มเติมในส่วนใดบ้าง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาฟุตบอล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการสร้างและพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา									
1	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการสร้างและพัฒนา รูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) แบบประเมินความตรงของเครื่องมือ (Validity) โดยการตรวจสอบ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบสัมภาษณ์ เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการกีฬาฟุตบอล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 ทุกข้อซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 จึงสามารถนำข้อคำถามไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้ทุกข้อ

รายการอ้างอิง

- Andam, R., Montazeri, A., Ferzi, S., and Mehdizadeh, R. (2015). Providing a multidimensional measurement model for assessing quality of sport tourism services: Empirical evidence from sport conference as sport event tourism. *Iranian Journal of Management Studies (IJMS)*, 8(4), 607-629.
- Daniel, T. (2021). Rethinking Sport Tourism Events in a Post-Covid-19. *South Africa. African Journal of Hospitality, Tourism and Leisure*, 10(4), 1241-1256.
- Drucker, P. (1954). *The Practice of Management*. New York: HarperCollins Publishers.
- Eisner, E. (1976). Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Function in Education Evaluation. *Journal of Aesthetic Education*, 135-150.
- Fayol, H. (1949). General and industrial administration.
- Gibson, H. J., & Kaplanidou, K., and Kang, S. J. (2012). Small-scale event sport tourism: A case study in sustainable tourism. *Sport Management Review*, 15(2), 160-170.
- Ivanova, P. (2021). Event Tourism Development in Bulgaria: Key Factor and Main Goal. *Economic Studies (Ikonomicheski Izsledvania)*, 30(1), 168-191.
- Lequeux-Dinca, A. L., Sava, A. A., Teodorescu, C., Gheorghilas, A., and Mioara, C. (2022). *Sport Event Tourism in Bucharest. UEFA EURO 2020 Case Study*. Sustainability.
- Maier and Weber. (1993). Sport tourism in local and regional planning. *Tourism Recreation Research*, 18(2), 33-43.
- Ottevanger, H. J. (2007). *Sport Tourism: Factors of influence on sport event visit motivation*. Master Thesis, Bournemouth University.
- Pahrudin P. L., L., L.W., Fahlevi, A., & Kholid, I. (2023). Large-Sport Event and its Influence in Tourism Destination Image in Indonesia. *Tourism and Hospitality Management* 29(3), 335-348.
- Steiner, E. (1988). *Methodology of Theory Building*. Sydney: Educology Research Associates.
- กนกกานต์ แก้วนุช. (2561). ปัจจัยการมีส่วนร่วมเพื่อการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน. *วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ*, 14(1), 110-127.
- กรมพลศึกษา. (2558). *คู่มือผู้ตัดสินกีฬาฟุตบอล*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การ

สงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.

กรรณิการ์ เทพพงษ์. (2563). แนวทางการจัดการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาด้วยจักรยาน ณ ศูนย์
ศึกษาระรรมชาติและท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เจ็ดคต-โป่งก้อนเส้า จังหวัดสระบุรี. มหาวิทยาลัยบูรพา
, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565). แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-
2570). กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *Sport Tourism*, รายงานฉบับสมบูรณ์: โครงการพัฒนา
รูปแบบทางธุรกิจของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของไทย ประจำปี 2560. กรุงเทพฯ: กองเศรษฐกิจ
การท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

คณาธิป จิระสัญญาณสกุล. (2548). คู่มือกีฬาฟุตบอล. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

จินตวีร์ เกษมสุข. (มปป.). การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม. เข้าถึงได้จาก, [https://edupol.org/
Page/5.Education/Policegs/doc/group10/08/01.pdf](https://edupol.org/Page/5.Education/Policegs/doc/group10/08/01.pdf)

จิรวัดฐ์ บุญวัฒนาภรณ์. (2557). ผลสัมฤทธิ์การบริหารจัดการของกองบังคับการปราบปราม
กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ชลิตพล สืบใหม่. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการศูนย์กีฬาและนันทนาการองค์การบริหารส่วน
ตำบล. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชิรวัดฒน์ นิเจนตร. (2560). การพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา. วารสารราชภัฏสุราษฎร์
ธานี, 4(2), 71-102.

ณัฐพันธ์ เขจรนนท์และฉัตรยาพร เสมอใจ. (2556). การจัดการ. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด
(มหาชน).

ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น. (2555). รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาฟุตบอลอาชีพในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทวีทรัพย์ เขยผักแว่น. (2564). ฟุตบอล. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณ์การพิมพ์.

เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย. (2558). ทิศทางการจัดการกีฬาของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาการ
จัดการการกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรินทร์ หลิมไพโรจน์. (2554). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาจังหวัดนครราชสีมา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

น้อม สังข์ทอง. (2543). การจัดการแข่งขันกีฬา (ฉบับปรับปรุงใหม่). สงขลา: ภาควิชาพลศึกษาและสุข
ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บวรศักดิ์ อูวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล. (2548). ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: สถาบัน

พระปกเกล้า.

ประภัสสร มีน้อย และนรินทร์ สังข์รักษา. (2560). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย 4.0. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ปรางทิพย์ ยูวานนท์. (2561). การศึกษาสภาพการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา. วารสารร่วมพฤษภ มหาวิทยาลัยเกริก 36(3), 225-243.

ปรีชา ตันจรรย์านนท์. (2559). การจัดการแข่งขันกีฬา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พัฒนา พรหมณี ศรีสุรางค์ เอี่ยมสะอาด และปณิธาน กระสังข์. (2560). แนวคิดการสร้างและพัฒนา รูปแบบเพื่อใช้ในการดำเนินด้านสาธารณสุข สำหรับนักสาธารณสุข. สมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย, 6(2), 128-135.

ภคพันธ์ วระพินิจ และกอบกุล จันทร์โคติกา. (2563). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย. *Southeast Bangkok Journal*, 6(2), 32-44.

ภัทราวดี เสารอง. (2563). การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในเขตระเบียบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก. วารสาร ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 17(1), 425-441.

ยศพนธ์ สุกุมลนันทน์. (2564). การศึกษาแนวทางการเป็นเจ้าภาพการจัดการแข่งขันรถจักรยานยนต์ชิงแชมป์โลก รายการโมโตจีพี ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19. กรุงเทพฯ: สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ.

รัตนะ บัวสนธ์. (2564). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

รัศมี จินตามัย. (2565) การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล/Interviewer: อุดุลยชาติ ชันธมะ. สนามกีฬา เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ 60 พรรษา (คลอง 6) อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี.

วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2(4), 1-16.

วิทยา อินทร์พงษ์พันธุ์. (2562). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย. วารสารการจัดการธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา, 8(1), 43-61.

วิชญ์ ปัญญาพงศ์. (2561). หลักและเทคนิคการบริหารงานร่วมสมัย. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2559). การวิจัยและพัฒนาการศึกษาไทย. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 8(2), 1-18.

สถาบันพัฒนาบุคลากรการพลศึกษาและการกีฬา. (2564). คู่มืออาสาสมัครกีฬาและผู้นำการออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

- สมชาย นิลบดี. (2548). หลักการฝึกฟุตบอล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง.
- สมบัติ นางบุรี. (2562). ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในงานรัฐประศาสนศาสตร์. วารสารวิจัยวิชาการ, 2(1), 183-197.
- สาคร มหาหิงค์. (2556). เทคนิคการมีส่วนร่วม. เข้าถึงได้จาก, <https://www.facebook.com/techniques/posts/765832483430524>.
- สารานุกรมเสรี. (2567a). ฟุตบอลชิงแชมป์สโมสรอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567. เข้าถึงได้จาก, <https://th.wikipedia.org/wiki/ฟุตบอลชิงแชมป์สโมสรอาเซียน>.
- สารานุกรมเสรี. (2567b). ฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567. เข้าถึงได้จาก, <https://th.wikipedia.org/wiki/ฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย>.
- สารานุกรมเสรี. (2567c). ฟุตบอลไทยลีก. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567. เข้าถึงได้จาก, <https://th.wikipedia.org/wiki/ฟุตบอลไทยลีก>.
- สารานุกรมเสรี. (2567d). ฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567. เข้าถึงได้จาก, <https://th.wikipedia.org/wiki/ฟุตบอลในกีฬาซีเกมส์>.
- สารานุกรมเสรี. (2567e). ฟุตบอลโลก. สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567. เข้าถึงได้จาก, <https://th.wikipedia.org/wiki/ฟุตบอลโลก>.
- สำนักงานกีฬา. (2565). สรุปรายงานการวิเคราะห์และประเมินผล โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนส่วนกลาง ประจำปีงบประมาณ 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงานกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานกองทุนส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ. (2552). พระบรมราโชวาท พระราชดำรัสเกี่ยวกับกีฬา. เข้าถึงได้จาก, <https://www.thaihealth.or.th/พระบรมราโชวาท-พระราชดำรัส>.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (มปป.). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2564). ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสาม พ.ศ. 2566-2570. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สีดีสารอ บินหามะ และสร้อยณี อุเสินยาง. (2565). นวัตกรรมการมีส่วนร่วมและปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตองค์การปกครองส่วนตำบล. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 2(1), 53-66.
- สุจิตา แจ้งประจักษ์. (2565). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการ

- มีส่วนร่วมของชุมชน. วารสารสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 6(2), 215-222.
- สุนทรา โตบัว. (2561). วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ และผสมวิธี การวางแผนและออกแบบการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน.
- อรรถกร จิตกุล. (2560). การพัฒนาตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สยามวิชาการ 18(2), 45-64.
- อานนท์ สีดาเพ็ง. (2556). รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยประยุกต์ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอ็ดดูเอทพาร์ค. (2562). ประวัติฟุตซอล. เข้าถึงได้จาก, <https://www.educatepark.com/story/history-of-futsal>.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

อดุลยชาติ ชันธมะ

วุฒิการศึกษา

อนุปริญญาโรงเรียนสายทิพย์พิทยาศาสตร์

ประถมศึกษาโรงเรียนนาคนาวาอุปถัมภ์

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปทุมคงคา

วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาศาสตร์บัณฑิต เอกสุขศึกษา

สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เอกพลศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เอกพลศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เอกบริหารการศึกษา

